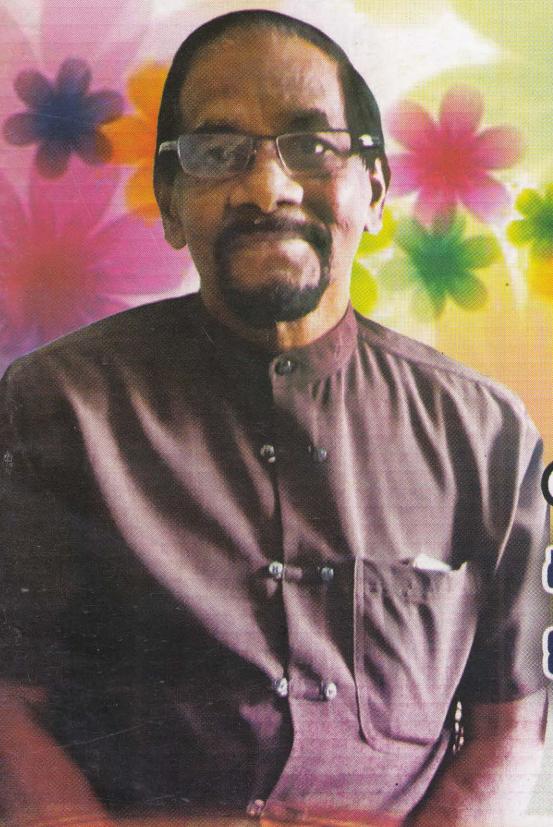

ஞானம்

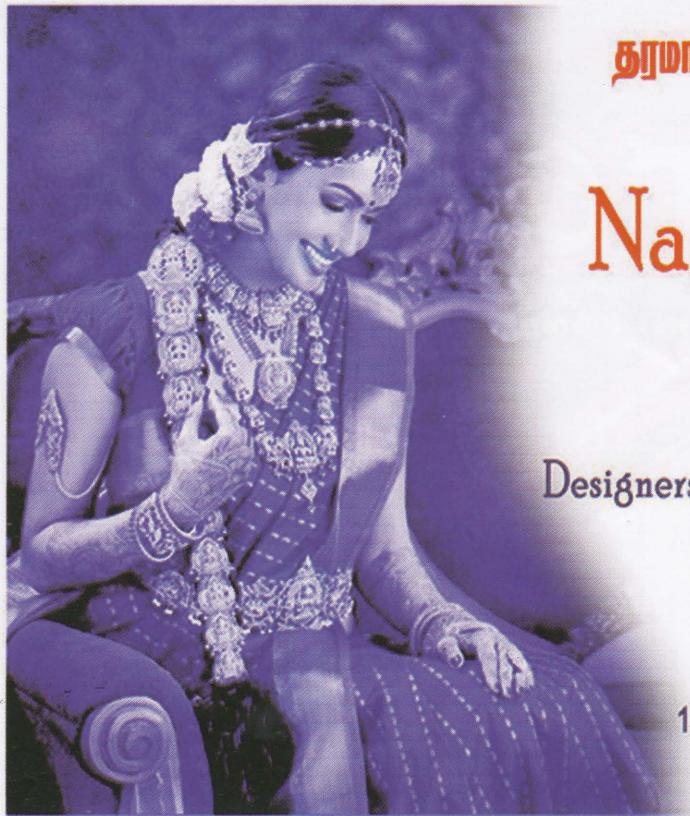
கலை நைக்கியச் சந்திகை

விலை :
ரூபா 100/-

199

நேர்காணல்
காப்பியக்கோ
ஜின்னாவும் ஏறிபுத்தீன்

தரமான தங்க நடக்கங்களுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:17
சுப்பி:07

199

நூனம் மூலம் வீவும் ஜிருமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பயருக்கும்
கவியபெருக்கும் கீழவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விறியெற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், எஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
கிளை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புக்குங்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நுகல்	⇒ 0094-11-2362862
கிளையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வாங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKX (மணியோர்மூலம் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளாவத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக்கூடமுயதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓங் வநுபம் : ரூ 1,000/- இங் வநுபம் : ரூ 5,000/- இங்கள் சந்தா : ரூ 20,000/-

ஓங் வநுபம்	
Australia (AUS)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

ஞானம் சஞ்சிகையில் ரிருத்தமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துக்குங்கு அவற்றை ஏழதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
• புதைப்பயிற்சி ஏன், முறை, ஆகிய
வற்றை வேறாக தைனைத்தல்வெண்டும்.
• ரிருத்திற்குத் தேர்வாரும் படைப்புக்களைச்
செல்லவேப்பதுத் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
• படைப்புகள் கணியில் தட்டசீச் செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படுவதுண்டு.

இழுத்துள்ளே.....

● நெர்காணல்	காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்	03
● கவிதைகள்	கே. ஜயதிலக / எம்.எம்.மன்ஸுர் தென்பொலிகை குமாரதீபன் வதிரி சி. ரவீந்திரன் உ. நிசார்	11 36 42 51
● சிறுகதைகள்	நடேசன் ஜானைதா ஷீரீப் திக்குவல்லை கமால் கே. எஸ். சுதாகர் கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் (குறுங்கதை)	08 28 43 46 50
● கட்டுரைகள்	வைத்திய கலாநிதி தாலிம் அகமது ஏ. கமால் அஹமட் எம்.பி.எம். நிஸ்வான் எம். ஜெயராம சர்மா	15 22 34 37
● புனைவுக்கட்டுரை	ஆசி. கந்தராஜா	17
● சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்	கே. பொன்னுத்துரை	52
● வாசகர் பேசுகிறார்		55

இஞ்சியர் பக்கம்

உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு-2016
ஆய்வுப் பொன்னிழா

1966^{ஆம்} ஆண்டு இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான ஆய்விலூரா முதன்முதலில் இலங்கையில் மருதமுனை அல் - மனார் மஹாவித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்றது. இவ்விலூரா நடைபெற்று 50 வருடங்கள் கழிந்த நிலையில் கீழ்மாதம் 11,12,13^{ஆம்} திங்கள்களில் கொழும்பில், உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு - 2016, ஆய்வுப் பெருவிலூரா இடம்பெறவள்ளது.

இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டு என்பதனைத் தமிழ் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியவர் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆவார்.

1945^{ஆம்} ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு நேர்முகப்பரீட்கை இடம்பெற்றது. அந்த நேர்முகத் தேர்வுக்குமுனில் சுவாமி விபுலானந்தர் ஓர் உறுப்பினராக இருந்தார். நேர்முகப்பரீட்கைக்குத் தோற்றிய இகைங்குர் உவைலூடம் சுவாமி விபுலானந்தர், இல்லாமிய ஆடிப்படையில் தோற்றிய ஒரு காப்பியத்தைக் குறிப்பிடும்படி கேட்டார். உவைஸூக்குப் பதில் தெரியவில்லை. இல்லாமிய ஆடிப்படையில் தோற்றிய ஒரு சிறந்த காப்பியம் சீறாப்புராணம் என்பதை அன்று உவைஸ் அறிந்திருக்கவில்லை. இந்தச் சிறுசம்பவம் முதன்முதலில் உவைகளை இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாகச் சிற்றிக்க வைத்தது. பிற்காலத்தின் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு அவரை முழுமுச்சடன் ஈடுபட வழிவகுத்தது. இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு உவைஸ் என்னும் வாய்க்கால வழியாக ஒடிப் பெருவளாம் பெருக்கியது. அதன்பேராக தமிழின் முதலாவது இல்லாமியத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக (1979) அவர் உயர்வு பெற்றார். அதுவும் கடல்கடந்த புகழாக அது விளக்கிற்று. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் அப்பதவியை வகித்தார்.

14^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'பல்சுந்தமாலை' என்ற சிற்றிலக்கியத்துடன் இல்லாமிய இலக்கியப் பதிவுகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்ற தொடக்கின. தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்வு அடையாளப்படுத்திய அறிஞர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை பல்சுந்தமாலை என்னும் நூலில் காணப்பட்ட எட்டுச் செய்யுள்கள் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முதலாவது பதிவு எனக்கண்டு பதிவுசெய்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் சுமார் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் உலகுக்குக் கிடைத்துள்ளதாகப் பதிவுகள் உள்ளன.

1973^{ஆம்} ஆண்டிலிருந்து 2014 வரை தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் பத்து உலக இல்லாமிய மாநாடுகள் நடந்தேறியுள்ளன.

தற்போது நடக்கவிருக்கும் மாநாடு பதினேராவது மாநாடாகும், இம்மாநாட்டின் தலைவராக அமைச்சர் ரிஷாத் பதியதீன் பணியாற்றவள்ளார். இம்மாநாட்டில் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, துபாய் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து அறிஞர்கள் பார்க்கப்படி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கவுள்ளனர். உரையரங்கு, கவியரங்கு, கலையரங்கு, இசையரங்கு என்பனவும் இடம்பெறவிருக்கின்றன. மேலும் இந்த மாநாட்டின் மூலம் பின்வரும் செயற்றிட்டங்களை எதிர்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தவும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகிறது

1. தென்கிழக்குப் பலகலைக் கழகத்தில் ஒரு இல்லாமியக் கற்கைநெறிக்கான பீடத்தை அமைத்தல்
2. உயர்கல்விப் பாடத்திட்டத்தில் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரு பாடமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளல்.
3. பிரதி வருடமும் மூஸ்லிம் படைப்பிலக்கியங்களுக்கு விருதளித்தல்
4. சிறந்த இல்லாமிய நூல்களைப் பதிப்பித்தல்
5. நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை உலக மாநாடுகளை நடத்துதல்

இல்லாமிய இலக்கிய ஆய்வும் நடத்தவிருக்கும் இந்த இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு-2016, ஆய்வுப் பொன்விலூரா இல்லாமிய இலக்கிய ஆய்வு சிறந்தோங்க மேலும்பல வெளிகளைத் திறந்துவிடும் எனத் தீட்டாக எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்தில் நீங்கள் ஒருவங்கொள்ளக் காரணியாய் அமைந்தது எது?

கிழக்கிலங்கை புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் புதல்வன் நான். அவர் கவாமி விபுலானந்தரின் மாணவன். இயல்பாகவே என் இரத்தத்தில் தமிழ் கலந்தது. இளமைக் காலத்திலிருந்தே எனது தந்தையார் எங்களுக்குத் தமிழுணர்வை ஊட்டி வளர்த்தார். பத்துப் பன்னிரண்டு வயதிலேயே நாங்கள் ஒன்றை மொழிகளை அறிந்திருந்தோம். விவேகசிந்தாமணிப் பாடல்களை மனம் செய்தோம். பள்ளிக் காலத்தில் நல்ல தமிழ் இலக்கியங்களை அதிகாலில் தேடி, விரும்பிக் கற்க அது காரணமாயிற்று. அவை ஆழமாக மொழியை அறிய ஆணிவேராகியது.

உங்கள் படைப்பிலக்கியத்தின் தோற்றுவாய் எது? அது வளர்க்கப் பெற்ற வழிவாறைக் கூறுங்கள்?

நான் மிகத் தாமதமாகவே எனது எழுத்துப்பணியைத் தொடங்கினேன். எழுபதுகளில் எனது கல்லூரிக் காலம் தவிர்ந்து இருபத்தேழாவது வயதில்தான் எனது முதலாவது கவிதை தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் அமரர் கவிஞர் பாண்டியூரனின் சிபாரிசுடன் வெளிவந்தது. அவ்வாண்டில்தான் நான் எனக்கான துணையைத் தேடிக்கொண்டதோடு, தமிழையும் தோழமையாக்கிக்கொண்டேன்.

எனது கவிதை ஆற்றலைக் கண்ட தினபதி, சிந்தாமணி ஆசிரியர் அறிஞர் ஜயா எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் தனது பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து களந்தந்து என்னை ஊக்குவித்தார். அக்காலகட்டத்தில்தான் நான் எனது தந்தையாரிடம் கவிதை யாப்பைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

தனித்தனித் தலைப்புக்களில் கவிதைகளை எழுதுவதில் தொடங்கிய உங்கள் இலக்கியப் பயணம் நெருந்தொடர் கவிதைகளைக்கொண்ட காப்பியங்களாக விரிவடையைத் தொண்டுதலாக அமைந்த காரணி யாது?

தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த எனது கவிதைகளை “முத்துநகை” “பாலையில் வசந்தம்” என்னும் இரு தொகுதிகளாக 1998ம் ஆண்டில் வெளியிட்டேன். அதன்பின் ஜயா எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் பாரதியின் “பாஞ்சாலி சபுதம்” போன்றொரு

குறுங்காவியம் பாடும்படி என்னைத் தூண்டினார். அத்தோடு எனது கவிதைத் தொகுப்புக்கு வாழ்த்துக்கவி தந்த தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பன்னாலாசிரியர் அப்துற் றக்கும் அவர்களும் என்னை ஊக்குவித்தார். அதன் தொடக்கமே

**காப்பியக்கோ
ஜினினாற்று ஷரிபுத்தீன்**

நெர்காவால்

ஏந்தப் - தி. ஞானசேகரன்

அறுநூறு விருத்தப் பாக்களைக் கொண்ட எனது முதற்காவியமான “மஹ்ஜபீன் காவியம்” அதனைத் தொடர்ந்து பலரும் பலபட என்னைக் காவியங்கள் பாட உந்துசக்தியாய் அமைந்தனர். அதன் தேந்தேலே பல்வேறு யாப்புகளில் சுமார் பத்தாயிரம் செய்யுள்களைக்கொண்டு என்னால் படைக்கப்பெற்ற பத்துக் காவியங்களுமாகும்.

வாசிப்புத் தாகம் குன்றியுள்ள இன்றைய வேக உலகத்தில், காவியங்களின் அறுவடை காலத் திற் கு ஏற் புடையதுல் ல என் ற விமர்சனங்கள் பற்றிய உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன?

இந்தக் கேள்வியை என்னிடமே சிலர் கேட்டுள்ளனர். அதற்கான எனது பதில் இதுதான். உரைநடையின் தாக்கம் விஞ்சியுள்ள இன்றைய கால நகர்வில், நான் எனது காவியங்களால் சமூகத்தைச் சீர்திருத்தவோ, அன்றி சமூகத் தின் வழிப்பயணத்தைத் திசைதிருப்பவோ முனைப்படையவில்லை. தமிழில் பல்வேறு காரணிகளால் நவி வடைந் துவரும் கவிதைப் பயன் பாடு முற்றாக அழிந்துவிடும் அபாயத்திலிருந்து ஒரளவேனும் காக்கும் கடப்பாடு தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட எனக்கும் உண்டென்பதால், எனக்கு வாலாயமாகிவிட்ட காவியங்களைக் கொண்டு எனது பங்களிப்பைச் செய்ய முயல்கின்றேன்.

பெரும் பாலும் உங் கள் காவியங்கள் அனைத்தும் வரலாறு களைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டே புனைவு பெற்றுள்ளன. அதன் உப்பொருள் என்ன?

காவியங்களுக்கு மட்டுமல்ல படைப்பிலக்கியங்கள் அனைத்திற்கும் கருவே மூலக் கூறாகும். காலங்காலமாக உண்மை வரலாறுகள் திரிபடைவது மட்டுமல்லாது, மற்றிலும் மாற்றி உரைக்கப்படுவதும் கண் கூடு. இந்த அபாயத்திலிருந்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை மீட்டுருச் செய்யும் கடப்பாடு அவ்வரலாற்றோடு ஏதேனும் ஒரு வகையில் தொடர்புடையவர்களின் கடமையாகும். என் காவியங்களிலும் நான் மொழிக்காப்புக்கான பகிரவோடு அதனையுந்தான் செய்துள்ளேன். அதில் திருப்தியுங் காண்கின்றேன்.

உரைநடைக்குச் செய்யுள்ளார்க் கொடுத்த முதல்வர் வரலாற்றில் நீங்கள் தானென பேராசிரியர் சிலம் பொலி செல்லப்பனார், பேராசிரியர் மா. மு. உவைஸ் ஆகியோர்

விதந்துரை செய்துள்ளனர். அந்த நீரூபணத் திற் கமைய உங் கள் காவியங்கள் ஒன் றிரண் டு தவிர பெருமளவு பிறரது வரலாற்றுப் புதினங்களைத் தழவித்தானே செய்யப்பெற்றுள்ளன. அவற்றைத் தழவல் என்னும் வரைகோட்டுக்குள் ஒதுக்கலாமா? கிடு பற்றிய உங்கள் விளக்கமென்ன?

உண்மைதான். ஆனால் அவற்றை நீங்கள் கூறுவதுபோல் தழவல் என்னும் வரைகோட்டுக்குள் ஒதுக்கவொண்ணா. அவ்வாறு செய்வதாயின் வால்மீகியைத் தொட்டுப் பாடிய கம்பனின் கம்பராயமணத்தை, ஷேக்ஸ்பியரின் படைப்புக்களை ஒதுக்கவேண்டுமல்லவா. கதைக் கருவைக் கொண்டிருந்தாலும் எனது படைப்புக்கள் புதிய வேற்று வடிவத்தின் மீட்டுருவாக்கங்களே. உரைநடையை நான் எனது சொந்தக் கற்பனையுங் கலந்து அவர்கள் கூறுவதுபோல் செய்யுள்களாக்கியுள்ளேன். இப்புத்துருவாக்கம் தனித்து இனங்காணப்பட வேண்டியதாகும்.

அயராது தொடர் ச் சியாகப் பத் துக் காவியங்கள் படைத்துள்ளீர்கள் காவியப் படைப்பில் உங்களுக்குக் கிடைத்து இலக்கிய அங்கீகாரம் பற்றிக் கூறுப்பகள்

நான் யாருடைய அங்கீகாரத்தையும் முன்னிறுத்தி காவியங்கள் செய்வதில்லை. இதன் மூலம் ஒவ் வொன்றைப் படைத்து முடிந்ததும் ஒரு கடமையை நிறைவுசெய்த ஆத்மதிருப்தியை நானடைகின்றேன். முயற்சியும், அர்ப்பணிப்புதனுமான சமையை மறக்கின்றேன். இருப்பினும் என் முயற்சிக்கான பயணை நான் பெருமளவில் பெற்றுள்ளேன். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் என் காவியங்கள் பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் ஆய்வுகளுக்குட்படுத்தப் பெற்று இதுவரை ஐவர் முனைவர், கல்வி முதுமானி போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளனர். தொடர்ந்தும் சிலர் தங்கள் மேற்படிப்புக்கான ஆய் வகையையும் செய்கின்றனர். இது மிகப்பெரிய அங்கீகாரமாகும்.

இலக்கியத்தில் காவியங்கள் தவிர்ந்த தங்களின் ஏனைய முயற்சிகள் எவ்வை?

காவியங்கள் அதிகம் செய்துள்ளதால் அதைவைத்தே இலக்கிய உலகில் எனது பங்களிப்பு மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. நான் ஐம்பதுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளேன். “பெற்றமனம்” “வேற்றுந்த நாட்கள்” என இரண்டு தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளேன். நான்கு முறை உலக,

தேசிய அளவில் சிறுகதைக்கான பரிசில் கணையும் பெற்றுள்ளேன். ஐந்து சிறுவர் இலக்கியங்களோடு, ஐந்து கவிதைத் தொகுதி கணையும் எனது படைப்பிலக்கியங்களாகத் தந்துள்ளேன். “கருகாத பசுமை” என்னும் நாவலொன்றையும் படைத்துள்ளேன். இரண்டு கவிதை மொழிமாற்ற நூல்களையும் தந்துள்ளேன்.

திவுவரை எத்தனை நூல்களை வெளியிட ரூள்ரீர்கள் அவற்றின் விஸரம் சொல்லுங்கள்.

காவியங்கள் பத்து, கவிதைத் தொகுப்புக்கள் ஐந்து, சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் இரண்டு, சிறுவர் இலக்கியங்கள் ஐந்து. நாவல் ஒன்று, மொழிமாற்றக் கவிதைநூல்கள் இரண்டு.

திவுவரை இவற்றுக்கான பரிசில்கள்?

மும்முறை இலங்கை சாகித்ய மண்டலப் பரிசில்கள். மூன்றுமுறை கிழக்கு மாகாண சாகித்ய விருதுகள், ஆறு முறை யாழ் இலக்கியவட்டப் பேரவைப் பரிசில்கள், நான்கு முறை எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத் தமிழியல் விருதுகள், மூன்றுமுறை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விருதுகள்.

பட்டங்கள், பாராட்டுக்கள் பற்றிய உங்கள் மதிப்பீரு என்ன? உங்களுக்குக் கிடைத்த பட்டங்கள் பாராட்டுக்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பட்டங்கள், பாராட்டுக்கள் ஒரு படைப் பாளியை ஊக்குவிக்கும் ஊட்டச்சக்திகள்தாம். இவை கொடுக்கப்படும் தளத்திலிருந்து வேறுபடுகின்றன. வாங்குங் கரத்தைவிட கொடுக்குங்கை உயர்ந்திருக்கும்போது அதன் பெறுமானம் அதிகம். தேடி நம்மைக் கொரவும் செய்கின்றார்களே என்னும்போது

அவற்றைப் பெறுவதில் தப்பில்லை. அது யாராக இருப்பிலும் சரியே. நாம் நமக்கான ஒரு அளவுகோலை வைத்துக் கொண்டால் அவற்றைச் சூடிக் கொள்வதில் கவனமாக இருக்க இயலும். சில சமயம் தலைக்குப் பொருந்தாமல் பெரிதாகவும், சிறிதாகவும் அமைவதுண்டு.

நான் எனது இலக்கியப் பங்களிப்புகளுக்காக பாராட்டுக்களையும். பல பட்டங்களையும் அரசு, தனியார் அமைப்புக்கள் மூலம் பெற்றுள்ளேன். தொகையளவில் அதிகம். நாடு கடந்துந்தான். இருப்பினும் நான் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் என்னும் என் குடும்பப் பெயருடன் கூடிய பெயரில்தான் நிலைக்க விரும்புகின்றேன். அப்படித்தான் நெடுங்காலம் எழுதி வந்தேன். “தீர்ண் திப்புசல்தான்” காவியம் அச்சாகும் போது காவியத்தின் பெறுமானம் கருதி வழங்குங் கையின் வீரியம் வேண்டி எனது நண்பர்கள் காவியமாமனி அகளங்கள், தமிழ்மாமனி அல்லது ஆகிய இருவரும் நிரப்பந்தம் செய்ததால் இந்தியாவின் பண்ணாட்டு இல்லாமிய இலக்கியக் கழகம் காப்பியங்கள் பல செய்ததற்காயின்து “காப்பியக்கோ” என்ற புகழ்நாமம் என் பெயரில் ஒட்டிக்கொண்டது. அதுவே நிலைத்தும் விட்டது. இதன்பினர் எனது படைப்புக்களை ஆய்வு செய்து யாழ்ப்பானம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் எனக்கு “புலவர்மனி” என்ற மிக்க உயரிய பட்டத்தையும் வழங்கியின்று என்பதை மிக்க அடக்கத்துடன் பதிவுசெய்கின்றேன்.

பதும் பதித்த எல்லாப் ‘படைப்பாளிகளுக்கும் போல உங்கள் இலக்கியப் பயணத்தில் நீங்கள் சந்தித்து நல்லது கெட்டு பற்றிக் கூறுங்களா?

முதலில் நல்லவை சொல்லுகின்றேன். தமிழ் குருவாக எனக்கு என் தந்தையார் புலவர்மனி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் வாய்த்தது. அடுத்து எனக்கு எழுதக் களந்தந்து படிப்படியாய் என்னை வழிநடத்தி ஒவ்வொன்றுஞ் செய்ய ஊக்குவித்த எனது ஞானத்தந்தை ஜயா எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்களின் உரிமை கொண்ட உறவு கிடைத்தது. மற்றொன்றாய் என்னை என்வழிவிட்டு குடும்பச் சுறைமையை முற்றிலும் தனதாக்கிக் கொண்டு எனக்கு ஊக்கமும் தரும் ஒரு மனைவி வாய்த்தது நல்லவைகள் இன்னும்பல உண்டெனினும் விரிவங்கி என்னைச் சுட்ட,

அதனால் என்னைநான் புடமிட்டுக்கொண்ட சிலவற்றையும் சொல்ல விளைகின்றேன்.

தொடக்கத்தில் தந்தையின் வழியில் நீதிக்கருத்துக்களை மட்டுமே கவிதைகளாக்கி வந்தேன். தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் அவற்றை ஜூயா எஸ்.டி.எஸ் அவர்கள் தொடர்ந்து பிரசுரங்க செய்துவந்தார். அதனால் காழ்ப்புணர்வு கொண்ட முத்த கவிஞரோராகுவர் அவற்றை என் தந்தையாரின் கவிதைகளைக் கூறியதாக அறிந்தேன். அக்கருத்தை ஒடிப்பதாயின் என் தந்தையார் தொடாத அழகியவில் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டியாயிற்று. அது என்னவில் நன்மையாகவே முடிந்தது.

எனது முதல் தொகுப்பு முத்துநகை. வடகிழக் கு மாகாணப் பரிசிலுக் குத் தேர்வாகியும் கொடுக்காது தவிர்க்கப்பட்டது. இருப்பினும் அவ்வாண்டின் சிறந்த கவிதைத் தொகுதிக்காகக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் பரிசீலித்தது. இதுவே என் முதற் காவியத்திற்கும் இலங்கை சாகித்தியமண்டலத்தில் நடந்தது. இதுபோல் இன்னும் பல தோல்விகள் என்னப் புடமிட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் நான் என் படைப்புக்களால் பரந்த அளவில் அறிமுகமாகியுள்ளேன்.

படைப்பிலக்கியத்தின் மூலம் தமிழக நீங்கள் செய்த பங்களிப்பில் மனநிறைவ கொள்ளுகின்றிர்களா?

தமிழ்ப்பெருஞ் சாகரத்தில் நான் மாந்தியது துளியிலேவ. அதனைக் கொண்டு மற்றைய படைப்பிலக்கியங்கள் தவிர்த்தாலும் பத்தாயிரம் மரபுமாறாச் செய்யுள்கள்மூலம் நான் படைத் துள்ள பத்துக் காவியங்களும் எனக்கு மன நிறைவைத் தந்துள்ளன. பண்டிதர்களும், தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் செய்ய முயலாத அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய தமிழ்த் தொண்டாகச் சான் ரோரின் பாராட்டுதல் களை நான் பெற்றுள்ளேன். பல்கலைக் கழகங்களின் அங்கீரத்தோடு அவை பட்டப் படிப்புக்கான ஆய்வுகளுக்குட்படுத்தப் பெற்றுள்ளமையும் என் படைப்புக்களுக்கான உயரிய அங்கீரமாகும்.

படைப்பிலக்கியத்தில் நீங்கள் செய்துள்ள புதுமை என்ன?

காவியங்களுக்கு உரைநடை செய்வதே தொன்றுதொட்டு வழங்கப்பெறும் மரபு. இம்மரபு மாற்றி உரைநடைக்குக் காவியம் செய்த முதலவன் நானென் பேராசிரியர் டாக்டர் சிலம்பொலி செல்லப்பா அவர்களும் பேராசிரியர் டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களும்

என் காவியங்களுக்கான அணிந்துரைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

சமகாலத்தில் வெளிவரும் கவிதைகளின் உருவ, உள்ளடக்கம் பற்றி உங்கள் கருத்தெண்ண?

கவிதைப் பொருளில் காத்திரமிருக்குமளவு வடிவத்தில் கவனமற்றிருப்பது மனப்பதிவுக்குட்படுத்த இயலாமைக்குக் காரணமாகின்றது. பல தசாப்தங்கள் கடந்தாலும் கவிதை மனத்தில் உறைந்திருக்க காரணமாவது உருவத்தாலோன்றும் ஒசைச் சிறப்பாகும். உருவ ஒழுங்கற் கவிதைகள் காலச் சமூர்ச்சியில் காணாதொழிந்துவிடும்.

தமிழ் கவிதையின் எதிர்காலம் பற்றிய உங்கள் கணிப்பீரு என்ன?

கவலைக்குரியது. அன்னநடை உவந்து காகம் தன்னடையும் இழந்த கதைதான். யாப்புடைத்த கவிதையை மறுத்து யாப்பை உடைத்துக் கவிதை செய்ய முயன்று, இருந்ததும் இல்லாது போனதுதான். போட்டிக்காக வரும் கவிதைகளிலோ, அன்றிக் கவிதைத் தொகுதிகளிலோ முதல் மூன்று பரிசுக்கானவற்றைத் தேர்வதும் சிரமசாத்தியமாக உள்ளது. இது எனதும் அனுபவம்.

புதுக்கவிதையின் வேக வளர்ச்சி பற்றிய உங்கள் மதிப்பீரு என்ன?

புதுக்கவிதை காலத்தின் தேவை. ஆனால் அதன் அடிப்படைக் கூறுகளையேனும் அறிந்துகொள்ள முனையாமல், வெறும் சொல்லடுக்குகளைக் கோக்கும் புதிய தலை முறையினர் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்வதாக வே நானுணர்கின் ரேன். அவ்வப்போது யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் சிற்சில சொல்வீச்சுக்கள் மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றன. மொத்தத்தில் அவை எண்ணிக்கையில் சொற்படே.

கலையும், ஒலக் கியமும் கைவரப் பெற கருவில் திருவும் வேண்டும் என்பதை நீங்கள் ஓப்புவிர்களா?

சத்தியமாக. சித்திரமும் கைப்பழக்கம் என்பது கருவில் திருவிருந்தால் மட்டுமே வளம்பெறும். நான் தமிழில் கற்றுக்குட்டிதான். தமிழில் துறைபோனவர்களைவிட கிராமத்துப் படிப் பறியாப் பாமரர்கள் கவித துவம் மிக் கவர் களாய் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். குருவழித் தேடலும், குருவின் ஆசீர்வாதமும்

கிட்டினால் மட்டுமே கலையும், இலக்கியமும் கைவரப் பெறும் என நான் என்னளவில் முழுமையாக நம்புகின்றேன்.

நீங்கள் “பண்டார வன்னியன்” “எல்லாள காவியம்” பொன்ற பொதுவான இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளதோடு, இல்லாமிய இலக்கியங்கள் சார்ந்தும் காவியங்களைப் படைத்துள்ளீர்கள். இன்னிலையில் இல்லாமிய இலக்கியங்கள் பக்தி இலக்கிய வரைவினாள் மட்டும் அடங்குபவை என்ற கூற்றுக்கு நீங்கள் தரும் விளக்கமள்ளன?

காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப மற்ற மதங்கள் சார்ந்தும் பக்தி இலக்கியங்கள் படைக்கப் பெற்றுள்ளது போன்றே இல்லாத திலும் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. தவிரவும் அதுவாறே சமூக விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் வகையிலும் இல்லாமிய இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. இலக்கியத்தின் இருண்டகாலம் என வரையறை செய்யப் பெற்ற 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் இல்லாமியர்களால் படைக்கப் பெற்ற காவியங்கள் தமிழை அழிவிலிருந்து காத்துள்ளன என்பதோடு இன்றுவரையிலும் அதனை இல்லாமியர்கள் தொடருகின்றனர் என்பதை ஒப்புதல் வேண்டும்.

படைப் பிலக் கியத் தில் கணிசமான பங்களிப்பை செய்துள்ள உங் களது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

நான் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்கும் உறுப்பினராகத் தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாய் அது நடாத்திய உலக எழுத்தாளர் மாநாடு உட்பட அதன் சகல செயற்பாடுகளிலும் முழுப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளதுடன், செய்தும் வருகின்றேன். அதன் முதலாவது இலக்கியக் குழுச் செயலாளனாகவும், இருமுறை அதன் செயலாளனாகவும், தற்போது அதன் துணைத்தலைவானாகவும் பணி செய்கின்றேன். தவிர,

உலகளாவிய ரீதியில் நடைபெற்றுள்ள இருபதுக்கும் அதிகமான இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றியதுடன், பேராசிரியர் டாக்டர் ம.மு.உவைஸ் அவர்களுக்குப் பின்னர் இலங்கையின் ஒருங்கிணைப்பாளனாகவும் நான் செயற்பட்டு வருகின்றேன். தவிரவும் 2002ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் பொறுப்புவாய்ந்த செயற்பாட்டுக்

குழுவின் தலைவராகவும் பணியற்றியுள்ளேன். மேலும் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் செயற்பாட்டுக் குழுவின் துணைத் தலைவராக அதன் தலைவர் டாக்டர். தி.ஞானசேகரன் அவர்களுடன் ஒன்றி அதன் வெற்றிக்கு உழைத்துள்ளேன்.

ஞானம் சஞ்சிகைக்கும் உங்களுக்குமள்ள இலக்கியத் தொடர்பு பற்றி?

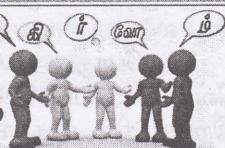
முதலில் ஞானம் ஆசிரியர் குழுவுக்கு நான் நன்றிக்கடன் பட்டவன் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அவ்வப்போது எனது ஆக்கங்களை ஞானத்தில் பதிவேற்றும் செய்து வருவது மட்டுமல்லாது, வேண்டுமென்றே மறைக்கப்பட்ட ஒரு வரலாற்று ஆவணத்தைப் பதிவு செய்தமைக்காக. 1983ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜாலைக் கலவரம் பற்றிய எனது பாக்களை 20ஆம் நூற்றாண்டின் இலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பில் ஏனோ காரணத்திற்காய் இடம் பெறச் செய்யாது இருட்டடிப்புச் செய்தபோது, அதனை கட்டமிட்ட குறிப்படன் ஞானத்தின் போர் இலக்கியத் தொகுப்பில் சேர்த்து ஒரு தமிழனின் காலத்தின் பதிவைப் பதிவு செய்தமைக்காக.

ஜாலைக் கலவரம் 23ஆம் 25ஆம் தேதிகளில்தான் நடைபெற்றது. கொழும்பிலிருந்த நான் அதனை அனுஅனுவாக அனுபவித்து நெஞ்சுருகி கண்ணருடன் 27ஆம் தேதியே எழுதிய பத்தொன்பது அறுஷ் விருத்துங்களைவ. என் படைப்புக்களில் அப் பாக்கள் முதன்மை கொண்டவை. கலவரம் பற்றி எழுதப்பெற்ற முதல் ஆவணம் அது என்னும் சுத்தியத்தைக் கோடிட்டு ஞானம் பதிவுசெய்துள்ளது. அது ஞானத்தின் பத்திரிகைத் தர்மத்தின் ஒரு முத்திரை என்பேன்.

○○○

பகிள்வோம்....

ஸமூஹம் தமிழும்

ஆறுமுக நாவலரின் தந்தையாரான ப. கந்தப் பள்ளை பெரும் தமிழறிஞர். இவர் 21 நாடகங்கள் பாடியுள்ளதாகப் பதிவு உள்ளது. இவர் கையறக் கவிகள் பாடுவதில் அதிகுரராம். இவர் ‘கண்டநாடக’த்தைப் பாடும்பொழுது முற்றத்தில் நின்ற மாமரத்திற் காய்களை அரித்துக்கொண்டிருந்த அனிலுக்குக் கையறம் பாடச் சுற்றென்று அது விழுந்து இறந்ததாகக் கூறுவர்.

ஸ்ரூக்கத

நடைசார்ச்

இருபத்தைந்து வருடங்களின் பின்பாக யாழ்ப்பாணம் செல்ல முடிந்ததற்கு ரோஜாவிற்குப் போர் முடிந்தது மட்டுமல்ல. பலகாரணங்கள்.

வேறு எவைகளாக இருக்கும்?

காரணங்களை அவள் மனத்தில் உருவகித்துப் பார்த்தாள்.

சில வருடங்கள் முன்பாக கணவன் இறந்தது பெரிய வெற்றித்தை வாழ்வில் உருவாக்கியது. அது மட்டுமா?

இவ்வளவு காலமும் மகனும் மகனும் குழந்தைகள் எனப் பொத்திப் பொத்தி பொக்கிசமாக வளர்த்தபின் பெரியவர்களாக கிழமைக்கும் மாதத்திற்கும் ஒரு தடவை வந்து அம்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களைப் பிழைசொல்லமுடியாது. இறகுகள் முளைத்த பின்பு புதிதான வாழ்க்கையை அவர்கள் தேடுவதுதானே எனது விருப்பமும். பதினெண்தாவது வயதில் தனியே விடப்பட்ட என்னவிடப் பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டார்களே?

எனது வாழ்க்கை, குழந்தை, சிறுமி எனப் பயமற்று புல்தரையில் விளையாடிய பருவகாலம் போரின் வேகத்தில் பந்தயக் குதிரையாக வாழ்க்கை மைதானத்தை வேகமாகக் கடந்தது. இளம்பெண், மனைவி என்ற காலம் சுதந்திரத்தை இழந்து, பயத்தில் வனத்தில் ஒதுங்கிவாழும் நிலையாகியது. இப்பொழுது கடமைகள் முடிந்து பயமற்று நீண்ட மணற்பிரதேசத்தில் கால் புதைய நடக்கும் சுதந்திரமான காலத்தை அடைந்தவிட்டதுபோன்ற எண்ணம் துணிவைக்கொடுத்தது. எனது முதிர்வே துணையற்றுப் போகும் துணிவை எனக்குக் கொடுத்து. தனியாக இலங்கைக்குச் செல்லத் தூண்டியது.

அப்போது, அவசரமாக பார்சல் செய்யப்பட்டு அனுப்பிய பொருளாக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டேன். இப்பொழுது அங்கு எவரும் நெருங்கிய உறவினர்கள் இல்லை. பெற்றோர் இறந்து சில வருடங்களாகிவிட்டன. எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத போதிலும் இளமைக்காலத்தை அங்கு சென்று அசைபோடவேண்டும் எனத் தூண்டியது.

00

கொழும்பிற்குப் போய்ச் சேர்ந்த அன்றே இரவு யாழ்ப்பாணத்திற்கு பஸ் ஏறினாள். பக்கத்தில் இருந்த இளைஞருள் 'அன்றி இருங்கள்' என அருகில் இருந்த சீட்டைக் காட்டினான். காதோரத்தில் கத்தையாக நரைத்திருந்த தலை மயிர் அந்த உணர்வை அவனுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம்.

ஆசனத்தைச் சாய்த்து வசதியாக அமர்ந்தபோது. நேற்றைய இரவு சிங்கப்பூர் விமான நிலைத்தில் வரவேண்டிய தூக்கம் இப்பொழுது கண்களை அழுத்தியது.

காலையில் வீட்டை அடைந்தபோது உடைந்த வீடு கடந்த காலத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்தது. பாதி ஒடுகள் அற்று சுவர்கள் உடைந்து காட்சியளித்தன. மூன்று அறையில் ஒரு அறை ஒழுங்காக இருந்தது. வெளியே பின்பகுதிக்குச் சென்றபோது கிணறு தெரிந்தது. அங்கு எதுவித பாதிப்பும்

தெரியவில்லை. தண்ணீர் அழுக்காக இருந்தது. கிணற்றருகேபோய் தோய்ப்பதற்காகக் கட்டியிருந்த கல்லினருகே எத்தனை தடவை ஆடைகளைத் தோய்த்திருக்கிறேன் என நினைத்தபடி அந்தக் கல்லில் இருந்தபடியே பழைய நினைவுகளை மீட்டினாள்.

போர் மேகங்கள் ஊரை இறுக்கமாக இராட்சத் கன்வஸ் ஸாக கவிழ்ந்திருந்த காலம். சுவாசக் காற்றில் கந்தகத்தின் ஏவியும் செவியில் குண்டுகளின் வெடிச்சத்தமும் மட்டுமே அதிர்ந்த காலம். குண்டுகள் ஆகாயத்தில் இருந்து நிலத்துக்கும் நிலத்தில் இருந்து ஆகாயத்திற்கும் மாறிமாறிப் பாய்ந்து சாத்தான்கள் கொண்டாடும் பண்டிகையாக இருந்தது. சாத்தான்களும் மனிதர்களும் மட்டுமே அந்த நிலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். வாழ்ந்தார்கள் என்பதைவிட புராதனகாலத்து எகிப்திய அடிமைகளாக உயிர் வாழ்ந்தார்கள். மேய்ப்பவனுக்கோ, தீர்க்கதறிசிகளுக்கோ இல்லை. தேவதைகளுக்கோ அங்கு இடமில்லை. மரணங்கள், நோய்கள் மலிந்து சிந்திய இரத்தத்தில் சிவந்து, கண்ணிரிலும் வியர்வையிலும் உப்பாகிய உவர்நிலம்.

நகரத்தின் அருகே கருமையான சுற்றுமதில் கொண்ட மாதா தேவாலயம். அதற்கு எதிரில் சிறிய விறகுகாலை. அதற்கு அருகே அவளது வீடு. ஒப்பீட்டளவில் பாதுகாப்பாக இருந்தது.

மாதா தேவாலயத்தில் உள்ள பாதிரியாரிடம் பேசவரும் அந்தப் பகுதி கேணல் இரவுகளில் தனது பாதுகாப்பிற்காக அங்கு தங்கத் தொடங்கினார். அவரது பாதுகாப்பிற்காக விறகு காலைக்கும் அவளது வீட்டின் இடைப்பட்ட பகுதியில் ஒரு சென்றி போடப்பட்டது. அது மன் மூடைகள் வைக்காமல் விறகுகாலையின் மரங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதால் அருகில் சென்று கவனிக்காதவர்களுக்கு விறகு அடுக்காகத் தெரியும். சென்றிக்கு அனுப்பப்பட்டவன் வாட்டசாட்டமான இளைஞன், துப்பாக்கியுடன் மரநிழலுள்ள ரோஜா வின் வீட்டின் முன்னால் நிற்பதும் கேணல் மாதா கோயிலுக்குள் வரும்போது, சென்றியாக வெளியிலும் நிற்பான்.

பாடசாலைக்குச் சென்று வரும் பதினைந்து வயதான ரோஜாவின் மனம் அவனது உறுதியைக் கெடுத்தது. அடிக்கடி தண்ணீர் குடிக்க உள்ளே வருவதும் சிரிப்பதும், சிறிது நாளில் துணிவை வரவழைத்து ரோஜாவுடன் பேசவதற்கும் தொடங்கினான். அவனுக்கு பதினெட்டு வயதாக இருப்பதால் அவனிடம்

ரோஜா சிரித்துப் பேசினாள். கச்சேரியில் வேலைசெய்த அவளது தந்தை இதைக்கண்டு பாதிரியாரிடம் முறைப்பட்டார்.

பாதிரியார் கேணலிடம் விடயத்தைச் சொன்னார்.

'இந்த சென்றிப் பொடியனை மாற்றமுடியுமா? மகளோடு சிரித்துப் பேசுகிறான் என பாவிலுப் பிள்ளை என்னிடம்குறையிடுகிறார்'

'அது பிரச்சனையில்லை, இன்னும் இரண்டு கிழமையில் ஒரு இராணுவ முகாமைத் தாக்கப் போகும்போது அவனை முன்னரங்கத்தில் அனுப்புவோம். அதன்பின் பொடியனால் பிரச்சனையிராது.'

'அது கர்த்தருக்கு ஏற்காது. பாவமில்லையா?

'யாராவது இறக்கத்தானே போகிறார்கள்? மனித உயிர்களில் வேறுபாடு உள்ளதா?'

பாதர் வாய்டைத்துப் போனார்

'உன்மைதான் மன்னன் டேவிட்டின் கதையில் கூட இது நடந்திருக்கிறது'

'யார் பாதர் டேவிட்?

'இஸ்ரேவியர்களின் பெரிய அரசன் டேவிட். அவனது பரம்பரையில் வந்தவர் யேசுநாதர்.'

'அந்தக் கதையை சொல்லுங்கோ பாதர்'

'ஒரு நாள் அரசன் டேவிட், தனது மானிகையின் உப்பரிகையில் நடக்கும்போது தூரத்தில் ஒரு பெண் குளிப்பதைப் பார்த்தான். அவளின் அழிகில் மயங்கி அவளைத் தனது பிரதானிகளிடம் விசாரித்தபோது அது ஊறிச்சின் மனைவி பத்தீசா என்றார்கள்.

பத்தீசாவை வரவழைத்து உணவுண்டு, உறவுகொண்டு வீட்டிற்கு அனுப்பினான் டேவிட்.

சில மாதங்களில் கர்ப்பினி என அவளிட மிருந்து மன்னன் டேவிட்டுக்கு செய்தி வந்தது. அப்பொழுது ஊறிச் சாதாரண படைவீரனாக டேவிட்டின் படையில் ஒருவனாக எதிரிகளோடு போர் செய்து கொண்டிருந்தான்.

டேவிட் போரில் ஈடுபட்டிருந்த தனது படைத்தலைவரிடம் ஊறிச்சை தன்னிடம் அனுப்பும்படி சொன்னான். ஊறிச் மன்னனிடம் வந்தபோது இன்று மனைவியிடம் போய் உண்டுகளித்து, உறங்கிச் சந்தோசமாக இருந்துவிட்டு, பின்பாக போர் முனைக்கு செல் என அனுப்பியபோது ஊறிச் வீடு செல்லாமல் மன்னனின் சேவகர்களோடு உண்டு உறங்கினான் இதை அறிந்த டேவிட் ஏன் வீடு செல்லவில்லை என அடுத்த நாள் விசாரித்தபோது ஊறிச் 'மன்னனே போர் நடந்து நமது படைவீரர்கள் காயமடைவதிலும்,

இறக்கும் காலத்தில் எப்படி நான் உண்டு களித்து மனைவியுடன் சந்தோசமாக இருப்பது?

'இல்லை நீ வீடு செல்' என இரண்டாவது நாள் அனுப்பிய போதும் ஊறிச் வீடு செல்லவில்லை.

போர்க்களத்தில் உள்ள தளபதிக்கு ஊறிச் சை முன்னரங்குக்கு அனுப்பித் தாக்கிவிட்டு பின்வாங்கு எனக் கட்டளை ஒலைஅனுப்பினான் மன்னன் டேவிட். மன்னனது கட்டளைப்படி சேனாதிபதி செய்ததால் ஊறிச் இறந்தான்.

அதன்பின் பத்திசாவை மனந்தான் மன்னன் டேவிட்.

இந்த விடயத்தால் யாவோவின் கோபத் திற்கு ஆளாகிதால் நாதன் என்ற தீர்க்கதறிசி மன்னனிடம் வந்தார்.

'மன்னா, ஊறில் பண்ணையார் ஒருவன் ஏராளமான செம் மறிகளும், மாடுகளும் கொண்டு மிகவும் வசதியாக வாழ்கிறான். அதேவேளையில் ஒரு குடியானவன் ஒரு செம்மறிக் குட்டி மட்டுமே வைத்திருக்கிறான். அந்த பண்ணையாளனின் வீட்டிற்கு விருந்தாளி வந்தபோது பண்ணையார் அந்தக் குடியானவனின் செம்மறிக்குட்டியை பறித்துக் கறி சமைக்கிறார். இது எப்படி நீதியாகும்?'

அப்பொழுது ஆத்திரமடைந்த டேவிட் 'அப்படிச் செய்த பண்ணையார் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன். அது என் இராச்சியத்தில் நடக்கலாமா? அது யார்?

'அது நீயேதான்; நீ ஊறிச்சுக்கு செய்தது அநியாயும்'

மிகவும் வெட்கமடைந்தான் டேவிட்.

'உனது பாவசெயலுக்கு யாவேவின் சம்பளம் உள்ளது. நீ வஞ்சகமாகச் செய்த இந்த விடயத்திற்காக யாவேவால் நேரடியாகத் தண்டிக்கப்படுவாய். உனக்கும் பத்திசாவுக்கும் பிறந்த குழந்தை இறக்கும்' என்றார்.

பத்திசாவுக்கும் மன்னன் டேவிட்டிற்கும் குழந்தை பிறந்து சில நாளில் இறந்தது. பத்திசாவின் இரண்டாவது குழந்தையே பிற்காலத்தில் இல்ஸ்ரேவியர்களின் நீதியான அரசன் சாலமன் :

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கேணல், 'நான் செய்யும் வேலைக்கு கிறிஸ்தவத்தில் பாவமன்னிப்பு உள்ளது அல்லவா பாதர்' எனத் தலை குனிந்தான்.

'இந்துவாகிய உனக்கு எப்படி நான் பாவமன்னிப்புத் தரமுடியும்?

'நான் இந்துவாகப் பிறந்தாலும் இந்துவாக நடக்கவில்லை. மேலும் அங்கு பாவமன்னிப்புக்

கிடையாது. தண்டனை மட்டும்தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?

'எனது மனச்சாட்சியை இன்று வெளியே வைத்துவிட்டு பாவமன்னிப்பு தருகிறேன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் உன்னை மன்னிப்பாராக' என கேணவின் முடியற்ற தலையில் கையை வைத்தார்.

'பாதர், உங்கள் மூலம் எனக்கு முன்ஜாமீன் கிடைத்திருக்கிறது.' எனச் சொல்லிக் கொண்டு கேணல் வெளியே நடந்தான். அதைப் பார்த்து சென்றியில் இருந்தவன் கேணல் ஜீப்பில் ஏறும்வரையும் விறைப்பாக நின்றான்.

இராணுவ முகாமைத்தாக்க முனைந்த போராளிகளில் இரண்டுபேர் கொல்லப் பட்டார்கள். அந்தச் சடலங்கள் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தூராக விரைவில் உறவினர்களிடம் கையளிக்கப்படும் என உள்ளூர் பத்திரிகையில் செய்திவந்த சில நாட்களில் மாதாகோவில் பாதிரியார் வெளிநாட்டுக்குப் பிரசாரம் செய்வதற்காகச் சென்றார். அங்கிருந்த சென்றிக் காவஸ் எடுக்கப்பட்டது. இளம் பாதிரியார் அந்த மாதாகோவிலுக்கு வந்தார்.

பாவிலுப்பிள்ளை பாதர் செய்த உதவியை மனைவி ரெஜ்னாவிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது ரோஜாவின் காதில் விழுந்தது. எந்தக் குற்றமும் செய்யாத அப்பாவிக்கு நேர்ந்தது அவளிடம் ஆத்திரத்தையும் கவலையையும் ஏற்படுத்தியது.

அதை எப்படி வெளிக்காட்டுவது?

தாய் தந்தை இருவரின் மேல் இருந்த மரியாதை காற்றாகப் பறந்தது.

சில நாளில் கொழும்பில் பதவி உயர்வு கிடைத்து நிம்மதியாக மாதாகோவிலுக்கு வெள்ளையடிப்பதற்காக ஒரு தொகையை கொடுத்துவிட்டு பாவிலுப்பிள்ளை கொழுப்பு சென்றார். இளம்பாதிரியார் பாவிலுப்பிள்ளையின் சன்மானத்தைத் தனது ஞாயிற்றுக்கிழமை பிரசங்கத்தில் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

ரோஜா பாடசாலையில் இருந்து மாலையில் வந்த ஒரு நாள் வாசலில் அம்மாவோடு கேணல் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அம்மா அவர் செய்த கொலைக்காக அவருக்கு நன்றி சொல்லியதாக இருக்கலாம்.

கேணவின் மொட்டைத் தலையும் முழிக்கண்களும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை அதைக் கவனிக்காமல் எனது புத்தகத்தில் மூழ்கியிருந்தேன். அவர்களும் என்னைக் கணக்கெடுக்கவில்லை.

அடுத்த ஒருநாள் ஒரு தேவாலயத்தின் மீது குண்டுபோட்டாக ஊரெங்கும் ஹர்த்தால் நடந்தது. தெருவெங்கும் அமைதி. வாகனங்கள் ஓடவில்லை. பாடசாலைகள் மூடப்பட்டிருந்தால் வீட்டில் நின்று வாசலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது மிச்சபிசி வாகனத்தில் கேணல் வந்து இறங்கியதும் வாகனத்தையும் பாதுகாவலரையும் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு உள்ளேவந்தார். அம்மா வாசலுக்கு வந்து கேணலை வரவேற்றார்.

கேணல் இராணுவ உடையில் இருந்தார். அவரது இடுப்பில் கட்டிய பெல்ட்டில் கைத்துப்பாக்கி கொழுவியிருந்தது.

'அம்மா இன்று உங்கள் வீட்டில் பாதுகாப்புக்காக நான் தங்குகிறேன். தேவாலயத்திற்குப் பக்கத்தில் உங்கள் வீடு இருப்பதால் பாதுகாப்பு என நினைக்கிறேன்'

'தாராளமாக. கேணல் உங்களுக்கு இல்லாததா? அப்பாவின் அறையை உங்களுக்குச் சுத்தப்படுத்தி தருகிறேன்'

'அம்மா சுத்தப்படுத்திய அறைக்குள் நுழைந்த கேணல் அன்று இரவு வெளியே வரவில்லை. அதிகாலையில் ஏழுந் து சென்றுவிட்டதாக அம்மா சொன்னார்.

அடுத்த நாள் இரவில் வந்து தங்கினார். அதன் பின்பு அறிந்தேன், அம்மா அவரிடம் வீட்டுத் திறப்பொன்றை கொடுத்துவிட்டார். அத்துடன் வரும்போது இராணுவ உடையற்று சாதாரணமான உடையுடன் வந்தார். அவரைக் கண்டால் மெதுவாகச் சிறிப்பதுடன் எனது தொடர்பு முடிந்தது. முப்பது வயதானவர், சாதாரண உடையில் இருக்கும்போது எந்த ஒரு கவர்ச்சியும் தெரியவில்லை.

ஞாயிற்றுக்கிழமை நானும் அம்மாவும் ஒரு மாதாகோவிலில் நடந்த உறவினர்களது ஞானஸ்ஞானம் ஒன்றுக்குப் போய்த் திருப்பியபோது இரவு எட்டு மணியாகிவிட்டது. எமது வீட்டின் முன்பாக உள்ள மாமரத்தின் முன்பாக சார்த்தையும் கையில்லாத பெனிய ணையும் அணிந்தபடி கதிரையில் இருந்தார். அவருக்கு முன்னால் எங்களது சிறிய மேசையும் அதன்மேல் வெள்ளைத் தாளில் ஒரு வரைபடமும் இருந்தது. அதைச் சுற்றி பத்து இராணுவ உடையணிந்தவர்கள் நின்றார்கள். அஞ்சே சென்றபோது சிவப்பு பேனையால் கோடுகள் போடப்பட்டு இருந்த படத்தையும் கேணலினது வார்த்தைகளையும் அவதானமாகக் கேட்டபடி மற்றவர்கள் நின்றனர். எங்களது வீட்டைத் தங்களது முகாமாக்குவது எனக்குப்

உள்வெட்டிப்பு

வெளியில் உறுதியாய்

தெரியும் யாவும்

உள்ளே வழாத்து

அழிந்து விடும்

யேராதனிய குருகுலம்

சோவியட் தேசம்

அடுத்து

ஐக்கிய அமைக்கா.

அறிவும் மூரும்

அறிவு வாழ்க்கையை என்னி

அலுத்துக் கொண்டது

உலகம் என்னால்

பயனடைய மாட்டாது

என என்னியது

ஒரு மாலை வேலையில்

காட்டுக்குள் நுழைந்தேன்

அங்கு கீருந்த தரை மீது

அழகு தெரிந்தது

அவளது அழகில் மயங்கி

திருமண யோசனையை

ருன்றைத்தான்

அவள் சம்மதித்தாள்

அவர்கள் மூலம்

கிடைத்த முதல் குழந்தைதான்

கலை

மூலம்: கலாநிதி கே. ஜயதிவக

தமிழில்: கலாபுண்ணி எம்.எம்.மன்னர், மாவண்ண

பிடிக்கவில்லை. அவர்களை விலத்தியபடி நான் உள்ளே வந்துவிட்டேன். ஆனால் அம்மா அவர்களுக்குச் சந்தோஶமாக சிரித்தபடி உணவு கொண்டு சென்றார். எனது அறையில் இருந்து நான் வெளியே வந்தபோது அம்மா வாசல் படியில் இருந்து, அவர்களைப் பார்த்தபடி வைத்த கண் எடுக்காமல் இருந்தார். இரவு பத்துமணிவரையும் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

பெரும்பாலான இரவுகள் கேணல் எங்கள் வீட்டில் தங்கத் தொடங்கிவிட்டார். இரவில் அவர் வரும் வாகனச்சத்தும் அதிகாலையில் அவர் செல்வது எனக்குக் கேட்கும்.

காலையில் பாடசாலைக்கு நான் போவதற்கு முன்பாக உணவு தரும் வேளையில் பாதுகாப்புக்காக எங்கள் வீட்டைப் பயன்படுத்துகிறார் என அம்மா விளக்கம் சொன்னார். அம்மா சொல்லும்போது எனது கண்களைப் பார்க்கவில்லை. என்றுமேபோல் இல்லாது தலை குனிந்தபடி எனக்கு உணவைப் பரிமாறியதுபோல எனக்கு மனத்தில் பட்டது. அம்மாவைப் பார்த்தபோது தலையில் இருந்த சில வெண்ணிற மயிர்கள் காணாமல் போயிருந்துதான் தலை மினுமினுத்தது. டை வைத்திருக்கிறார்போல். கண் ணைப் பார்த்தபோது கண் ணில் மெதுவான கருமை தெரிந்தது. அம்மாவுக்கு நாற்பதாகவில்லைத்தானே என நினைத்தபடி பாடசாலைக்குப் போனேன்.

சரியாக தமிழ்ப் பாடம் முடிந்து விஞ்ஞானபாட ஆசிரியர் வரும்போது வயிற்றுக் குத்துத் தொடங்கியது. நெளிந்தபடி குந்தியிருந்தேன். பாடங்கள் எதுவும் ஏறவில்லை. தலையை மேசையில் வைத்துப் படுத்தபோது ரீச்சர் வந்து எழுப்பினார்.

'வயிற்றுக்குள் குத்துகிறது சீக்சர்'

'சரி வீட்டைபோ'

வீட்டுக்கு வந்தபோது கேணல் ஹாலின் நடுவே மேசையில் இருந்து உணவுருந்தியபடி இருந்தார். அம்மா அவருக்கு நெருக்கமாக நின்று பரிமாறியபடி இருந்தாலும் கேணவின் இடதுகை அம்மாவின் இடையிலும் வலதுகை நன்டை வாயில் வைத்துக் கடித்தபடியும் இருந்தார். பின்புறமாக வந்த என்னை இருவரும் பார்க்காதபடியால் மீண்டும் திரும்பி முற்றத்து மாமரத்தருகே நின்றபடி 'அம்மா' என குரல் கொடுத்தபடி உள்ளே சென்றேன்.

'என்டி ஏன் அரைவாசியில் வந்தாய்?'

'வயிற்றுக் குத்து'

அம்மா குளித்து தலை ஈரத்துடன் மயிரைத் தொங்கவிட்டிருந்தாள். அவளது உடலில்

ரெக்ஸோனா மணம் அந்த ஹோலை நிறைத்தது. கேணலும் அவரது தலையில் கற்றி இருந்த சிறிதளவு தலைமயிரில் ஈரம் தெரிந்தது.

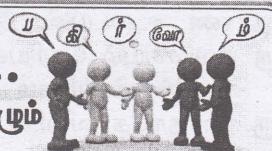
படுக்கையில் தலைமாட்டில் இருந்த தலையணையை வயிற்றுக்குள் வைத்தபடி குப்புற விழுந்தபோது அம்மாவும் கேணலும் வயிற்றுக்குத்தின் வலியைவிட மீறி நின்றார்கள்.

அன்றிலிருந்து அம்மாவையும் கேணவினது நடத்தையையும் வேவு பார்க்கத் தொடங்கினேன். அப்பாவுக்கு இதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்பு எனக்குத் தகுந்த ஆதாரம் வேண்டும் என நினைத்ததேன். வகுப்பில் இருக்கும்போது அம்மாவையும் கேணலையும்தான் நினைக்கத் தோன்றியது அல்லாது பாடங்கள் காதில் ஏறவில்லை. இடைநிலைப் பரீட் சையில் புள்ளிகள் குறைந்ததால் மற்றைய வகுப்புத் தோழிகள் ரோஜாவுக்கு என்ன நடந்தது எனக்கேட்டனர்.

இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காணவேண்டும் என மதியம் ஒருநாள் வீடு வந்தபோது வீடு அமைதியாக இருந்தது. அம்மாவைக் காணவில்லை காலில் சப்பாத்தைக் கழற்றிவிட்டு மெதுவாக கேணவின் அறைக்குச் சென்று நீங்கிய கதவுகள் ஊடாகப் பார்த்தபோது அம்மாவின் தலையைக் காணவில்லை. ஆனால் கேணவின் முதுகு முழுவதும் நீண்ட தலைமயிர் தெரிந்தது. எப்படி அவரது மொட்டைத் தலையில் இவ்வளவு நீளமான மயிர்கள் முளைத்தன? அம்மாவின் பொது நிறமானகால்கள் கேணவின் கால்களுடன்

பகிரவோம்....

சமுழம் தமழும்

18ஆம் நூற்றாண்டில் சாவச்சேரி-மீசாலையில் வாழ்ந்த மா. வெற்றவேலர் என்பவர் புகழ் பெற்ற நெல் வைநாத முதலியாரின் நண்பர். இவர் வெற்றவேலுச் சட்டம்யார் என்னும் சிறப்புப் பெயரில் அழைக்கப் பெற்றார். இவர் பாடிய இரண்டு குறவஞ்சிகளில் மஸ்வீல் குறவஞ்சிச் சிறப்புடையது.

'மல்வில்' என்பது ஆணையிறவுக்கு அருகேயுள்ள ஒரு கிராமம். அக்கிராமத்திலுள்ள கோயில் ஓன்றைப் பற்றியே குறவஞ்சியில் பாடப்பெற்றுள்ளது. இருப் பினும் இலங்கையின் தென்பகுதிலுள்ள காலி நகரம் வரையிலுள்ள பிரதான தலங்களின் சிறப்புகளும் இக்குறவஞ்சியில் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளதாம்.

ஒன்றாகப் பிணைந்து இருந்தது. கேணவின் வெள்ளைத் தோலும் விரிந்த தோள்களும் அம்மாவை முற்றாக மறைந்தன. கேணலும் அம்மாவும் ஒருவராக இணைந்திருந்தார்கள். இருவரும் பெருமுச்சுகளும் ஒருவரை ஒருவர் விழுங்குவதற்காகச் சண்டையிடும் காட்டு மிருகங்கள்போல் இருந்தன. அதிர்ச்சியா ஆத்திரமா அதிகமாக ஏற்பட்டது எனத் தெரியவில்லை. கத்த நினைத்த எனக்கு வாயில் இருந்து வந்த சத்தம் தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டது. குரலை வெளிப்படுத்த முயன்றாலும் அது முடியவில்லை. வாயைக் கையால் பொத்தியபடி எனது அறைக்குச் சென்றபோது அம்மா எனது நினைவில் இல்லை. கேணல் மட்டும்தான் தெரிந்தார்.

என்னையறியாமல் அன்று தொடக்கம் கேணல் நினைவில் மட்டுமல்ல கனவிலும் வந்தார். வகுப்பில் இருக்குபோது, விளையாட்டு மைதானத்தில் விளையாடும்போது, குளிக்கும் போது என வெட்கமில்லாமல் எனது நிழலாக வந்தார். வருபவர் மிலிட்டரி உடையோ, சிவிலியன் உடையோ அனிந்திருக்கவில்லை. வெக்கம் கெட்ட மனிதனாக வந்ததுடன் மட்டுமல்ல எனது உடவில் காய்ச்சலை உருவாக்கினார். ஆரம்பத்தில் உடல் வருத்தமா எனப்பயந்தேன். பின்பு அவரது நினைவுகள் என்னைத் தாக்குகிறது எனப் புரிந்ததும் அம்மாவின் நைட் கவுன்களை உடுத்தபடி கேணல் முன்பு வருவேன். அம்மாவோ கேணலோ என்னைக் கணக்கெடுக்கவில்லை. அடிக்கடி கிணற்றிக்குச் சென்று துணிகளைத் துவைப்பேன்.

'அம்மா என்னடி கிணத்தடியில் ஒரே நிக்கிறாய்?

'சுத்தம் சுகம் தரும் என ரீச் சர் சொல்லியிருக்கிறா'

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அம்மா உறவினர் விட்டுக்குப் போயிருந்தார். கேணல் வீட்டின் அறையில் நித்திரையில் இருந்தார். அம்மாவின் நைட் கவுனை போட்டபடி அவரது அறையுள் சென்று அவரது அருகே படுத்தேன்.' இரவு முழுக்க இராணுவ முகாமைத் தாக்கியதால் நித்திரையில்லை' எனச் சொல்லியபடியே அனைத்தார். எனது நைட்கவுனை விலக்கி நெருங்கி முத்தமிட்டபோது விழித்து 'யீ வெளியே போ' என்றார்.

எனக்குப் புதிராக இருந்தது. கட்டியணைத்த பின்பு கலைக்கிறாரே!?

'அம்மாவை விட நான் நல்லா இல்லையா?'

'நீ ஒரு வெம்பல் எனச் சொல்லி கன்னத்தில் அறைந்துவிட்டுத் தள்ளிக் கதவை மூடினார்.

அவமானம் தாங்காமல் அறைக்குள் சென்று அழுதுகொண்டே எனது அறைக்குச் சென்றேன்.

எப்படி அம்மாவையும் கேணலையும் பழிவாங்குவது என யோசித்தேன். அப்பாவிற்குக் கடிதம் எழுதவேண்டும். அம்மாவைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் எப்படிக் கேணலைப் பழிவாங்குவது? இரண்டுபேரையும் ஒன்றாக செய்வது நல்லது நினைத்து என எண்ணத்தை ஒத்திவைத்தேன்.

சில நாளில் பின்பு அம்மா வந்து

'உனக்கு இந்தியாவில் படிக்க அட்மிசன் கிடைத்திருக்கிறது. கொழும்புக்கு அவசரமாக ஒரு சிலர்க்கூட அனுப்புகிறேன்'

'அம்மா உன்னைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது என நினைக்காதே'

'ஓமடி உன்னைப் பற்றி எனக்கும் தெரியும். இதையெல்லாம் விட்டிற்று படிக்கிற வேலையைப்பார்' என தலையில் ஓங்கிக்குட்டி அனுப்பினார்.

கொழும்பிற்குப் போய் அப்பாவின் வெள்ளவத்தை அறையில் அம்மாவைப் பற்றிச் சொல்ல வாயெடுத்தபோது 'அப்பா சொன்னார் 'எங்கள் வீட்டருகே கேணலுக்குக் குண்டெறிந்தார்கள். அவரது கால் போய் விட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கு. பாவம் அந்த மனுசன் எங்களுக்கு எவ்வளவு உதவியாக இருந்தது.'

அப்பாவின் அப்பாவித் தனத்தைப் பார்த்தபோது உண்மையைச் சொல்லி என்ன பிரயோசனம்? நான் நினைத்தபடி தண்டனை இருவருக்கும் கிடைத்துவிட்டது என்ற திருப்தியிடன் இந்தியாவுக்குச் சென்று பின்பு மருத்துவராகி அவுஸ்திரேலியாசென்றேன். கேணல் இப்பொழுது உயிரோடு இல்லை. ஆனாலும் எனது நினைவில் ஈராகிறார் என எழுந்தாள்.

00

'சொறி அன்றி பஸ் குலுக்கத்தில் உங்களில் எனது போத்தல் தண்ணீர் ஊற்றிவிட்டது. மன்னிக்கவும்'

'அது பரவாயில்லை, நல்ல நித்திரை. பொழுது விடிந்து விட்டது. எழும்பத்தானே வேணும். எங்கே இப்ப?'

'கொடிகாமம் கழிந்து சாவக்சேரி வரப் போகிறது.'

○○○

மதுமும்

தம்மும்

பக்ரீத கோத்திரனாய் வேளாண் தகழ் மரபோன்.....

பாடியவர் : சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (நூலிட்டு)

காலம் : 1832 - 1900

பெரும் தமிழ்நினரான சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பல அரிய நூல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றி அவற்றுக்கு மீண்டும் உயிரளித்தவர் என்பது தமிழுலகம் அறிந்தவிடயம். இவர் வட்டுக்கோட்டை மிசனிப் பாடசாலையில் கற்றவர் என்பதும், தமிழிலே முதலாவது பி.ஏ. பட்டம் (சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்) பெற்றவர் என்பதும் பலரும் அறிந்ததே.

இருப்பினும் சி.வை.தா.வின் வம்சாவழிப்றிய விபரங்கள் பலருக்குத் தெரியாது. இவருக்குப் பெள்திரின் ஐனமானபோது ஆனந்த மேல்டினால் பின்வரும் செய்யுளை சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பாடியுள்ளார். இக்கவியிலே தமது வம்சாவழிப்றிய விபரங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சிற்றார்ப் பக்ரீதி கோத்திரனாய் வேளாண்

ஷக்திரபோன் மாப்பாண முதலி மேனாட்

பெற்றனன்வே லாயுதகன யவன்றன் மைந்தன்

பேர்மலியம் பலவாணன் முத்த தம்பி

யுற்றனன் னோற்கவன்சேய் குருநா தேந்த

லுதவவயி ரவநாதா சிரியன் றந்த

சொற்றார்தா மோதரனுக் கமிர்தலிங்கன்

சுதன்றியாக ராசனவன் ரோன்றன் மாதோ.

இதன்வாயிலாக சிறுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த பக்ரீத கோத்ர, வேளாண் மரபினருமான மாப்பாண முதலியார் தொடங்கி தமது முதாதையினின் விபரங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். மாப்பாண முதலியார்ன் மகனாக வேலாயுதரும், அவருக்கு மகனாக அம்பலவாணன் என்பாரும் பிறந்துள்ளனர். அங்கெல்லாளருக்கு மகனாக ஸுத்தம்யும், அருக்குப் புதல்வராக குருநாதர் என்பாரும் தோன்றியுள்ளனர். இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள குருநாதர் என்பவரே, சி.வை. தா.வின் பாட்டன் (தாத்தா) ஆவார்.

குருநாதரின் மகனான வர்வநாதம்பிள்ளை அவர்கள், ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதராவார். இவர் வித்தியாதரிசி தொழில். புரிந்தவர். வயிரவநாதப்பிள்ளைக்கும் பெருந்தேவி அம்மாளுக்கும் பிறந்த ஏழுபிள்ளைகளில் முத்தவராக சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை தமிழ்செய்த பேற்றினால் அவதரித்தார். சி.வை.தா.வின் ஒரு மகனான அம்ரதல்வந்தம்பிள்ளை என்பவருக்குக் குழந்தை பிறந்தபோதே மேற்கண்ட பாடலைப் பாடியுள்ளார். அமிர்தலிங்கம்பிள்ளையும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டிலும் வல்லமைகொண்டு பண்டிதராய் விளங்கியதோடு மட்டுமல்லாது, சாலை வநாயகர் ம்பிள்ளைத்தமிழ் எனும் பிரபந்தத்தையும் பாடியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியமாநாடு -2016

ஆய்வுப் பொன் விழா 1966 -2016

பொற்காலத்திற்பு

1966 ஆம் ஆண்டு ரபீயல் அவ்வல் மாதம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கான ஆய்வு விழாவொன்று மருதமுனை அல்மனார் மஹாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது. இவ்விழாதான் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன் முதலில் நடைபெற்ற ஆய்வு விழாவாகும். இவ்விழாவில் தமிழ் அறிஞர்களும் இஸ்லாமிய தமிழ் அறிஞர்களும் கலந்துகொண்டு அரங்குகள் அமைத்து ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து நூல்களும் வெளியிட்டு வைத்தனர். இவ்விழா நடைபெற்று இவ்வருடம் 2016ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11ஆம் திகதியுடன் முஸ்லிம்களின் பிறைக்கணக்கின்படி (lunar calendar) 50 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன.

இலங்கை இலக்கிய ஆய்வுகத்தினர் 50 ஆண்டுகள் நிறைவினைப்பற்றி இவ்வருடம் பெற்றவரி மாதம் ஒன்றுகூடி ஆராய்ந்தனர். ஜான் மாதம் நடைபெற்ற ஆய்வுகத்தின் கூட்டத்தில் மேலும் கலந்துரையாடி இதனை ஒரு தேசிய பொன்விழாவாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்றும் அதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்து இவ்விடயத்தை கிராமிய பொருளாதார பிரதி அமைச்சர் அமீர் அலி அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறியபோது, இதனை கைத்தொழில் வர்த்தகத்துறை அமைச்சர் ரிஷாத் பதியுதீன் அவர்களிடம் கலந்தாலோசிப்போம் என வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்க கடந்த 25.08.2016 அன்று அமைச்சர் ரிஷாத் பதியுதீன் அவர்கள் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பொன்றை ஏற்பாடுசெய்து உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு ஆய்வுப்பொன்விழாவாக பிரகடனப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் அதற்காக நிதி உதவிகளும் செய்து தருவதாக உறுதியளித்தார்.

பின்னர் ஆய்வுகத்தின் தலைவர் டாக்டர் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன், பொதுச்செயலாளர் அஷர்.ப் பிழௌப்தீன், இணைப்பாளர் டாக்டர் தாலிம் அகமது, பொருளாளர் நாச்சியாதீவு பர்வின் முத்த துணைத்தலைவர் அல் அஸ்மத், உபதலைவர் சட்டத்தரணி மர்ஸாம் மௌலானா உப செயலாளர் பொறியியலாளர் நியாஸ் ஏ சமத், ஊடகவியலாளர் முஸ்லீன் ஆகியோர் ஒன்றுகூடி செயலாற்றுத்தொடங்கினர். பிராந்தியங்கள்தோறும் இணைப்பாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவ்வப் பிராந்தியங்களுக்கு ஆய்வுகத்தினர் நேரில் சென்று கூட்டங்கள் நடத்தியமை இந்த மாநாட்டுக்கான விசேட வேலைத்திட்டமாக இருந்தது.

உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2016 ஆய்வுப்பொன்விழாவாகக் கொண்டாடுவது என்றும் மாநாட்டுத் தலைவராக அமைச்சர் ரிஷாத் பதியுதீன் பிரதித்தலைவராக பிரதி அமைச்சர் அமீர் அலி ஆகியோருடன் மேலும் 18 பேர்கொண்ட செயற்குழுவொன்றும் தெரிவு செய்யப்பட்டு மொத்தம் 28 உறுப்பினர்களுடன் மாநாட்டு வேலைகள் துறிதமாக நடைபெறத்தொடங்கின

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டு என்பதை முதன் முதலில் சிந்திக்கத் தாண்டியவர் பேராசிரியர் விபுலாநந்த அடிகளாவார். தாண்டப்பட்டவர் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களாவார். இதன் பயனாகவே இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் ஒரு பெரும் துறையாக வளர்ந்து இவ்வாண்டு எமது மன்னில் பொன்விழா காணுகின்றது. இதுபோக தமிழ் நாட்டில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை முதன் முதலில் ஆய்ந்து அடையாளப்படுத்தியவர் அறிஞர் வையாபுரிப்பிள்ளையாவார். 13ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பல்சந்தமாலை எனும் நூலில் காணப்பட்ட எட்டு செய்யுள்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் முதல் பதிவாகக் கருதப்படுகின்றது

பல்சந்தமாலையைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மூலம் சுமார் இரண்டாயிரம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் 1950 வரை தமிழ் இலக்கிய

வைத்திய கலாநிதி தொளிழ் அகழது

இணைப்பாளர், உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு - 2016.

உலகுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பது பெரும் பதிவாக இருந்தது “இம்முயற்சியில் அயராது உழைத்தவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலை கழகத்தில் பேராசிரியராயிருந்த ம.மு.உவைஸ் அவர்களாவார். காலம் சென்ற கல்விமான் எஸ். எச். எம். ஜெமீல் அவர்கள் சுவடி ஆற்றுப்படை ஜந்து பாகங்களில் 3000 க்கு மேற்பட்ட இலங்கை முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

1966ஆம் ஆண்டின் பொற்காலத் திறப்பின் பின்னர்.....

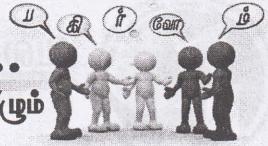
1973ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2014 வரை தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் மலேசியாவிலும் பத்து உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இம்மாநாடுகளின் வரிசையை நிரல் படுத்தினால் 4ஆவது மாநாடு 1979ல் கொழும் பில் நடைபெற்றது. இம் மாநாடு தமிழ்நாடு இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகத்தினரால் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. 2002ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு அனுசரணையுடன் பண்டாரநாயக்க மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டின் பின்னர் ஆர்வமுள்ளவர்கள் பக்ரதப்பிரயத்தனம் செய்தும் ஒரு மாநாட்டை இலங்கையில் நடத்த முடியாமல் போன நிலையில் 50ஆம் ஆண்டு பூர்த்திப் பொன்விழாவாகவும் ஆய்வுப்பொன் விழாவாகவும் 2016 டிசம்பர் 11, 12, 13ஆம் திகதிகளில் இலங்கை மன்றக் கல்லூரியிலும் பம்பலப்பிட்டி சுபுது மண்டபத்திலும் உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2016 நடைபெறவுள்ளது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தைப்பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார். இஸ்லாம் மார்க்கம் ஒரு வாழ்க்கைத்திட்டம் தமிழ் மொழி ஈராயிரம் ஆண்டுகள் வளம் பெற்ற முதுமொழி. இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்படும்தமிழ் நூல்களே (படைப்புகளே) இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என வழங்கப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் ஒரு பக்தி இலக்கியம் எனும் மனப்பதிவு ஒரு சிலரிடம் உண்டு. இருப்பினும் இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியம் முஸ்லீம் சமூகத்தின் உலகளாவிய மூஸ்லிம் களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்யும் இலக்கியமாகப் பெரு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது என்பதே உண்மையாகும். ஆதாரங்கள் நிறையவே உண்டு. விரிவஞ்சி விடுக்கப்படுகின்றது.

பகிரவோம....

ஸமூழ் தமிழ்

வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த நாசேச ஜயர் ‘நாணிக்கண்புதைத்தல்’ என்னும் அடைக்கலங் கோவை மற்றும் ‘அமுதுஞாக்கம்’ போன்ற நூல்களை எழுதியதைப் பலர் அறிவர். இவருக்கு இன்னொரு பெயர் நாகமுத்தையர். இவர், இவற்றுடன் சில நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவற்றுக்கும் மேலாக,

சால்ஸ்காந்தத்தன் அரும்பாருட் துண்புகளை ‘துவாத சாகம்’ என்னும் யெட்டு ஒரு நூல் செய்துள்ளார்

என்று அறிகின்ற போதும் இந்நூல் பற்றிய மேலதிக விபரங்களை அறியுமாறில்லை.

அந்த வகையில் டிசம்பர் 11, 12, 13ஆம் திகதிகளில் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுகம் ஏற்பாடு செய்துள்ள உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2016 ஆய்வுப்பொன்விழாவில் நவீன் ஆய்வுத் தலைப்புகளில் ஆய்வரங்குகள் நடைபெறவுள்ளன. இது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக. அமையும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், துபாய் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வருகை தரவிருக்கும் பேராசிரியர்கள் அறிஞர்கள் படைப்பாளிகள் அனைவருடனும் நம் நாட்டு அறிஞர்கள் ஆய்வாளர்கள் பேராசிரியர்கள் படைப்பாளிகள் எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் ஒரே இடத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்பினையும் இம்மாநாடு நிச்சயம் வழங்கும். மேற்குறிப்பிட்டவர்கள் நவீன் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றி பேசுவும் கலந்துரையாடவழுமின்றனர்.

ஆய்வரங்கு, உரையரங்கு, கவி அரங்கு, கலையரங்கு, இசையரங்கு, கலை இலக்கியவாதிகள் கெளரவிப்பு ஆகியவை நிகழ்ச்சிநிரல்களின்படி நடைபெறும். வெளி நாட்டு உள்நாட்டு சான்றோர்களின் ஆசி உரைகளும் இடம் பெறும். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அரசியல் பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டு கலை இலக்கியவாதிகளைக் கெளரவிக்கவுள்ளனர். 300க்கு மேற்பட்ட பேராளர்களும் 100க்கு மேற்பட்ட பார்வையாளர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்க விருக்கும் இம்மாநாடு இலக்கியத்தை நேசிப்பவர்களுக்கு பற்பல பயன்களை அள்ளிக்கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

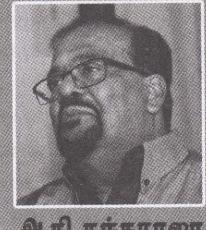
நபிவழி நம்வழி நற்றுமிழ் நம்மொழி
○○○

எங்கள் ஊரில் அப்போது முடிவெட்டும் நிலையங்கள் இல்லை. இதனால் ஜியாவுக்கு முகச்சவரம் செய்ய, நாவிதர் சின்னப்பொடி வீட்டுக்கு வருவார். நாவிதர் வந்தவுடன் 'பரியாரி வந்திட்டார்...'! என ஜியாவுக்கு தகவல் சொல்வார், அம்மா.

நாவிதர்களை ஏன் 'பரியாரி' என்கிறார்கள்...? என்ற கேள்வி, நெடுங்காலமாக என் மனதைக் குடைந்தது. காரணம் வேறு 'பரியாரி' மார்க்கஞம் அப்போது ஊரிலிருந்ததே. அவர்கள் மருந்துக் குளிசைகள் கொடுக்கும் தமிழ் வைத்தியர்கள்.

அலோபதி, ஹோமியோபதி, யுனானி, சித்தவைத்தியம், ஆயுர்வேதம் என வைத்தியத்தில் பல வகைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த ஊர்ப் பரியாரிமார்கள், மேலே சொன்ன எந்தவகை மருந்துவத்திலும் அடங்காத 'பரம்பரை' வைத்தியர்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் அறுபதுக்கணக்கு முன்பு, இலங்கையில் நடந்த இந்த விஷயம் சற்று விசித்திரமானது. தகப்பன் பரியாரியாக இருந்தால், மகனுக்கு வைத்திய அறிவு இருக்கோ இல்லையோ, தகப்பனிடம் வைத்தியம் படித்ததாகச் சொல்லி, மகனும் பரியாரியாக பதிவு செய்து கொள்ளலாம். இதற்கு ஊரிலுள்ள பெரியவர்கள் சிலர் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். எழுபதாம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, இந்த பதிவு முறை நீக்கப்பட்டது சற்று ஆறுதலான விஷயம். கொழும்பில் அப்போது 'கிளறிகல்' உத்தியோகம் பார்த்த நம்மவர்கள், யாழ்ப்பானத்துக்கு லீவில் வந்தால், தங்களின் வீவை நீடிக்க, ஊர்ப் பரியாரிமார்களிடம்தான் 'மெடிக்கல் சேட்டிபிக்கற்' வாங்குவார்கள். வாதம், பிதம், அஜீணக் கோளாறு என, ஏதோ ஒன்றை அவர்களின் 'லெட்டர் பாட்டில்' எழுதிக் கொடுப்பார்கள். மறுபேச்சின்றி இவை 'கந்தோர்'களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இதேவேளை, சொந்தமாக மருந்துக்களையும் எண்ணெய் வகைகளையும் தயாரிக்கும் பயிற்றப்பட்ட சித்த வைத்தியர்களும் சில ஊர்களில் இருந்தார்கள். இவர்களிடம்தான், பதிவுசெய்த பரியாரிமார்களில் பலர், காய்ச்சலுக்கு தலையிடிக்கு வயித்துப்போக்குக்கு என குளிசைகளையும், நோவுக்கு, சுழுக்குக்கு என எண்ணெய்களையும் வாங்கி வைத்தியம் செய்வார்கள். வெட்டிப் புருடா விட்டு, கிராமத்து மக்களை பயமறுத்தி வைத்திருப்பது, பரம்பரை பரியாரிமார்களின் தொழில் மூலதனம். இவர்களுள் சிலர் செய்வினை தூணியத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டதால், இவர்களின் பிழைப்பு பிரச்சனையின்றி ஓடியது.

நாகமுத்து பரியாரியும் இப்படிப்பட்ட ஒரு தமாഴாவகைப் பரியாரியே. அவரிடம் மருந்துக்குப் போனால் நாடி பிடித்துப் பார்த்து, கண்களை சுருக்கி யோசித்து, நோய்

ஸ்ரீ கந்தராஜா

ஒரேக்கின்றுகள்

புனரவுக் கட்டுமா

அறிவுதுபோல பாவனை செய்வார். தன் வைத்தியம் பற்றி நீண்ட நேரம் 'பீலா' விடுவார். பின்னர் சில மருந்துக் குளிசைகளை சரையில் மடித்து, முலைப்பால் அல்லது வெற்றிலைச் சாற்றில் உரைத்து குடிக்குமாறு கொடுப்பார். முலைப்பால் வாங்க சிரட்டையும் கையுமாக அப்போது சின்னக்கடை வரை அலைந்து திரிந்தவர்களும் உண்டு. சின்னக்கடைக்குப் போன தம்பித்துவரை அண்ணே, முலைப்பால் வாங்கும் சாட்டில் மீன்காறியிடம் சேட்டைவிட்டு, திருக்கை வாலால் அடவாங்கிய சங்கதி இப்போதும் சாயம் போகாமல் நினைவில் இருக்கிறது. ஊரில் ஆராவது தன்னை மதிக்காமல், அயல் கிராமங்களிலுள்ள வைத்தியர்களிடம் சென்றால் பரியாரிக்கு பிடிக்காது. சென்றவர்களின் படலைக்கு முன்னால் எலுமிச்சம் பழங்களை வெட்டி, குங்குமம் தடவி நன்றாவில் எறிந்துவிடுவது, அவரின் ஆரம்ப கட்ட வெருட்டல் 'ரெக்னிக்'. இதற்கும் மசியாவிட்டால் அடுத்த 'ஸ்டெப்' எலுமிச்சம் பழங்களுடன் குங்குமம் பூசி வெட்டிய, நீத்துப்பூசனிக் காய்! பெரும்பாலானவர்கள் இதோடு மடங்கி விடுவார்கள்.

ஊரிலே, தங்க பிரேம் போட்ட முக்குக் கண்ணாடியுடன், பின் கொய்யகம் வைத்த சேலை உடுத்து, மிடுக்காக வலம் வந்தால், அது அன்னம்மா. நாகமுத்து பரியாரிக்கு அடுத்த வீட்டில் அவர் குடியிருந்தார். சுத்தி வளைத்துப் பார்த்தால் சொந்தக்காரியும் கூட. புருஷன் சிங்கப்பூர் 'பென்சனியர்'. சிங்கப்பூர்க் காசில் கட்டின பெரிய நாற்சார வீட்டில் வசதியான வாழ்க்கை. அவரை சிங்கப்பூர் வீட்டுக்காரி என்றால்தான் ஊரில் தெரியும். அன்னம்மா நாகமுத்துப் பரியாரை எப்பனும் சட்டை செய்வதில்லை. காணிப் பிரச்சனையால் வந்த விரோதம். 'வெட்டிறன், குத்தறுன், 'எறிமாடன்'பேயை ஏறுறன்' என்று பரியாரி அவ்வப்போது எகிறி விழுவார். பரியாரியின் இந்த புருடா அன்னம்மாவுக்குத் தெரியுமாதலால் நாகமுத்துவை அவர் ஒரு பரியாரியாகவே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எனவே அன்னம்மா மருந்துக்குச் செல்வது கள்ளியங்காட்டு முருகேச பரியாரியிடம். தமிழ் மருந்து சரிவரவிடில் 'இங்கிலீஸ்' வைத்தியம்தான். எங்கள் ஊர் நாகமுத்து பரியாரியின் பிழைப்பே, கள்ளியங்காட்டு முருகேச பரியாரியின் மருந்தை வைத்துக்க்கான். இது அன்னம்மாவுக்கும் தெரியுமென்பதால் வேலிச் சண்டை வரும்போதெல்லாம் இந்த விஷயத்தை ஊர் முழுக்கச் சொல்லித்திரிவார்.

அயல் வீட்டு அன்னம் மா, தன் னிடம் மருந்துக்கு வராததைக்கூட சுகித்துக் கொண்ட நாகமுத்துவால், அவர் கள்ளியங்காட்டுக்கு மருந்துக்குச் செல்வதைத்தான் பொறுக்க முடியவில்லை. தருணம் வரட்டுமெனக் காத்திருந்தார்.

அன்னம் மா வீட்டில் எப்போதும் பேடு கூவித்தான் பொழுது விடியும். புருஷன் உரத்துப் பேசமாட்டார். கோவில் மாடுமாதிரி தலையாட்டுவதுடன் சரி. இவர்கள் ஒரு உயர்சாதி அல்லேஸியன் நாயும் ஓஸ்ரின் காரும் வைத்திருந்தார்கள். இது ஊரில் அவர்களது அந்தஸ்தின் அடையாளமாக பார்க்கப்பட்டது. நாயைக் தினமும் குளிப்பாட்டி, காரைக் கழுவிப் பராமரிப்பது மட்டுமே புருஷனின் பொறுப்பு. மற்றுதெல்லாம் அன்னம்மாவின் கட்டுப்பாட்டில். நாயக்கான கூண்டு நாகமுத்துவின் காணி யைப் பிரிக்கும் வேலிக்கும் எலுமிச்சை மரத்துக்கும் இடையில் இருந்தது. அந்த எலுமிச்சை ஒரு 'ஒட்டுக்கன்று'(Grafted Lime). நிறையக் காய்க்கும், கொட்டை இல்லை, நல்ல புளி. இதனால் ஆடுவெட்டி, ஊரில் பங்குபோடும் போது, அன்னம் மா வீட்டு எலுமிச்சங்காய்க்கு நல்ல கிராக்கி ஏற்படும்.

அன்னம் மா வீட்டு உயர்சாதி நாய் சும்மா இருக்குமா? உரத்த சத்தத்தில் எந்த நேரமும் குரைத்தது. இரவு நேரங்களில் வேலி பாய்ந்து அட்காசம் பண்ணியது. பரியாரி வைத்தியம் பார்க்கும் தலை வாசலுக்குள் மலம் கழித்தது. மொத்தத்தில் ஊர்ச் சனங்களை கட்டி யாண்ட பரியாரிக்கு அன்னம்மாவையும் அவரின் நாயையும் அடக்க முடியவில்லை. எலுமிச்சங்காய்களை வெட்டி குங்குமம் தடவி நாய் படுக்கும் கொட்டிலருகே போட்டுப்பார்த்தார். நாயிலும் மாற்றமில்லை, அன்னம்மாவும் மசியவில்லை. கடைசி ஆயுதமாக அன்னம்மா ஊரில் இல்லாத வேளை, நாய்களுக்கு நலமடித்து குறிச்சுடும் சின்னக்கண்டுவைக் கொண்டு, நாயக்கு நஞ்சு வைப்பித்தார். நாயின் கதை அதோடு முடிந்தது.

கிடாரி மாடு செத்துக் கிடப்பது போல, உடல் குளிர்ந்து, நுரைதள்ளி, ஏறும்புகள் மொய்த்துக் கிடந்த நாயைக் கண்ட அன்னம்மா ஆடிப்போனார். தாமதிக்க நேரமில்லை. சகல மரியாதைகளுடனும் புதுத்துணி விரித்து அன்னம்மாவின் அல்லேஸியன் நாய், எலுமிச்சை மரத்தின் கீழ் புதைக்கப்பட்டது. பரியாரி ஏவிவிட்ட எறிமாடன் பேயின் வேலை தான் இதுவென, சின்னக்கண்டு கை கால் முக்கு வைத்து ஊரில் கதை பரப்பிவிட்டார்.

ஊரிலே சின்னக்கண்டுதான் அப்போதைய மிருக வைத்தியர். இதனால் அவர் சென்னதை மறுப்பில்லாமல் ஊர்ச்சனம் ஏற்றுக்கொண்டது. இதற்காக சின்னக்கண்டு, பரியாரி நாக முத்துவிடம் பெருந்தொகையான பணம் வாங்கியது கொசறுச் செய்தி. அன்னம்மா சும்மா இருப்பாரா? மலையாள மாந்திரிக்கரைக் கூப்பிட்டு எறிமாடன் பேய்க்கு ‘மறுத்தான்’ போட்டார். காகம் இருக்க பனம் பழம் விழுந்த கதையாக, பாரிய இரத்த அழுத்தத்தால் பாதிக்கப் பட்டிருந்த பரியாரியும் கைகால் இழுத்து பாரிச வாதத்தில் படுக்கையில் விழுந்தார்.

இது நடந்து சில மாதங்களின் பின்பு மழைக் காலம் வந்தது! ‘கிளைமாக்ஸ்’ காட்சியாக, நாய் புதைத்த எலுமிச்சை மரம் பூத்துக் காய்த்தபோது ஒரு அதிசயம் நடந்தது. மரத்தின் சில கிளைகளில், எலுமிச்சங் காய்களுக்குப் பதிலாக பெரிது பெரிதாக ‘கைச்சல்’ நாரத்தங்காய் (Lemon) தொங்கியது. ஊர் வாயை முடமுடியுமா? அதையும் இதையும் முடிசுப்போட்டு ஊரில் கதை பரவியது. அன்னம்மா மனசார பயந்து போனார். இதன் தொடர்ச்சியாக வெள்ளிக் கிழமைகளில், அன்னம்மா வீட்டு எலுமிச்சையின் கீழ் ‘செய்வினை’ எடுக்க கழிப்பு’ நடந்தது.

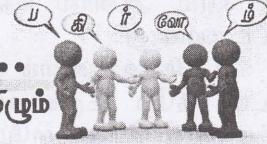
நங்கள் ஊரில் ‘முற்போக்கு இளைஞர்கள் சங்கம்’ என்ற ஒரு அமைப்பு இருந்தது. இதைத் துவக்கி வைத்தவர் ஆறுமுகம் வாத்தியார். அவரை வாத்தியார் என்பதிலும் பார்க்க ‘கம்யூனிஸ்ட்’ ஆறுமுகம் என்றால்தான் ஊரில் தெரியும். அந்த அளவுக்கு அவர் பொதுவுடமை வாதி. வாத்தியார் தலைமையில் அடிக்கடி நாம் ஊர் வாசிக்காலையில் ஒன்று கூடுவோம். நாம் என்பது நாவிதர் சின்னப்பொடியின் மகன் பத்மநாதன் என்கிற பற்பன், துரையன், பாலன், சொர்ணன், லிங்கன், நான் மற்றும் பலர். அங்கு அறிவியல் சம்பந்தமான பல விஷயங்களைப் பேசுவோம். பற்பன் அப்போது பேராதனை பஸ்கலைக் கழகத்தில் விவசாயம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த வகையில் ஒரு நாள் அன்னம்மாவீட்டு எலுமிச்சை பற்றி பேச்சு வந்தது. பற்பனிடம் இதுபற்றிக் கேட்டோம். இதற்காகவே காத்திருந்தவன்போல அவன் ஆரம்பித்தான்.

‘தண்டு ஓட்டல் (Grafting), அல்லது அரும்பு ஓட்டல் (Budding) போன்ற கலவியற்ற (Non sexual) இனப்பெருக்கம் மூலம், பல விரும்பப்படும் இயல்புகள் கொண்ட தாவரங்கள் பெறப்படுகின்றன’.

‘எடுத்த எடுப்பிலை, விஞ்ஞான கலைச் சொற்களைப் பாவிக்காமல், கொஞ்சம்

பகிர்வோம்....

ஸமுழம் தழழம்

18ஆம் நூற்றாண் டில் மானிப் பாயில் வாழ்ந்த செவாயநாதர் இசைத் துறையிலும் நாடகத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கியவர். மிகவும் பெயர்பெற்ற நாதஸ்வர வித்துவான்களும் இவருக்கு முன் நாதஸ்வரம் எடுத்து வாசிக்க அஞ்சவார்களாம். இவரது பாடல் களும் பளபளப்புஞ் சந்த இன்பமும் கொண்டனவாம்.

இவர் கேட்பார் செவிகள் விருந்தருந்தச் சந்தமும் இன்பமுாய் கோவைத்துறை படிக்கும் காரணத்தால் கோவைத்துறைச் சுவாமிநாதர் என்றும், நாடகம் பாடும் காரணத்தால் நாடகச் சுவாமிநாதர் என்றும் சிறப்புடன் அழைக்கப்பெற்றார்.

விளக்கமாகச் சொல்லப்பா’ என்றார் ஆறுமுகம் வாதத்தியார்.

‘தாவரங்கள் இயற்கையிலே இனவிருத்தி செய்வது கலவி முறையிலான (Sexual) அயல் மகரந்தச் சேர்க்கை மூலமே. இதேவேளை, செயற்கையாகவும் தற்போது மரபணு மாற்றம் செய்யப்படுவது தனிக் கதை. இது ஆய்வு கூடங்களில் செய்யப்படுவது’.

ஓஹோ!

‘விவசாயத்தில் அதிக விளைச்சலைப் பெறுவதற்காக, இரு தாவரங்களின் தண்டுப் பகுதிகளை இணைத்து, ஒரு புதிய தாவரத்தை உருவாக்குவதே ‘ஒட்டுதல்’ (Grafting) எனப்படும். குறைவான விளைச்சலை உண்டாக்கும் தாவரத்தின் தண்டு வெட்டப்பட்டு, அதனுடன் அதிக விளைச்சலைத் தரும் தாவரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கிளை (ஒட்டுத்தண்டு, Scion) அல்லது அரும்பு (ஒட்டரும்பு, Bud) ஒட்டப்படும். சிறந்த வேர்த் தொகுதியைக் கொண்ட தாவரமே ஒட்டுக்கட்டையாகப் (Root stock) பயன்படும். மேலே ஒட்டப்படும் தாவரம், ஒட்டுக்கட்டையைவிட அதிக விளைச்சலைத் தரக் கூடிய தாவரமாக இருந்தால் மாத்திரமே, இம்முறை பயனுள்ளதாக அமையும்’.

‘அப்படியென்றால், ஒட்டுக்கட்டையை ஒட்டுத்தண்டும் ஒரே இனம் அல்லது ஒரே சாதியைச் சேர்ந்திருத்தல் வேண்டுமா?’

‘ஆம்! செம்பாட்டான் ரக மாரத்தில் கறுத்தக் கொழும் பான் மாங்கிளையை

ஒட்டலாம். ஆனால் தோடையில் மாமரத்தை ஒட்டமுடியாது.

'ஓ. கே! உருளைக் கிழங்கில் தக்காளியை ஒட்டி, கீழே உருளைக் கிழங்கும் மேலே தக்காளியும் பெறலாமாமே? என இணையத்தில் நான் வாசித்த தகவலை, எனக்கும் விஷயம் தெரியுமென்று காட்ட, சமயம் பார்த்து அவிட்டு விட்டேன்.

'உண்மைதான். தக்காளியும் உருளைக் கிழங்கும் ஒரே குடும்பத் தாவரங்கள். இவற்றை ஒட்டலாம். ஆனால், இது அதிக விளைச்சலைக் கொடுக்காது. கீழே உருளைக் கிழங்கையும் மேலே தக்காளியையும் ஒரே நேரத்தில் விளைவிக்கக்கூடிய 'சக்தி' அந்த ஒட்டிய தாவரத்துக்கு இருக்காது. ஆனால், ஒரே குடும்ப தாவரமான நாரத்தையையும் தோடையையும் அல்லது நாரத்தையையும் எலுமிச்சையையும் ஒட்டி நல்ல விளைச்சலைப் பெறலாம். இதுதான் சிங்கப்பூர் வீட்டு, அன்னம்மாவின் எலுமிச்சைக்கு நடந்தது' என 'சஸ்பென்ஸ்' வைத்து நிறுத்தினான் பற்பன்.

பற்பன் சொன்னதைக் கேட்டு நாங்க ஜெல்லாம் உடோரானோம். 'இதைக் கொஞ்சம் புரியும்படி விளக்கமாகச் சொல்லு' என சுதி சேர்த்தார் ஆறுமுகம் வாத்தியார்.

'அன்னம்மா வீட்டு எலுமிச்சை, நாரத்தை மர ஒட்டுக் கட்டையில் (Root stock) ஒட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதில் முக்கியம் என்னவென்றால் எந்தவொரு ஒட்டுக் கண்ணிலும், ஒட்டு சந்திப்புக்கு (Graft Union) கீழேயுள்ள ஒட்டுக் கட்டையிலிருந்து கிளைகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்'.

வந்தால்..?

'ஒட்டுக்கட்டையில் தோன்றிய கிளைகள், உரமாக வளர்ந்து ஒட்டுத் தண்ணிலுள்ள கிளைகளை ஆக்கிரமிக்கும். அன்னம்மா வீட்டில் செத்த நாயை எலுமிச்சையின் அடியில் புதைத்தது மட்டுமல்லாமல் நாய் மேலுள்ள பாசத்தால் அது விரைவில் உக்கிவிட வேண்டுமென்று தினமும் அவர்கள் நீர் பாச்சியிருக்க வேண்டும். நாய் உக்கியதால் உண்டான பசுளையாலும்; தினமும் கிடைத்த நீரினாலும் ஒட்டுக் கட்டையிலுள்ள (நாரத்தை) அரும்புகள் உக்கிரமாக வளர்ந்து எலுமிச்சையின் (ஒட்டுத் தண்ணு) கிளைகளை ஆக்கிரமித்திருக்க வேண்டும்'.

'எனக்கிப்ப விஷயம் விளங்குது. ஒட்டுக் கட்டையிலிருந்து வளர்ந்த கிளைகளிலைதான் நாரத்தங்காய் காச்சிருக்கு' என பற்பன் சொன்ன அறிவியல் விஷயத்துக்கு உரிமை

கொண்டாடினான் துரையன்.

ஆறுமுகம் வாத்தியார் பேச் சோடு நிற்பவர்ல்ல. அன்னம்மாவிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி எலுமிச்சை மரத்தை பார்க்க அனுமதியும் வாங்கிவிட்டார்.

அந்த நாளும் வந்தது.

மரக்கிளைகளை வெட்டும் கத்திரிக்கோல் (Secateurs), மெழுகு (Pruning wax) மற்றும் பிறஷ் சகிதம், தொழிலுக்கு ஆயத்தமாகவே வந்திருந்தான் பற்பன். செய்தி அறிந்த ஊர்ச்சனம் விடுப்புப் பார்க்க கூடிவிட்டது. வாசிக்காலையில் பற்பன் சொன்னது உண்மை தான். ஒட்டு சந்திப்புக்கு கீழேயுள்ள நாரத்தையிலிருந்து பாரிய கிளைகள் வளர்ந்து, அதிலே கருமுரடான தோலுடன் நிறைய நாரத்தங்காய்கள் பல்லினித்தன.

'ஒட்டுக் கட்டையிலிருந்து கிளைகள் வளர்ந்த மாதிரி, ஒட்டு சந்திப்புக்கு மேலேயுள்ள எலுமிச்சையும் வீரியமாக வளர்ந்து காய்த்தி ருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் 'குறண்டிப்போய் இருக்கு?' என நியாயமான கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டான் பாலன்.

'ஒட்டுக் கன்றுகளை உருவாக்கும்போது ஆணிவேருடன் கூடிய நல்ல வேர்த்தொகுதி கொண்ட தாவரங்களே ஒட்டுக் கட்டைகளாகப் பாவிக்கப்படும். அதன் மேல் ஒட்டப்படும் ஒட்டுத் தண்ணு, நல்ல பழம் பூக்களைக் கொடுக்கக்கூடிய பயனுள்ள இயல்புகளைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய ஒட்டுத் தண்ணுகள் இயற்கையாக ஒட்டுக் கட்டையிலும் பார்க்க வளர்ச்சி வேகம் குறைந்தனவாக இருக்கும்'.

'நல்லன எல்லாம் நலிந்தனவே, என்னைப் போல!' என 'கைக்கு' கவிதை சொன்னான் சொர்னன். அவனது வழமையான 'விழல்' கவிதையை சட்டை செய்யாத பற்பன், ஒட்டுக் கட்டையிலுள்ள கிளைகளையும் அரும்புளையும் வெட்டி, அவை மேலும் வளராதிருக்க, தான் கொண்டுவந்த சாம்பல் நிற மெழுகைப் பூசி நிமிர்ந்தபோது, ஊர்ச்சனம் குசுகுசுத்தது. இதற்கான காரணத்தை வாத்தியார் அறிவார்.

'இது மெழுகுதான், பயப்படாதேங்கோ! ஒட்டுக் கட்டையிலை முளைக்கிற கிளைகளை கத்தியாலையும் நறுக்கி விடலாம்' என்ற வாத்தியார், எப்பொழுதோ தான் 'கமத்தொழில் விளக்க' சஞ்சிகையில் வாசித்த தகவலையும் எங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

'எப்படி ஒட்டுக்கட்டையிலிருந்து கிளைகளை வளர் விடக்கூடாதோ அதேபோல ஒட்டு சந்திப்புக்கு மேலேயுள்ள ஒட்டுத் தண்ணிலிருந்தும்

வேர்களை வளர விடக்கூடாதாம்’.

‘உண்மைதான். ஒட்டுக் கன்றுகளை நடும்போது, ஒட்டுச்சந்திப்பு (Graft Union), மன் மட்டத்திலிருந்து ஒரு அடியாகுதல் மேலே இருக்கவேண்டும். ஒட்டுச்சந்திப்பை மூடி மன் இருந்தால் ஒட்டுத்தண்டிலிருந்து (இங்கு எழுமிக்கை) வேர்கள் முளைத்து ஒட்டுக் கட்டையை பலவீனப் படுத்திவிடும்’ என மேலும் விளக்கம் சொன்னான் பற்பன்.

எழுமிக்கை மரத்துக்கு ‘சுபம்’ போட்டுவிட்டு வெளியேவந்த பற்பனுக்கு, அன்னம்மா பதியமிட்டிருந்த ரோஜாத்தடிகள் கண்ணில் பட்டன. பதியமிட்ட தடிகளிலிருந்து இலை கஞ்சன் பாரிய அரும்புகள் துளிர்த்து அவை வாடிச் சோர்ந்து கருகியிருந்தன.

‘இதுவும் பக்கத்து வீட்டு பரியாரி ஏவிவிட்ட ‘ஸ்ரிமாடன்’ விளையாட்டோ..?’ என பாலன் கமெண்ட் அடிக்க, அதைக் கண்டுகொள்ளாத பற்பன், ஒரு பதியனை வெளியே இழுத்து எங்களிடம் காண்பித்தான். பதியத் தண்டின் அடியில் வேர்கள் அரும்பவில்லை. விழிகளை விழித்து, அவன் சொல்லவதைக் கேட்க நாம் ஆர்வமானோம்.

‘பிரச்சனை இதுதான்! வேர்கள் வளர முன்பு, மேலே அரும்புகள் வளர்ந்தால் பதியத்தின் சத்து முழுவதையும் அரும்புகள் இழுத்துவிடும். இதனால் பதியன்கள் செத்துவிடும்’.

‘புரியும்படி சுற்று விளக்கமாய் சொல்லு பற்பன்’ எனக் கேட்டேன் நான்.

‘தாவரங்களின் வெட்டுத் துண்டங்களை (Cuttings) பதியனிடும்போது மேலே கிளைகள் வளர முன்பு, கீழே வேர்கள் வளரவேண்டும். அதற்கு?

துண்டங்களைப் பதிவைத்த மன்னின் வெப்பநிலை, மேலேயுள்ள காற் றின் வெப்பநிலையிலும் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் முதலில் வேர்கள் தோன்றும். அதற்காகத்தான் விவசாயப் பண்ணைகளில் பதியன்களை இளம்கூடுள்ள மேசையில் (Heated bench) வைப்பது’.

‘இதையே வேறுமாதிரி சொன்னால், காற்றின் வெப்பநிலை, மன்னின் வெப்பநிலையிலும் கூடுதலாக இருந்தால், வேர்கள் வருமுன்பு கிளைகள் வளர்ந்து பதியன்கள் செத்துவிடும், அப்படித்தானே?

‘ஆம், அதுதான் இங்கு நடந்திருக்கிறது’ என்ற பற்பனை இடைமறித்து, வீடுகளில் Heated bench இருக்காது, இதுக்கென்ன மாற்றுவதி? எனக் கேட்டேன்.

‘வைக்கல் சூட்டுக்குள் கையை வைத்தால்,

சூடாய் இருக்குமெல்லோ பதியன் வைத்த நிலத்தை வைக்கோலால் மூடி, ஒழுங்காகத் தண்ணியை ஊற்றிவிடு’ என்றான் பற்பன்.

அட, இதற்குள்ளும் இவ்வளவு விஷயங்கள் இருக்கோ? என நாங்கள் வியந்தோம்.

பற்பன், எங்கள் ஊர் நாவிதரின் மகன். அவனை நண்பனாகப் பெற்றதில் எங்கள் எல்லோருக்கும் பெருமை. ஊர்ச் சனங்களுக்கு? ஒரே நேரத்தில் எப்படி அவர்களால் ஹிட்லராகவும் சார்ஸி சப்பிளினகவும் மாற முடிகி ரது? ஊரின் நன்மை கருதி விஷயத்தை விளங்கப்படுத்தினார் வாத்தியார்.

சில மாதங்களுக்குப் பின்னர், அன்னம்மா வீட்டு எழுமிக்கையில் மீண்டும் எழுமிக்கங்காய் காய்த்துக் குலுங்கியது.

‘என்னதான் இருந்தாலும் பற்பன் படித்தவ னெல்லோ’ என்றார்கள் விஷயம் தெரிந்தவர்கள். ‘பேராதனையிலை படிக்கேக்கை சிங்கள மாந்திரீகமும் பழகினதாம்’ என காதைக் கடித்தன சில ‘ஹர்ப்பெரிசுகள்’. மொத்தத்தில் ஊர்ச்சனங்கள் இதற்குப் பிறகு பற்பனுக்கு பயம் கலந்த மரியாதை காட்டியது. அதுவரை சாதிப் பெயர் சொன்னவர்களும், பற்பனின் தகப்பனை பின்னர் ‘பரியாரி’ என்றார்கள்.

ஹரிலே, நாவிதர்களை என் பரியாரி என்கி றார்கள் என்ற கேள்வி நீண்ட காலமாக என் மனதைக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. அதுபற்றி ஆறுமுகம் வாத்தியாரிடம் கேட்டேன்.

‘ஆதிகால ஆங்கில மருத்துவத்தில், சிறுசிறு Surgery செய்தவர்கள் பாபர்களே(Barber). அவர்கள் தங்களிடமிருந்து கூரிய சவரக் கத்தியால் பருக்கள் மற்றும் சீழ் பிடித்த கட்டிகளைக் (Abscess) கீறி குணப்படுத்தி னார்களாம். இதேபோல ஊரிலும் மூளைக் குத்தி சீழ்பிடித்தால், அல்லது ஆணிக்கட்டி வார்ந்தால், நாவிதர்களே சவரக் கத்தியால் கீறி குணப் படுத்தினார்கள். இதைக் ‘கத்தி வைத்தல்’ என்போம். எனவேதான் அவர்களைச் சாதிப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடாமல், மரியாதையாக ‘பரியாரி’ என்கிறோம்’ என விளக்கம் தந்தார் வாத்தியார்.

உண்மைதான்! பிரிவினைகளும் வன்மங்களும் நம்பிக்கைகளும் கலந்து நகரும் ஊர்வாழ்க்கை சுற்று விசித்திரமானது. மழைக் காலத்தில் யார்யாரோ நட்டு வளர்த்த ஒட்டு மரங்கள் இன்றும் இயல்புமாறி காய்க்கக்கூடும். நாங்கள் நினைப்பதுபோல மரங்கள் என்பது மரங்கள் மட்டுமேயல்ல!

வினாக்கலை விடை

வினாக்கலை பற்பாட்டுச் செய்வு

- கலைநிலை தேவை

ஏ. கமால் அஹம்த
LL.B(Hons)

(சீரப்பூராணம் உழையகூரும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய அறிக்கை)

மானிட சமூகத்தின் பண்பாட்டினையும் அனுபவங்களையும் வெளிக்கொண்டு வந்து காட்சிப்படுத்துவதில் இலக்கியாங்களுக்கு முக்கிய பங்குள்ளது. இவை காலத்தினைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்ற வகையில் மானிடரது இத்தகைய சமய, கலாசார பாரம்பரியங்களையும் அவர்கள் கண்டு களித்த அனுபவங்களினையும் தெளிவான விம்பங்களாக வெளிக்காட்டுகின்றன. இவ்விம்பங்கள் மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான விழுமியக் கருத்துக்களை, மக்கட் பண்போடு இணைத்து எடுத்துரைக்கும் போதே, அவை சமூகத்தில் நிலையானதொரு அங்கீராத்தினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன.

இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை, அதனது போதனைகள் யாவும் மனித வாழ்வின் ஈடுப்புத்திற்கு அவசியமான அம்சங்களாக உள்ளன. இத்தகைய அம்சங்களை இலக்கிய வரம்பில் நின்று எடுத்தியம்பும்போது அது இஸ்லாமிய இலக்கியமாக உருவெடுக்கலாம். இவ்வகையில், இஸ்லாத்தினைப் போதிப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்குமான ஒரு ஆயுதமாக இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இப்பின்னணியில் நோக்கும் போது வரலாறு நெடுகிலும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு இலக்கியவதிகளினால் இத்தகைய முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளமையினைக் காணமுடிகிறது.

தமிழிலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தவரை அங்கு தமிழ்ப்பண்பாட்டினதும் பாரம்பரியங்களினதும் தாக்கம் அதிகம் உணரப்பட்ட ஒன்றாகும். தமிழ் மொழி தோன்றி வளர்ந்ததாகக் கூறப்படும் சங்க காலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரைக்கும் இது நீடித்து வருகிறது. இத்தகைய தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தாக்கமானது, இங்கு தோற்றம் பெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்குள்ளும் ஊடுருவியுள்ளமையும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இவ்வாறன ஊடுருவல்கள் இஸ்லாமிய சமய நெறிகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடும் என்ற அச்சத்தின் வெளிப்பாட்டினால், நூலுருப்படுத்தப்பட்ட பல இலக்கியங்கள் மீளப் பதிப்பிக்கப்படாமலும் எடுத்துரைக்கப்படாமலும் இருந்து வருகின்றன.

மேற்கண்ட அச்சமானது, நியாமான ஒன்றென ஏற்கப்படினும், இதனால் அவ்விலக்கியங்கள் கூற எத்தனிக்கும் நல்ல பல கருத்துக்களையும் உபதேசங்களையும் சேர்த்தே பலர் பயன்றிவை என ஓரங்கட்டுகின்றனர், ஆக இத்தகைய ஓரங்கட்டல்களுக்கு அப்பால் எவ்விதம் ஒரு இலக்கியத்தினை நெறிமுறையாக அனுகி, அது கூறவரும் சமூக விழுமியக் கருத்துக்களையும் பண்பாட்டுப் பதிவுகளையும் ஏனைய சமூகத்தவருக்கு எடுத்துரைக்கலாம் என இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய கோட்பாடுகள் மற்றும் பண்பாட்டு நெறிகளை மையப்படுத்தி, முறையற்ற பல விமர்சனங்களும் விசமக் கருத்துக்களும் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் தற்காலச் சூழலுக்கு முக்கியமானதொரு காரணியாக, இஸ்லாமிய பண்பாடுகள், கலாசார நெறிகள் முறையாக ஏனைய இன, மத பிரிவினர்களுக்கு தெளிவறுத்தப்படாமையினைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய தெளிவறுத்தல்களால் பல்லின சமூகங்களைக் கொண்டு காணப்படும் இலங்கை உள்ளடங்கலான பல நாடுகளில் அச்சமூகத்தவர் மத்தியில் சிறந்த நல்லினைக்கத்தினையும், புரிந்துணர்வினையும் ஏற்படுத்தப்படலாம்.

இதன்படி இலக்கியங்களை சமூக நல்லினைக்கத்திற்கும், புரிந்துணர்வுக்குமான சாதனமாகப் பயன்படுத்த எம்மெர் முன்வர வேண்டும். என்பதனையும் துணைப் பொருளாக

நான் இங்கு கூற விழைகிறேன். இதற்காக இவ்வள்ளடக்கத்தில் சீராப்புராணம் எனும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் மழையழைப்பித்த படலம் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிறது.

சீராப்புராணம் இந்தியாவினைப் பிறப்பிட மாகக் கொண்ட உமறுப்புலவரால்(1642) இயற்றப்பட்டதாகும். இது காப்பியம் எனும் இலக்கிய வடிவத்தினைக் கையாண்டு நபி மஹம்மத் (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் அவரது அறிவுரைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

‘சீரா’ என்பது ‘சீறத் (ஆரித்)’ என்ற அரபிச் சொல்லின் திரிந்த வடிவமாகும். பயணம் (journey) அல்லது சரிதை என்பது அதன் பொருள். இஸ்லாமிய பரிபாசையில் நபியவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதையினை மட்டும் குறிப்பாகக் கூறவே இச் சொல் கையாளப்படுகிறது. இது தவிர ஏனைய (நபர்களது) சரிதையினைக் கூற ‘தாரிலு (பிரதிஷ்ட)’ என்ற சொல்லே பெருவழக்கில் பயணப்படுத்தப்படுகிறது. ‘புராணம்’ என்பது புராணா (பூராண,purāṇa) எனும் சமஸ்கிரத (வடமொழி) சொல்லின் திரிந்த வடிவமாகும். வரலாறு அல்லது பழையமை என்பது அதன் பொருளாகும். இச் சொல்லானது இந்துக்களது வேதங்களைச் சுட்டிக் கூறவே அதிகம் பயணப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே இவ்விரு சொற்களும் இணைந்து முகம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கைச் சரித்த்தைக் கூற உமறுப் புலவரால் கையாளப்பட்டுள்ளது.

உமறுப் புலவரினால் சீராப்புராணம் என்ற பெயருடன், தமிழகப் பண்பாட்டினை அவரது இலக்கியங்களுள் கையாள, சில சூழலியல் காரணிகள் காலாயமைந்தன. அவ்வகையில், உமறுப் புலவர் வாழ்ந்த அக்காலப்பகுதியில், இந்தியாவில் ஆங்காங்கே இருந்த மூஸ்லிம் மக்கள் தமக்கிருந்த இலக்கிய ஆர்வத்தின் காரணமாக கம்பராமாயனம், மகாபாரதம் முதலிய இந்துமத இலக்கியங்களின் போதனைகளையும், இதிகாசக் கதைகளையும் கேட்டு வருவதனை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவரான ‘சீதக் காதி மரைக்காயர்’ எனும் நபர், மூஸ்லிம்கள் அவர்களது மார்க்க அடிப்படையில் அமைந்த இலக்கியங்களைப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டிருந்தார். இதனாலேயே உமறுப்புலவரினை நபியவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றினை அடியொற்றி ஒரு காப்பியத்தினைப் படைக்குமாறு வழிப்படுத்தி யிருந்தார். ஆக, சீராப்புராணம் இயற்றப்பட நோக்காய் இருந்த ஒரு விடயம் இஸ்லாமிய

மார்க்க உபன்னியாசங்களினை எடுத்தியம்ப வேண்டும் என்பதாகும்.

என்றாலும் உமறுப் புலவர் இங்கு கையாளும் சொற்கள், எடுத்துக்காட்டும் உதாரணங்கள் என்பனவெல்லாம் அவர் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டினை ஏனைய பண்பாடுகளுடன் கலப்புற செய்திருப்பதாக என்னத் தோன்றுகிறது. இதனாலேயே உமறுப்புலவர் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டிற்கும் ஏனைய பண்பாடுகளுக்குமிடையே ஒரு தெளிவான கோட்டினை வரைவதில் தோல்லி கண்டுவிட்டார் எனப் பல தரப்பினரும் விமர்சனம் செய்கின்றனர். இவ்விதம் David Shulman (1984) அவர்களின் விமர்சனம் குறிப்பத்தக்க வொன்றாகும். இத்தகைய விமர்சனங்களும் நியாப்பாடுகளும் எமது ஆய்வுக்கு அவ்வளவு அவசியமான விடயமாக நான் கருதவில்லை.

இவ்வாறான விமர்சங்களுக்கு மத்தியில் சீராப்புராணத்தின் உள்ளடக்க முறையையினை நோக்குகின்ற போது, உமறுப் புலவரினது இலக்கியப் பாடுபொருளானது இஸ்லாமிய பாரம்பரியங்களினை ஏனைய சமுகத்தவருக்கு எடுத்துச் சொல்வதனை நோக்காகக் கொண்ட தாகத் தெரிகிறது.

சீராப்புராணம் - மழையழைப்பித்த படலமானது, குறித்தவொரு காலகட்டத்தில் அரேபிய (மத்னா வாழ்) மக்கள் மழையின்றி, பஞ்சத்தினாலும் கொடிய வறுதையினாலும் அவதியற்ற விதம் பற்றியும் அதிலிருந்து மீண்டெடுமும் வன்னை இறைவனின் உதவியினை நாடி நின்ற விதம் பற்றியும் கூறும் பகுதியாகும்.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களது இறை நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் பூரணமடைய சில அடிப்படையான விடயங்களினை உறுதியாக நம்பியாக வேண்டும். இவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றே ‘இறை நிர்ணயம்’-சகலதும் இறைவனின் விருப்பப்படியும் ஆணைப்படியுமே நடக்கின்றன (அரபியில் கழா-கத்ர் என்பர்) எனும் கோட்பாடாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களது பொன்மொழி (ஹத்ஸ்) பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கிறது:

“ஜந்து காரியங்களை அல்லாஹ் வைத் தவிர வேறுயாரும் அறிய முடியாது,

1. நானை என்ன நடக்கும் என்பதனை எவரும் அறிய முடியாது.
2. கருவறைகளிலுள்ள நிலைமைகளை எவரும் (தெளிவாக) அறிய முடியாது.
3. ஒருவர் நானை எதைச் சம்பாதிப்பார் என்பதனை அறிய முடியாது.

4. ஒருவர் தான் எந்த இடத்தில் என்பதனை அறிய முடியாது.
5. மழை எப்போது வருமென்பதனையும் எவரும் அறிய முடியாது. “

(புஹாரி பக்கம் - 15 ஹதீஸ் எண்: 1039)

ஆகவே, மழை எனும் அருள் இறைவனது நிர்ணயத்துடன் இணைந்ததொரு விடயமென்பது முன் வீல் களது ஆழந்த நம்பிக்கையாகும். இந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகவே, மழையின்றிக் கிடந்த அந்த அரேபிய மக்கள் தமது துண்பங்களைக் கூறி, சமூகத் தலைவரான முகம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களை இறைவனிடம் மழை வேண்டிப் பிரார்த்திக்குமாறு கூறுகின்றனர்.

இங்கு மக்கள் நபியவர்களுடன் இணைந்து இறைவனிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும் எனக் கூறுவதானது, மனிதராகிய நாம் இறைவனுக்கு முன்னால் தமது சகல காரியங்களினையும் அர்ப்பணம் செய்து எம்மை அடிமைகளாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற மேலான சிந்தனையினை எடுத்துக் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது.

உமறுப்புலவர் இந்தப் படலத்தில் எடுத்துக் கூறும் பாடு பொருள் அல்லது சம்பவமானது வெறுமனே ஒரு கற்பனைச் சம்பவமோ அல்லது ஊகித்த விடயமோ அல்ல. மாறாக இது இற்றைவரைக்கும் மூல்லிம்களிடத்தில் நிலவிவரும் முக்கிய வேண்டுதலாகும்.

இவ்விதம் மூல்லிம்கள் மழை வேண்டித் தொழும் தொழுகையினை ‘சலாத் துல் இஸ்தில்கா - சலால் பிஸ்துகான’ அரபியில் கூறுவர்.

மழையழைப்பித்த படலத்தின் முதலாவது பாடற் செய்தியாக முகம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பற்றிய பொதுவானதொரு அறிமுகத்தினையும் அவரது மாண்புகளையும் புலவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இவ்வகையில் கோபமற்ற ஹலீமா எனும் வளர்ப்புத்தாயிடம் பால் குடித்து வளர்ந்த தனி முதற் தாதர், தலைவர் என்ற வருணிப்பு இடம்பெறுகிறது. ஒரு சிறந்த தலைவருக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளில் ஒன்றே வீண் கோபம் அல்லது மக்களைக் கடிந்து கொள்ளும் நிலையினை நீக்குத்தாகும் என உணர்ந்து இந் வருணிப்பு கூறுப்பட்டிருக்கலாம்.

அத்தோடு நபியவர்களை அவரது ஏனைய தோழர்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு செய்தியும் வருகிறது. இவ்வகையில் அத்தோழர்களை கூற ‘அச்காபிமார்’ என்ற சொற் தோடர் கையாளப்பட்டுள்ளது. இது ஸஹாபா என்ற அரபிச் சொல்லினை அடிப்படையில் வந்ததாகும். இதன் அர்த்தம் தோழர்கள் அல்லது நண்பர்கள் என்பதேயாகும்.

இவ்வாறு தோழர்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே, நபியவர்களிடம் மழையின்மையால் மக்கள் படும் அவதியும், துன்பமும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. அச்செய்தி ஆரம்பக் கட்டமாக

“கீர்த்தி சேர் வள்ளல் வெள்ளிக்கிழமையில்

குத்துயாவில் ஓய்த்து எழுந்து ஒது மின்யர் அதனிடை கீர்க்கும் போதில்.....

என்ற ஆரம்ப அடிகளோடு பாடல் வருகிறது. இங்கு சம்பவம் இடம்பெற்றது ஓர் வெள்ளிக்கிழமைமநாள் என்று தெளிவாகப் பாடல் கூறுகிறது. வெள்ளிக்கிழமை நாளென்பது மூல்லீம்கள் பள்ளிவாசலில் ஒன்று சேர்ந்து நல்லுபதேசங்களைக் கேட்டு, தொழுகையில் சடுபடும் நாளாகும். இந்த நல்லுபதேச உரையினைக் குறிக்கவே ‘குத்பா’ என்ற அரபிச் சொல் பயன்படுத்தப்படும். இத்தகைய பிரசங்கத்தினை நிகழ்த்தும் தலைவர் (இமாம்) வீற்றிருக்கும் இடமே ‘மிம்பர்’ என்று வழங்கப்படும். இது இப்பாடல்களில் ‘மின்பர்’ என திரிபடைந்து வந்துள்ளது. இத்தகையதொரு மேடையில் அல்லது இடத்தில் பிரசங்கம் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் போதே அங்கு வந்த சேர்ந்த நபித்தோழர் மக்களது துன்ப நிலைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இத்துப்ப நிலைகள் அடுத்துவரும் ஆறு (6) பாடல்களின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன. இதே செய்தியினைக் கூறும் வகையிலேயே புஹாரி எனும் ஹதீஸ் நூலில் நபி மொழி ஒன்று இடம்பெறுகிறது:

“ நுபித்தோழர்களில் ஒருவரான் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் மக்களுக்கு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. நபியவர்கள் ஒரு வெள்ளிக்கிழமையைன்று மிம்பரில் உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு கிராமவாசி எழுந்தார். நபியவர்களே! செல்வங்கள் அழிந்துவிட்டன. குடும்பத்தார் பட்டினியில் வாடுகின்றனர். எங்களுக்கு மழை பொழியச் செய்யுமாறு அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தியுங்கள் என்று அவர் கூறினார். பின்பு நபியவர்கள் தன் இரு கைகளையும் ஏந்தி பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.....”

(ஸஹீஹல் புகாரி பாகம் 1 அத்தியாயம் 15 ஹதீஸ் இல:1021)

என்று அச்செய்தி தெளிவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே உமறுப்புலவர் இம்மழையழைப்பித்த படலத்தில் மேற்கண்ட ஹதீஸினை உள்வாங்கியே தனது பாடல்களை நகர்த்திச் செல்கிறார்.

இவ்வாறான செய்தியை புலவர் மிக விரிவாக எடுத்து நோக்கியதாகத் தெரிகிறது. அவ்வகையில்,

“மாரி நீர் வருந்து சோலை மரம் கிடை உதிர்ந்து மக்க பாரிகள் எழுந்த கயங்கூழி பசை அறக்கருகி....”

என வரும் பாடல்களில் அந்த விபரிப் பினைக் காணமுடிகிறது.

எங் கும் நீரானது வற் றப் பெற் று, சோலைகளிலுள்ள மரங்கள் யாவும் கருகின், பூமியில் இருந்த பச்சிளம் பயிர் கள் எல்லாம் அழிவடைந்து, கானல் நீர் எங்கும் தோன்றும்படியாக வறட்சியே பெருகியது எனக் கூறுவதோடு, இவ்வறட்சி சியினால் சிறியவர் பெரியவர் என அனைவரும் பசி யினால் வாட்டமடைந்து பொலிவிழந்து காணப்பட்டாகவும் கூறப்படுகிறது. மேற்கண்ட ஹதீஸின் நிழலில் பார் க் கும் போது, உமறுப்புலவர் அச்செய்தியினை உள்வாங்கி தனது விரிந்த சொல்லாட்சியினால் அதனை சற்று விபரித்திருப்பதனைக் காணமுடிகிறது.

அது போலவே, வறட்சியினால் மக்களைச் சூழ்ந்துகொண்ட துன்பத்தினால், அவர்களது இயல்பான நல்லொழுக்கம், நற்பண்புகள் தொலைக்கப்பட்ட செய்தியையும் புலவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அதீத வறட்சியினால் தமது பசியினைப் போக்க எண்ணிய மக்கள் இழி செயல்களான களவு முதலியவற்றைச் செய்ய தலைப்படல், வரும் விருந்தாளிகளை கவனிக்க வழியின்றி வெட்கமடைந்து கதவினைப் பூட்டி வீட்டினுள் அடைபட்டுக் கிடத்தல் முதலிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டமையினையும் புலவர் கூறுகிறார்.

இத் தகைய எடுத்துரைப் புக் களின் உட்பொருள் யாதெனில், மேற்கண்ட இழி செயல்கள் தவிர் க்கப்படல் வேண்டும் என்பதேயாகும். நன்மை - தீமை, வறுமை - செல்வச் செழிப்பு என்பனவெல்லாம் இறைவன் புறத்திலிருந்து வரும் சோதனைகள் என்ற நிலையுடனேயே மானிட சமூகம் தம்மை நிலை நிறுத்திக் கொண்டு பாவ காரியங்களிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் எனும் உபதேசத்தினையே இப்பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

இப்பாடல்களுள் மனிதர்கள் அடைந்த துன் பத் தோடு இணைத் து ஏனைய ஜீவராசிகள், கால் நடைகள் என்பனவும் அனுபவித்த துன்பங்களை புலவர் தெளிவாகக் காட்சிப் படுத்துகிறார். இதனால் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பொதுவாகவே மழைக்கான பிரார்த்தனை இடம்பெற வேண்டும் என்பதன் தேவையும் இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

மூஸ்லீம்கள் மழை வேண்டுத் தொழுகையில் ஈடுபடும்போது தொழுகை நடத்தும் நபர் அல்லது சமூகத்தலைவரின் தலைமையில் திறந்த வெளி ஒன்றில் ஒன்று கூடுவர். அத்தோடு அந்த வெளியில் தமது கால் நடைகளையும் கொண்டு வந்து வைத்த பின்பே தொழுகையிலும் அதனோடு இணைந்த பிரார்த்தனையிலும் ஈடுபடுவர். இந்நடைமுறையானது ஆரம்ப கால அரேபிய மூஸ்லிம்கள் தொட்டு இற்றை வரைக்கும் இருந்து வருகிறது. இதன் முக்கிய தாற்பரியம் யாதெனில் மழை எனும் அருளானது மனித சமூகத் தினை மட்டுமின்றி முழு உயிரினங்களினையும் போசிக்கும்படியானது என்பதேயாகும்.

இவ்வாறான எண்ணிறைந்த துன்பங்களை எடுத்துக் காட்டி யே மழை வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பதன் அவசிய நிலை எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இவற்றை செவியற்ற நபியவர்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் சம்பவம் கீழ்வரும் பாடலில் இடம்பெறுகிறது:

“திருத்தமாய் உரைய கேட்டு திருநி இரங்கி பாரில் வருத்தங்கள் நீக் க வேண்மைத்தினில் கிருபை மீறி யாருந்து அரும் பழுக்கான் வேதம் யாருளினை எவரும் உள்ளது கிருந்து அரும் ஒளியை உன்னி இரு கை ஏந்தி துலை கீர்ந்து.”

இங்கு புலவர் கையாண்ட ‘புறுக்கான்’ என்ற சொல் மூஸ் லிம் களால் வேத நூலான குர்ஆனுக்கு வழங்கும் இன்னொரு பெயராகும். ‘துஆ’ எனும் சொல் அரபியில் இறைவனிடம் செய்யப்படும் பிரார்த்தனையினை குறிப்பிடப் பயன்படும். இவ்விதம் குர்ஆனினை முன்னிலைப்படுத்தி இரக்க சிந்தனை பெருகி, நபியவர்கள் பிரார்த்தனை செய்த விதமும் பின்னர் அதனால் மழை பொழிந்த விதமும் தொடர்ந்து புலவரால் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

நாம் முன்னர் எடுத்துக் காட்டிய ஹதீஸில் இதே செய்தி ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது,

“....நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் கைகளினை உயர்த்தினார். இறைவா! மழையைப் பொழியச் செய்வாயா! என்று இரு முறை கூறிப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அப்போது வனத்தில் (அதுவரை) எந்த மேகத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை. திடீரென மேகம் தோன்றி மழை பொழிந்தது. பின்னர்கள் நபியவர்கள் மிம்பரிலிருந்து தொழுகை நடாத்தி னாங்கள், மழை அடுத்த (வெளிக் கிழமை) ஜூம்மா வரை நீட்டித்தது.” (ஸஹ්லාல் புஹாரி பாகம் 1 அத்தியாயம் 15, ஹதீஸ் இல:1021)

இந்த ஹதீஸின் பிரதிபலிப்பினைத் தொடர்ந்து வரும் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. ஹதீஸின்படி நோக்கும்போது, மழையானது அடுத்த ஜாம்மா நாளான வெள்ளிக்கிழமை வரைக்கும் நிதித்தது என்ற அர்த்தம் கிட்டுகிறது. அதாவது 7 நாட்கள் என்று நேரடியாகப் பொருள் கொள்ளலாம். உமறுப்புவரவர் இம்மழை நாட்களைக் கூறும் போது, ‘ஆற்றிரு நாண் மழை’ என ஏற்பாடு செய்கிறார். இது ‘ஆறு இரு நாள் மழை’ என பிரிக்கப்படும். இதன் நேரடிப் பொருளாவது ($6 \times 2 = 12$) பன்னிரண்டு நாட்களை அமையும்.

என்றாலும், ‘ஆறு இரு நாள் மழை’ என்பதில் வரும் “இரு” என்பதற்கு ‘பெரிய’ என்ற இன்னொரு பொருளும் கொள்ளலாம்

(வெற்றித்தமிழ் அகராதி பக்கம் -52, ச. மெய்யப்பன், மணிவாசகர் பதிப்பகம்). ஆக ஆறு பெரிய நாட்கள் என அமையும். ஆறு பெரிய - முழுமையான நாட்கள் என்பதே அதன் பொருளாகும். இதன்படி அடுத்த நாள் முழுமையடையாத நாளாக இருக்க வேண்டும் (முற்பகல் பொழுது மட்டும் - அதுவே ஏழாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமை). இதன்படி மொத்தமாக ஏழு நாட்கள் மழை பொழிந்தது எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இத்தகைய பொருட் பேதங்கள் செய்யுள்களில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். என்றாலும் குறித்த நபி மொழியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட அறிவிப்பில் எத்தகைய குழப்பமும் கிடையாது.

இந்த அதீத மழையினால் மேலும்

இதுமிக்க குறைவீ இசையுலை ஆட்சிசெய்து

இசைமேஹத பாலமுரளி கிருஷ்ணர்

இசைமேஹத பாலமுரளி கிருஷ்ண இம்மாதம் 26 ஆம் திங்டி தமது 86 ஆவது வயதில் சென்னை கோயார் வீதியில் உள்ள தனது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார்.

ஆந்திராவில் உள்ள சங்கா குப்பம் கிழக்கு கோதாவரி மாவட்டத்தில் 1930 ஆம் ஆண்டு ஜௌலை மாதம் ஆம் திங்டி பிரபல புல்லாங்குழல் வித்துவான் பட்டாபி இராமையாவுக்கும் வயின் இசையரசி காந்தம்மாவுக்கும் இவர் மகனாகப் பிறந்தார்.

சிறுயயெதிலேயே தனது தாயை இழந்த இவர், தந்தையின் அரவகைணப்பில் வளர்ந்தார். பின்னர் தியாகராஜரின் சீடரான ரீபருபள்ளி ராமகிருஷ்ணா பந்துவுவின் அரவகைணப்பில் வளர்ந்தார்.

தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று தனது வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்த பாலமுரளி கிருஷ்ணாவின் தாய்மொழி தெலுங்கு. இவர் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், சமஸ்கிருதம், வரிந்தி, பஞ்சாபி, வங்கம் ஆகிய மொழிகளில் வல்லவராகி இசைப்பேராளியாக மினிர்ந்தார்.

இவரது முழுநீள இசை நிகழ்ச்சி 8 ஆவது வயதில் விஜயவாடாவில் இடம்பெற்றது. 15 ஆவது வயதில் ஏழு ஸ்வரங்கள் கொண்ட மேளக்கார்த்தா ராகத்தில் 72 கீர்த்தனைகளைத் தொகுத்து வழங்கினார். அதன்பின் 400க்கும் மேற்பட்ட உருப்படிகளை தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழிகளில் உருவாக்கினார்.

இவர் வீணை, வயலின், புல்வாங்குழல், கஞ்சிரா போன்ற கருவிகளை வாசிப்பதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது இசை குறித்த ஆய்வுகள் வாழ்நாள் சாதனையாகக் கருதப்படுகின்றன.

சினிமாத்துறையில் 400க்கும் மேற்பட்ட படங்களுக்கு இசை அமைத்துள்ள பாலமுரளி கிருஷ்ணா, தமிழ், தெலுங்கு உள்ளிட்ட 8 மொழிகளில் பாடியுள்ளார். சிறந்த பின்னணிப்பாடகர் (1976), சிறந்த இசை அமைப்பாளர்(1987) ஆகிய தேசியவிருதுக்களைப் பெற்றுள்ளார்.

கலைக்கோயில் பாத்தில் சுகீலாவடன் இணைந்து பாடிய ‘தங்காதும் வந்தது வீதியிலே’ என்ற பாடல் தமிழகத்தில் இவரைப் பிரபலப்படுத்தியது. 1965ல் திருவிலையாடல் பாத்தில் இவர்பாடிய ‘ஓருநாள் போதுமா’ எடு இகையைற்ற பாலாக விளங்கியது. மெளவத்தில் விளையாடும் மனச்சாட்சியே, சின்னக்கண்ணன் அழைக்கிறான், நாடைய மூகாம்பிகே ஆகிய பாடல்கள் இரசிகர்களிக் கொண்டன. கொண்டன கொண்டன.

இவர் உலகம் மழுவதும் பல்வேறு நாடுகளில் 25000க்கும் மேற்பட்ட இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார்.

பத்மாநி, பத்மபுஷ்ண், பத்மவிபூஷண், சங்கீத கலாநிதி, பிரான்ஸ் அரசின் விருதான செவாலியே போன்ற விருதுகளைப் பெற்று சங்கீத சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கினார்.

இந்த மகத்தான இசைமேஹதயின் புகுற் இசையுலகில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

இன்னொரு வகைத் துண்பம் பீடித்தமையினை மேற்கண்ட நபி மொழியின் அடுத்த பகுதி கீழ்வருமாறு கூறுகிறது:

“..... மழை அடுத்த ஜாம்மா (வெள்ளிக் கிழமை) நாள் வரை நீடித்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் உரை நிகழ்த்தும்போது, அதே கிராம வாசி அல்லது வேறொருவர் எழுந்து, நபிய வர்களே ! கட்டிடங்கள் இடிந்து விட்டன, செல்வங்கள் மூழ்கி விட்டன. எங்களுக்காக அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தியுங்கள் என்றார்....”

இங்கு முன்னர் மழையின்றி மக்கள் அனுபவித்த துண்பத்தைப் போல, கிடைத்த அதே மழையினால் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கினால் செல்வங்களோடு உயிர்கள் காவப்பட்டமை முதலிய துண்பங்கள் இன்னும் இன்னும் விரிவாக உமறுப்புலவரினால் கூறப்படுகின்றன.

இதே தொடரில், மேற்கண்ட நபிமொழி முடிவடையும் போது, இறைவனிடம் நபியவர்கள் மழையினை நிறுத்துமாறும், அந்த மழையினை பிரயோசனமான ஒன்றாக ஆக்கித்தருமாரும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்.

இச்செய்தி கீழ்வருமாறு நபிமொழியின் வாயிலாக அறிவிக்கப்படுகிறது:

“..... நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் கைகளை உயர்த்தினார்கள். இறைவா! எங்கள் சுற்றுப் புறங்களுக்கு (இம்மழையைத் திருப்புவாயாக!) எங்களுக்கு எதிரானதாக இதனை ஆக்கிவிடாதே என்று கூறினார்கள். அவர்கள் வானத்தினை நோக்கித் தம் கையால் சைகை செய்த போதெல்லாம் மேகங்கள் விலகிச் சென்றன. முடவில் மத்தொ நகரம் ஒரு குன்றின் மீது அமைந்திருப்பதனைப் போல மாறியது....”

அத்தோடு இதேவாறன ஹதீஸ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள புஹாரியின் இன்னொரு அறிவிப்பில்,

‘.....கனாத்’ எனும் நீரோடை ஒரு மாதம் ஓடியது. எப்பகுதியிலிருந்தும் வரக்கூடியவர்கள் இம்மழையைப்பற்றி பேசாமலில்லை.” என்ற செய்தியும் இணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. (ஸஹீஹ் புகாரி பாகம் 1 அத்தியாயம் 15 ஹதீஸ் எண்: 1033)

இதே விதமாகவே சில விசேடமான வருணிப்புக்களையும் உதாரணங்களையும் கையாண்டு உமறுப்புலவர் மழையழைப்பித்த படலத்தினை நிறைவு செய்கிறார்.

அவ்விதம்,

“நன்மைகள் எவ்வித்தும் நடத்தி வந்த நாம் துவா செய்த முக்கூம்

தன்வரை முதலாம் வரைகளில் புகுந்த தனகருள் வசம்படை செருந்தான்.....”

என்று நிறைவு செய்யும் போது நபியவர்களது துஆ பிரார்த்தனையினை மீவும் பொருந்திக் கொண்ட இறைவன் மழையினை நிறுத்தி இன்னொரு வகையில் அருளிச் செய்தான் எனக் கூறுகிறார்.

மேற்கண்ட கலந்துரையாடலின் வாயிலாக, சீராப்புராணத்தின் பாடு பொருளில் பரவலாக இல்லாமிய நெறிமுறைகளினை மையப்படுத்தி சில அரிய வகையிலான சமூக விழுமியக் கருத்துக்களையும் நற்செய்திகளையும் கூற உமறுப்புலவரினால் முடிந்துள்ளது. எனும் விடயம் என்னால் துணியப்பட்டது.

எனவேதான், இந்த அனுகுமுறையினை இலக்கியவாதி, வாசகன் உள்ளடங்கலாக விமர்சகர்களும் மனதிற்கொண்டு முறையே இலக்கியங்களைப் படைக்கவோ, படிக்கவோ, விமர்சனம் செய்யவோ முன்வர வேண்டும். இதனால் இல்லாமிய இலக்கியங்களுக்குள் காணப்படும் தெளிவின்மைகள் நீக்கப் பட்டு, தெளிவான உபதேசங்கள் பிற சமூகத் தவரிடையே கொண்டு சேர்க்கப்பட ஏதுவான கூழல் உருவாகலாம்.

உசாத்துணைகள்:

1. David Shulman, Muslim Popular Literature in Tamil, The Tamimancari Malai in Islam in Asia, ed.Y Friedmann, Vol.1(Jerusalem; Magnes, 1984)
2. Ronit Ricci, Islam Translated. Literature, Conversion, and the Arabic Cosmopolis of South and Southeast Asia. University of Chicago Press, 2011
3. SM.Sulaiman and NM.Ismail, Islam and India Religion and Tamil Culture (University of Madras, 1977)
4. V.Narayan, Religious Vocabulary and Regional Identity – A Study of the Cirappuranam in Beyond Turk and Hindu, ed. D.Gilmartin and B.Lawrence (University of Florida Press, 2001)
5. மு. நடராசா, தமிழ் செய்யுட் தொகுப்பு (க.பொ.த. உயர்தரம்), ஆதவன் பதிப்பகம், 2009

Websites

<https://www.scribd.com/doc/6778767/Bukhari-Tamil-Full>
<https://ibnalhyderabadee.wordpress.com/2006/04/11/seerah-and-hadith-what-is-the-difference/>

முதல் முட்டாள் நாகரான். நெய்னாகுடி ஆறாம் குறிச்சி, பெருக்கிளாசியார் வீதி என நாமகரணம் கொண்ட எட்டடி அகலமான கிறவல் வீதியின் முப்பத்தாறாம் இலக்க இல்லத்தில் குடும்பத்தோடு வசிப்பவன். இவனது வீட்டுக்கு வட புறமாகமாகத்தான் வீதி நெளிந்து வளைந்து செல்கிறது. திருமணத்தின் மூலமாக சுமார் முப்பது வருடங்களின் முன் இவனது மாமனாரிடமிருந்து வீடு கிடைத்திருந்தது. சந்தூக்கில் ஒரு ஜனாஸாவை எடுத்துச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு ஒடுக்கமான மணல் ஒழுங்கையாகவிருந்ததை பதினைந்து பதினாறு வருடங்களின் முன்னர் இரு மருங்குகளிலும் வசித்தவர்கள் தத்தமது வளவு நிலத்தில் இவ்விரண்டு அடிகள் கொடுத்ததனால் கிறவல் போடப்பட்டு அப்போதைய கிராம சபையினரால் ‘பெருக்கிளாசியார் வீதி’ எனப் பெயரும் சூட்டப்பட்டது. முன்னர் ஒரு காலத்தில் அவ்வொழுங்கையில் பெருக்கிளாசியார் ஒருவர் வாழ்ந்ததாக கதைகளுண்டு.

நாகரான் நெய்னாகுடி பிரதான வீதியிலுள்ள சாப்புச் சாமான்கள் விற்பனை செய்யும் கடையொன்றுக்குச் சொந்தக்காரன். கொழும்புக்குச் சென்று மொத்தமாக கொள்வனவுசெய்து சில்லறையாக விற்பவன். நெய்னாகுடியைச் சுற்றிவர சமீபமாகவும் தூரத்திலுமாகவுமுள்ள தமிழ் கிராமங்களின் கோவில் விழாக் காலங்களில் கடை பரப்புவன்.

பெருக்கிளாசியார் வீதி கிறவல் இட்டு முடிந்த சொற்ப காலத்தினுள் இரவோடிரவாக தென் புற ஓலை வேலியைப் பிரித்து இரண்டடி தள்ளி தகர வேலியாகப் போட்டுக்கொண்டான்.

நாகரானின் வீட்டுக்கு தென் புறமாக கட்டப்பட்டு இன்னும் பூச்ச வேலைகள் மூடிவடையாமல் கிடக்கும் வீட்டில் மனைவி, மக்களுடன் வசிப்பவன் அடுத்த முட்டாளான சாலியம்மது. வெற்று வளவாகக் கிடந்ததை ஜந்தாறு வருடங்களுக்கு முன் இவன் வாங்கி கல் வீடு கட்டத் தொடங்கியிருந்தான். நெய்னாகுடி சந்தையில் மீன் விற்பவன். தோணிகள் தள்ளப்படும் கடற்கரைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பக்கீஸ் பெட்டி நிறைய மீன் வாங்கி வந்து சந்தையில் போட்டு விற்பவன். வாயிலிருந்து வரும் கூடுதலான வாாத்தைகளில் பொதுவாக மகளிரின் மர்ம உறுப்புகள் அடங்கியிருக்கும்.

நாகரானும் அப்படியொன்றும் போட்டவனில்லை. ஊர் பள்ளிவாசல் நிர்வாக பிரச்சினைகள் தொடர்பாக அல்லது ஏதாவது ஊர் விடயங்கள் தொடர்பாக பலர் கூடியிருந்து கதைக்கும் சபைகளில் அழையா விருந்தினர்களாக இவர்கள் இருவரும் பார்வையாளர்களாகப் பங்குபற்றும் வேளைகளில் சந்தர்ப்ப குழலை உணராமல் தத்தம் மனங்களில் தோன்றுவதைக் கொட்டி தமக்குத் தாமே முட்டாள்களாகிக் கொள்பவர்கள்.

நெய்னாகுடி முட்டாள்களின் கதை

சிறுக்கை

சாலியம்மது வெற்றுக் காணியை வாங்கி வீடு கட்ட ஆரம்பித்த நாட்களிலும் அதனைத் தொடர்ந்து வீட்டு வேலைகள் முடிவடையாத போதிலும் அவனது மனைவி மக்களை அழைத்துவந்து வசிக்கத் தொடங்கிய காலங்களிலும் நாகரானுக்கும் இவனுக்குமான உறவு பழமும் தோலுமாகவே இருந்தது. அந்த உறவு முடிவடையக் காரணமாகவுமைந்தது சாலியம்மதின் மனைவி வளர்த்த பெட்டைக் கோழி.

இருவரின் காணிகளையும் பிரிக்கும் நாகரானால் அமைக்கப்பட்ட வேலியில் நிலத்தைத் தொட்டாகப் பொருத்தப்பட்டிருந்த இரும்புத் தகடுகள் கால வெள்ளத்தில் இற்றுப் போனதுமல்லாமல் சில இடங்களில் ஒட்டைகளும் விழுந்திருந்தன. அத்தகையதொரு ஒட்டைக்குள்ளால் சாலியம்மதின் மனையாளின் கோழி நாகரானின் காணிக்குள் நுழைவதும் திரும்புவதுமாக இரை தேடியது.

ஒரு நாள் காலையில் சாலியம்மதின் மனைவி அவசரமாக அவனது கணவனை அழைத்தாள்.

“இந்தக் கூத்தைப் பாத்தீங்களா?” என்றாள்.

“எந்தக் கூத்து?”

“கோழி குறுக்குப் படுக்குது.”

“படுத்தா என்ன? அதான் அடிக்கடி நடக்குத்தானே?”

“உங்கட மர மண்டைக்கு ஏறாதே. ஆக முனு முட்டைதான் இட்டிருக்கு. அதுக்குள்ளே குறுக்குப் படுக்கத் தொடங்கிட்டு.”

“ஆக முனு முட்டைக்கதானா?”

“அதானே சொல்லேன். மற்ற முட்டைகளைல்லாம் எங்கே?” கேட்டுவிட்டு அவனே பதிலளையும் கூறினாள். “எல்லாத்தையும் அடுத்த வீட்டிலான் விட்டிருக்கு. அவக அபேஸ் பண்ணிட்டாக”

நெற்றிச் சுருக்கங்களுடன் சிந்தித்தவாறு நின்ற சாலியம்மது “ஆம்மா. எல்லா முட்டைகளையும் நாகரான்ட பொண்டி அமுக்கிட்டாள்” என்றான் சற்று சுப்தமிட்டு.

பக்கத்துக் காணியில் பொது : வேலி அருகில் வாசல் பெருக்கிக்கொண்டு நின்ற நாகரானின் மனைவியின் செவித்துவாரங் களில் துல்லியமாகக் இவர்களது உரையாடல் விழுந்தது. அவள் திடுக்குற்றாள். பொய்யானதோரு குற்றச்சாட்டை தனக் கெதிராக அவர்கள் புனைகிறார்கள் என நினைத்து சரேலென கோபங்கொண்டாள்.

“நாங்க ஒன்டும் உங்கட முட்டைகளை அபேஸ் பண்ணல்ல. கதைக்கிறதை

யோசிச்சுக் கதைக்கோணும். உங்கட சனியன் புடிச்சு கோழிதான் எங்கட ஊட்ட வந்து அடிக்கடி பேண்டுட்டுப் போகுது. பக்கத்து ஊட்டுக்காரங்க. எதுக்கு இதுக்கெல்லாம் போய் சண்டை பிடிக்கணும் என்டு நாங்க வாயை முடிக்கிட்டு இருந்தா, இப்ப முட்டை களவெடுத்ததா குத்தம் சாட்டுறங்க இல்லே?” என்றாள் சப்தமாக.

“வேலி ஒட்டைக்குள்ளாலே பூந்துகிட்டு ஒங்கட வளவுக்குள்ளானே அடிக்கடி அது வருது. ஒங்கட வீட்ட முட்டை இடாம அது வானத்திலேயா விட்ட?” என்றாள் சாலியம்மதின் மனைவி பதிலுக்கு.

இருவரும் மாறி மாறி ஆளானுக்கு பெரிய சப்தத்தில் ஏசி. கூக்குரலிட்டு, இடைக்கிடை சாலியம்மதும் தன் பாட்டுக்கு எதையெதையோ சொல்லி வைக்க...

“பொறுங்க. என்ட புருசன் வந்திரட்டும். அவருக்கிட்டச் சொல்லி உங்களுக்கு படிப்பிக்கிறன் பாடம்.”

அத்துடன் சண்டைநிற்கவில்லை.

நாகரான் வீட்டுக்கு வந்தபின் அவனது மனைவி நடந்த சண்டையை விபரித்தாள்.

முகத்தில் கோப பாவம் காட்டியவாறு அவள் கூறியவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நாகரான் நமுட்டுச் சிரிப்பொன்றை உகுத்து “கிட்ட வா. ஒரு விசயம் சொல்லேன்” என்றான்.

அவள் அருகில் வர “ஒத்தரிட்டும் சொல்லிராத. கொய்யா மரத்துக்குக் கீழே அது இட்ட முட்டைகளை நான்தான் எடுத்து கடையிலே வெச்சி வித்த” என்றான்.

“எனக்கிட்ட செல்லியிருக்கலாமே.”

“உனக்கு ஒட்ட வாய். செல்லியிருந்தா, இன்றைக்கு காலையிலே நடந்த சண்டையிலே நீ வாய் தடுமாறி எதையாவது உள்றியிருந்தியென்டா என்ட கதி என்ன?”

“இதை இப்படியே சும்மா உடப் போற்களா?”

“உடமாட்டன். உட்டா நாமதான் முட்டை களவெடுத்ததா உறுதியாகிடும். சண்டையைத் தொடங்கி நம்முட வளவுப் பக்கமா சாய்ந்து நிக்கிற அவன்ட தென்னை மரத்தை வெட்ட வைக்கப்போறன். நாகரானென்டா ஆரெண்டு நான் அவனுக்கு புரிய வைக்கப்போறன். சந்தையிலே மீன் விக்கிற பொறுக்கி. நாய் என்னோட்யா மல்லுக்கட்ட வாறான்? அவன்ட வாலை அடியோட நறுக்கிறன் பாரு.”

கோழி முட்டைச் சண்டை அன்று பின்னேரமே மீத் தொடங்கப்பட்டு, ஆண்களும் பெண்களுமாக தத்தமது

வளவுகளுக்குள் நின்றவாறு நீண்ட நேரமாக வாய்த் தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டு.....

“முனு நாளெக்குள்ளே தென்னை மரத்தைத் தறிக்கணும். அப்படித் தறிக்கல் வைன்னா, சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து தறிக்க வைப்பன். தலைக்கு மேலே எப்ப தேங்காய் உழும் என்டு பயந்து பயந்து வளவுக்குள்ளே நடமாட வேண்டியிருக்கு” என்றான் நாகரான் தொண்டை வெடிக்கக்கூடிய சப்தத்தில்.

“தென்னை மரத்தை வெட்டமாட்டன்டா. பதிலுக்கு உன்ட தலையை வெட்டுவன்டா. உன்னாலே ஏலுமென்டதை செய்டா. நான் எதுக்கும் ஆய்த்தம்டா” என்றான் சாலியம்மது.

முன்றாம் நாள் பகல் பொழுது முடிவடையும் வரை மரம் வெட்டுப்படவில்லை.

அடுத்த நாள் காலையில் நெயினாகுடி பிரதேச சபையிலிருந்து அதிகாரி ஒருவர் வந்தார். தென்னை மரத்தையிட்டு சபைக்கு முறைப்பாடு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார். கிணற்றிடப் பக்கமாகச் சென்று மரத்தைப் பார்வையிட்டார்.

“சாலியம்மது, நீங்க மரத்தை வெட்டத்தான் வேணும். அவங்கட வளவுப் பக்கமா நல்லா சாய்ந்து நிக்குது. அவங்கட வளவுக்குள்ள தேங்காய் விழுந்தா வேலிக்கு மேலால உங்கட வளவுக்குள்ளே போட்டு விடுறாங்களா?” அதிகாரி கேட்டார்.

“அதெல்லாம் போடமாட்டாங்க. முட்டையை களவெடுத்த மாதிரி தேங்காய்களையும் எடுத்துக்கொள்வாங்க.”

“அதென்ன முட்டைக்கதை?”

சொன்னார். அதிகாரி சிரித்தார்.

“இப்ப என்ன செய்யப் போறாங்க?”

“மரத்தை வெட்ட மாட்டன். ஒரு பறியலுக்கு நாப்பது தேங்காய் பறிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அதை வெட்டனுமென்டா என்ட காணியிலே அவன் புடிச்சி அடைச்சிருக்கிற ரெண்டு அடி நிலத்தை நீங்க எனக்கு எடுத்துத் தரோனும்.”

“நீங்க என்ன ஒரு சிக்கலுக்குள்ளே இன்னொன்றைக் கொண்டு வந்து மாட்டுறீங்க? எங்களுக்குக் கிடைச்ச முறைப்பாடு தென்னை மரம் தறிப்பது பற்றித்தான். உங்கட மரம் அவங்கட வளவுக்குள்ளே சாய்ந்து நிக்குது என்று நான் அறிக்கை கொடுப்பன். நீங்க இன்னும் ஒரு கிழமைக்கிடையிலே அதைத் தறிக்கல்லயென்றா நாங்க ஆக்களைப் போட்டுத் தறிச்சி ஏற்பட்ட செலவை உங்ககிட்ட இருந்து அறிவிடுவோம். என்ன சொல்லங்க?”

“அப்ப என்ட ரெண்டு அடி நிலப் பிரச்சினை?”

“அத வேற்யா பாப்பம். இப்ப இதைச் செய்யங்க.”

ஒரு கிழமை முடிவில் மரம் தறிக்கப் பட்டிருந்தது. நாகரான் தொடர்பான வெறுப்பு ணர்வும், கோபமும் நாளூக்கு நாள் புற்று நோய் செல்களாக சாலியம்மதின் மனதில் வளர்ந்தன. அவனைப் பழி வாங்குவதற்கான பொருத்த மானதொரு தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்படியொரு சந்தர்ப்பம் சில மாதங்களில் அவனுக்குக் கிடைத்தது.

நாகரானின் காணிக்குள் பாரிய கருங் கற்களும், செங்கற்களுமாக கொண்டு வந்து குவிக்கப்படுவது சாலியம்மதுக்குத் தெரிய வந்தது.

“லீட்டை உடைச்சிக் கட்டப் போறானோ?” மனையாளிடம் கேட்டான்.

“இல்லையாம். பொது வேலியை கழற்றிப் போட்டு கல் மதிலாக கட்டப் போறானாம்.”

“ஓஹோ. அப்படியா சங்கதி. அவரு மதின் கட்டுறதை நான் பாத்துக்கிறேன். இதுக் காகத்தான் நானும் காத்துக் கிட்டிருந்தேன்.”

ஒரு நாள் காலையில் தகர வேலி அகற்றப்பட்டு, துப்புரவாக்கும் வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மதிலுக்கான அடித்தளம் இடுவதற்கு அனை வெட்டுவதற்காக கிழக்கு மேற்காக கயிறு கட்டப்பட்டது. கூலியாட்கள் வேலை செய்வதை நாகரான் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

“ஏய்! கயிறு கட்டுவதை நிறுத்து” ஆக்ரோசமாகக் கூறியவாறு சாலியம்மது வேலை நடைபெறும் இடத்துக்கு பாய்ந்து வந்தான்.

“என் நிறுத்தனும்? நீங்க வேலையைத் தொடருங்க” என்றான் பலத்த குரலில் நாகரான்.

“வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தீங்க என்றா இங்க கொலை உழுந்தாலும் உழும்.”

“நீ கொலை செய்றுக்கு அப்படி என்ன தான் இங்க நடந்துட்டு?”

“உனக்குத் தெரியாது? என்ட நிலம் ரெண்டியை நீ புடிச்சி வேலி கட்டியிருந்தது தெரியாது? என்ட நிலத்தை மரியாதையா விட்டுட்டு நீ மதில் கட்டு. இல்ல என்ன மசிரை யென்டாலும் கட்டு” என்றான் முழங்கால்களுக்கு மேல் சாரனை உயர்த்தியவாறு.

“பாருங்கடா இவன் சொல்றதை! இவனுக்கென்ன பைத்தியமாடா புடிச்சிருக்கு? முறைப்படி பார்த்தா பொது வேலியை இவன் அரைவாசியும் நான் அரைவாசியுமா கட்டனும். இந்த நாய்க்கிட்ட போய்

இதை எப்படிக் கேக்கிறதென்டுதான் முழு மதிலையும் நானே கட்ட முன் வந்திருக்கேன். இதுக்குள்ள இவருக்குரெண்டி நிலம்வேற விட்டுக் கட்டட்டாம். நல்ல சுத்துடா இது!” நாகரான் வேலையாட்களைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு நக்கலாகச் சிரித்தான்.

“வேலையை நிப்பாட்டனும். இல்லே போகவேண்டிய இடத்துக்குப் போய் உரிய ஆக்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவன்.”

“எந்த ராசாவை வேண்டுமென்டாலும் கூட்டிக்கொண்டு வா. இவரு மசிராண்டி என்ன செய்யிறாரெண்டு பாப்பம். நீங்க வேலையைத் தொடருங்க.”

“பொறுடாநாயே. உனக்குக்கட்டிக்காட்டுறன் மருந்து” கூறிவிட்டு அவசர அவசரமாகத் தனது மிதிவெண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு சாலி யம்மது வெளியே சென்றவன் சுமார் ஒரு மணி நேரத்தில் பிரதேச சபை அதிகாரி ஒருவருடன் திரும்பி வந்தான்.

அதிகாரி மதில் அமைக்கப்படவிருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தார். அருகருகே உள்ள இரண்டு வளவுகளையும் விழிகளால் மேய்ந்தார்.

“என்ன பிரச்சினை?” கேட்டார்.

“பாருங்க சார். இந்த இடத்திலதான் சார் என்ட தகர வேலி இருந்துச்சி. பதினைந்து வருசமா இருந்துச்சி. அதை அகற்றிப்போட்டு கல் மதில் கட்டலாமென்டு பார்த்தா இந்த வேசமகன் சண்டைக்கு வாறான்.”

“யார்ரா வேசமகன்? உன்ட உம்மாதான்...”

“வாயை மூடுங்க. மரியாதையா கதைக்கப் பழகுங்க. உங்க பிரச்சினையை தீர்க்கத்தான் நான் வந்திருக்கேன். பிரச்சினையை விபரமா சொல்லுங்க.”

நாகரானும், சாலியம்மதும் தத்தமது கட்சியை எடுத்துரைத்தனர்.

“எல்லாம் இருக்கட்டும். மதில் கட்டுவதற்கு பிரதேச சபையிலே அனுமதி பெற்றிங்களா?” நாகரானைப் பார்த்து அதிகாரி கேட்டார்.

“நம்ம ஊரிலே எவன் சார் அனுமதி எடுத்து மதில் கட்டுறான்? அவனவன்ட எல்லையிலே கட்டிக்கொள்ளான்.”

“நான் ஒத்துக்கிறேன். ஆனா, இப்ப பிரச்சினையொன்டு வந்திருக்கிறதினாலே நீங்க படம் கீறி அனுமதி எடுக்கணும். எதுக்கும் உங்க வளவை ஒருக்கா அளந்து பாப்பம். வளவுறிதியைக் கொண்டு வாங்க.”

“அதச் செய்ந்க. அப்பத்தான் தெரியும் என்ட வளவிலே ரெண்டி களாவெடுத்திருக்கிறான் என்பது” என்றான் நக்கலாக சாலியம்மது.

நாகரானின் காணி அளவை நாடாவினால் அளக்கப்பட்டது. சாலியம்மது தனது காணியையும் அளந்து பார்க்க வேண்டுமெனக் கூறினான்.

“இதப் பாருங்க சாலியம்மது. வடக்குத் தெற்காக உங்கட காணியிலே ரெண்டு அடிகுறைவது வாஸ்தவம்தான். ஆனா, நாகரான்ட காணி உறுதியிலே சொல்லப்பட்ட அளவு சியா இருக்கே” என்றார் அதிகாரி.

“அதுதானே சொல்லேன். இவன் ஒழுங்கைக்கு விட்ட ரெண்டு அடி நிலத்தையும் என்ட வளவுக்குள்ளேயிருந்து எடுத்திருக்கான் என்டு.”

“ஒழுங்கைக்கு நிலம் விட்டது எப்போதோ நடந்த கதை. எனக்கு இதிலே ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நாகரானின் காணிக்குள் உங்க நிலம் இருக்குதென்றா நீங்க கோட்டுக்குப் போய் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்க.”

“அதை செய்யத்தான் போரேன். அது வரை மதில் கட்டுதை நிறுத்திவைங்க”

“அப்படியெல்லாம் எனக்கு கட்டளையிட முடியாது. நீங்க உரியவாறு பிரதேச சபையின் அனுமதியை பெற்று மதிலைக் கட்டுங்க” நாகரானைப் பார்த்து கூறிவிட்டு அதிகாரி நழுவினார்.

நிறுத்தப்பட்டிருந்த வேலைகள் தொடர வதைக் கண்ணுற்ற சாலியம்மது வெளியே சென்று இரண்டு பொலிஸாருடன் வந்தான். வேலையை நிறுத்திவிட்டு பொலிஸ் நிலையத்துக்கு வருமாறு நாகரானிடம் கூறிவிட்டு அவர்கள் சென்றனர்.

பொலிஸ் நிலையத்தில் இரு தரப்பாருக்கும் நீண்ட வாக்குவாதம் நடைபெற்றது.

“மதிலைக் கட்டுங்க அல்லது கட்ட வேண்டாம் எனச் சொல்ல எனக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதை நீதிமன்றம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இரண்டு கிழமைக்கு வேலையை நிறுத்துங்க. அதற்கிடையிலே சாலியம்மது நீதிமன்றத்திலே வழக்குப் போடாம விட்டா உரியவாறு பிரதேச சபையின் அனுமதியைப் பெற்று தொடர்ந்து கட்டுங்க.” பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரியின் கட்டளையைக் கேட்டு நாகரானும் சாலியம்மதும் முகங்களைத் தொங்கப் போட்டவாறு வெளியே வந்தனர்.

அடுத்த நாளே சாலியம்மது சட்டத்தரணி யொருவரைச் சந்தித்தான்.

“உங்கட பக்கத்திலே ஞாயம் இருக்கு. கோட்டிலே வழக்குப் போடலாம். நீண்ட நாள் வழக்குப் பேச வேண்டி வரும். ஜாஸ்தியா செலவு ஏற்படும். அதுக்கு நீங்க தயாரா?”

சாலியம்மது சூறியவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபின் சட்டத் தரணி சூறினார்.

“எவ்வளவு செலவு வந்தாலும் கவலையில்லை. அந்த நாய்க்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வேணும். அதுக்கு நீங்க உதவோனும்” ஆழ அகலமாக சிந்திக்காமல் சாலியம்மது சூறினான்.

“உங்களுக்கு உதவத்தானே நான் இருக்கேன். அப்போ அஞ்சாறு நாட்களிலே வழக்கைத் தாக்கல் செய்றேன். அதுக்கு முதல்லே உங்கட காணியின் உறுதி, இன்கும்பரென்ட் சீட், பெட்கறி, சேர்வே பிளான் போன்றவைகளைல்லாம் எடுக்கனும். அதுக்கு செலவு வரும்.”

“எவ்வளவு வரும்?”

“ஒரு பதினெண்யாயிரத்தைத் தாங்க. நானே றஜிஸ்ரார் ஓப்பீஸ்குப் போய் எல்லாவற்றையும் எடுக்கேன். ஒரு சேவையரை அனுப்பு றேன். காணிக்கான படத்தைக் கீறி எடுப்பம்.”

பணம் பரிமாறப்பட்டது.

“இந்தக் காசோடேயே வழக்கு வைப்பீயங்களா?” சாலியம்மது அப்பாவித்தனமாகக் கேட்டான்.

சட்டத்தரணி உதடுகளைப் பிரித் துச் சிரித்தார்.

“வழக்கு வைக்க வேறு செலவு வரும்.”

“எவ்வளவு?”

“அஞ்ச நாள் கழித்து வாங்க. ஒரு வழக்கு வைக்க நான் இருபத்தையாயிரம் எடுக்கிற. நீங்க இருபதி னாயிரம் கொண்டுவாங்க. கோட்டுச் செலவெல்லாம் இதுக்குள்ளே அடங்குது.”

“கொண்டு வாறன். அதுக்குப் பொறுகும் செலவு இருக்கா?”

“வழக்கு வைச்சிட்டா அதுக்குப் புறம் பெரிஸ்ஸா செலவில்லை. தவணைக்குத் தவணை எனக்கு பீஸ் தந்தா போதும்.”

“அது எவ்வளவு?”

“ஒரு தவணைக்கு ஐயாயிரம் எடுப்பேன். நீங்க எனக்குத் தெரிந்த வங்க. அதனாலே ஒரு நாலாயிரம் தந்தாப் போதும்.”

நெய்னாகுடிச் சந்தையில் மீன்

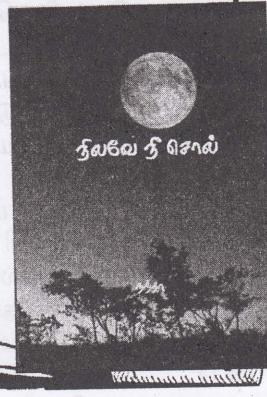
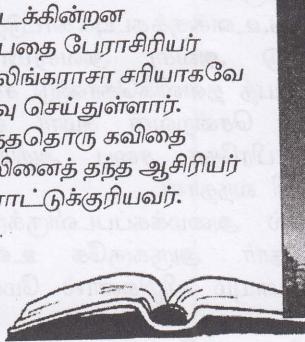
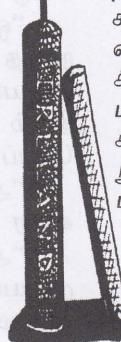
நால் : நிலபேவ ரீ சௌல்

ஆசிரியர் : நந்தா

வெளியீடு: வவுனியா கலை கூக்கிய

நண்பர்கள் விடப்

ஆசிரியரது 76 கவிதைகள் அடங்கிய கவிதைத் தொகுதி இது. நந்தாவின் கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை பெண்ணியை நோக்கிலானவை இவரது கவிதைகளில் சமூக விழிப்புணர்வு காணப்படுகிறது. பெண்ணியை தொடர்பான ஆய்வு மேற்கொள்வோருக்கு நந்தாவின் கவிதைகளில் நிறையவே தரவுகள் கிடைக்கின்றன என்பதை பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா சரியாகவே பதிவு செய்துள்ளார். சிறந்ததொரு கவிதை நூலினைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

விற்கும் தன்னை சட்டத்தரணியொருவருக்குத் தெரிந்தி ருப்பது பற்றி சாலியம்மது மனதுக்குள் மகிழ்ந்தான்.

“பரவால்லங்க. தாரன். எப்படியும் என் ரெண்டடி நிலத்தை எடுத்துத் தந்துடுங்க. நான் போகட்டா?”

“இன்னும் ஒரு செலவு இருக்கு. அதையும் நீங்க அறிஞ்சு வைச்சுக்கோணும்.”

“அது என்ன?”

“வழக்கு விசாரணைக்கு வரும்போது பெரிய ஒரு லோயரை அமர்த்தனும். அவருக்கு நீங்க வேறுயா கொடுக்கோணும்.”

“என் நீங்க பேச மாட்டங்களா?”

“அதாங்க நடைமுறை. வழக்கு விசாரிக்கவென்டு பெரிய லோயர்மார் இருக்காங்க. உங்கட வழக்கு சிக்கலான ஒன்று. பெரிய லோயர்மார் பேசித்தான் நம்ம பக்கத்துக்கு தீர்ப்பு எடுக்கனும்.”

தனது முட்டாள்தனமான தீர்மானத்தை பகுத் துணர்ந்து புரிந்துகொள்ள அவனது தான்மை இடம் கொடுக்காததால் சட்டத்தரணி சூறிய சகலதுக்கும் ‘ஆமாம் சாமி’போட்டுவிட்டு சாலியம்மது அவரின் அறையை விட்டும் நீங்கினான்.

சில நாட்களில் நாகரானும் சாலியம்மதைப் போன்று பிறிதொரு சட்டத்தரணியிடம் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நீதிமன்றில் வழக்கு நடைபெற்றதால் மதில் கட்டும் வேலை நிறுத்திவைக்கப்பட்டது.

“எப்பாங்க இந்த பொதுச் சுவரு கட்டப்படும்? வேலியோ சுவரோ இல்லாததாலே வாசலல்

நடமாடவே குச்சமா இருக்கு. நம்மட ஊட்டில் நடக்கிற எல்லாக் கூத்தையும் அவன்ட ஊட்ட உள்ளவங்கபாத்துக்கொண்டிருக்கிறாங்க. நீங்க நம்ம வளவுக்குள்ளே தற்காலிகமாக ஒரு வேலியைக் கட்டுங்க. கிணற்றியிலே நின்று குளிக்கவும் ஒச்சமாயிருக்கு.”

சாலியம்மது கிணற்றுக்குச் சமீபமாக சுமார் பத்தாயிரம் ரூபா செலவில் தற்காலிகமாக ஒரு வேலியை அமைத்தான்.

சுமார் நான்கு வருடங்கள் ஓடி மறைந்தன. நீத்வானால் தீர்ப்பு வாசிக்கப்பட்டது.

“சட்ட ஏற்பாடுகளில் கூறப்பட்டவாறும், பிரதிவாதியினால் அவரது காணிக்குத் தெற்குப் புறமாகவள்ள தெருவுக்கு இரண்டடி நிலம் அவரது காணி நிலத்திலிருந்து விட்டுக்கொடுத்தார் என்பதை வாதி தரப்பு சந்தேகமற நிருபிக்காததாலும், வாதியின் காணி நிலத்தில் இரண்டு அடிகள் பிரதிவாதியின் காணியோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது என எடுத்துக்கொண்டாலும் பத்து வருடங்களுக்கு மேல் பிரதிவாதி அந்த இரண்டு அடி நிலத்தை ஆண்டனுபவித்து வந்திருப்பதாலும், தனது நிலத்தில் பிரதிவாதி ஆண்டனுபவித்த இரண்டடி நிலத்தைப் பெற வழக்கு தாக்கல் செய்தற்கு பத்து வருடத்துக் மேலாக எந்தவித நடவடிக்கையும் வாதியால் எடுக்கப்படாமையாலும் பிரச்சினைக்குரிய குறித்த இரண்டு அடி நிலம் பிரதிவாதிக்கு உரித்துடையது எனத் தீர்ப்பளிக்கிறேன். மற்றும் வழக்குச் செலவாக இலங்கைப் பணத்தில் பிரதிவாதிக்கு பத்தாயிரம் ரூபா வாதி செலுத்த வேண்டுமெனவும் தீர்ப்பளிக்கிறேன்.”

வழக்கு முடிவுற்று சில நாட்களின் பின் தனது இற்றுப்போன சைக்கிள்ள கவரொன்றில் சாத்திவிட்டு ஒட்டைவாயன் உதுமானின் இளைய மகன் உசன் மீன் வாங்குவதற்காக சந்தைக் கட்டாத்தினுள் நுழைந்தான் : நேராக சாலியம்மதிடம் சென்றான். மீன் வாங்கினான்.

“என்னடா மச்சான் சாலியம்மது சொகமா இருக்கியா? வழக்கில் தோல்வியாமே?” கேட்டான்.

“அதை ஏன்டா மச்சான் கேக்காய்? நீத்வான் காசை வாங்கிட்டு நாகரான்ட பக்கத்துக்கு தீர்ப்புச் சொல்லிட்டார்ரா. எக்கச் சக்கமா செலவு பெயித்துடா.”

‘நீத்வானாவது! லஞ்சம் வாங்கிறதாவது!’ உசன் மனதினுள் நினைத்துக்கொண்டான்.

“எல்லாமா எவ்வளவு செலவழிச்சிருப்பே?”

“நாலு வருசம் வழக்குப் பேசின. கிட்டத்தட்ட மூன்று லச்சம் மட்டில போயிட்டு.

வீடு பூச வைச்சிருந்த காக, என்ட பொஞ்சாதி புள்ளைகள்ற நகை நட்டு எல்லாமே போச்சு.”

“நாகரானுக்கு ரெண்டு லச்சம் செலவாம். கண்டு கதைச்சான். ஆமா...வீடு இல்லாம உன்ட வளவு மட்டும் இப்போ எவ்வளவுக்கு விக்கலாம்?”

“ஏன் கேக்கிறே? வாங்கப் போறியா?”

“சும்மா சொல்லு மச்சான். எவ்வளவு பெறும்?”

“இடம் ஒதுக்குப்புறம்தானே. நாலு லச்சத் துக்கு விக்கலாம்.”

“வடக்கு தெற்கா காணி எத்தனை அடி நீளம்?”

“பன்னெண்டு பாகம்.”

“அதாவது எழுபத்திரெண்டு அடி. சரி தானே?”

சிறிது நேரம் உசன் எதைப்பற்றியோ மனத்தினுள் கணக்கிட்டான்.

“ஒரு அடி நிலம் சுமார் ஆறாயிரம் ரூபா. இரண்டு அடி பன்னிரெண்டாயிரம். வழக்குக்குப் போகாம நாகரானுக்கு இதை நீ விட்டுக்கொடுத்திருந்தா உனக்கு நட்டம் பன்னிரெண்டாயிரம்தான். அந்த ரெண்டடையை அவன் உனக்குத் தந்திருந்தா அவனுக்கும் நட்டம் இந்தத் தொகைதான். அல்லது அவனோட சமாதானமா பேசி ஒரு இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்து ஆளாஞ்குக்கு ஒரு அடி நிலத்தை விட்டுக் கொடுத்திருந்தா உனக்கும் அவனுக்கும் இந்தய செலவு ஏற்பட்டிருக்காது. அதோட நீங்க ரெண்டு பேரும் சமாதானமாகவும் வாழ்ந்திருக்காம்.”

“ஒன்டா மச்சான். முட்டாளாகிட்டேந்டா. அனியாயமா லோயர்மாருக்கு அனிகிக் கொடுத்து ஒட்டாண்டி ஆகிட்டேந்டா”

உசன் எதைப் பற்றியோ சிந்தித்தவாறு நிற்பதை சாலியம்மது கண்ணுற்றான்.

“என்னடா மச்சான் யோசிக்கிறே?” கேட்டான்.

“இல்லே... உங்க ரெண்டு பேரையும் எந்த முட்டாள் கூட்டத்தோட சேர்க்கிறதென்டுதான் யோசிக்கேன்” கூறிவிட்டு மீன் பேக்கை கையில் தூக்கியவாறு சாத்திவைக்கப்பட்டிருந்த தனது சைக்கிளைநோக்கி உசன் நடக்கத் தொடங்கினான்.

தொட்டி அளவானதாகவிருந்தால் இலங்கையிலுள்ள இரண்டு இனங்களும் தத்தமது தலைகளில் போட்டுக்கொள்வதில் கதாசிரி யருக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை.

தமிழ்மொழிப் பேச்சுவடிக்கில் ஸல்மாகானம்

உலகின் சிறந்த ஊடகம் மொழி. இது எவரும் அறிந்த உண்மை. ஒருவரை ஒருவர் அறிந்துகொள்ள உதவும் இந்த ஊடகமானது, பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி எனப்பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்துமொழி வழங்குவது பேச்சுமொழியிலும் என்றாலும் பேச்சுமொழியே முதன்மையானது. பேச்சுமொழி தோன்றியிப்பின்தான் எழுத்துமொழி தோன்றியதாக இலக்கண அமைவாக அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். இதனால் எழுத்துமொழிக்கே இலக்கணம் வகுத்தனர்.

அன்றாடவாழ்வில் கையாளப்படும் மொழியாகப் பேச்சுமொழி இடத்துக்கு இடம் மாறுபட்டு வளர்ந்துள்ளது. தமிழ்மொழியும் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. தற்காலத்தில் தமிழ்மொழியும் இறுக்கத்தையும் கைவிட்டுள்ளது. இப்படியாக பேச்சுமொழி நாட்டுக்குநாடு, இடத்துக்கு இடம் வெவ்வேறுவிதமாக மாறுபடுகின்றது. ஆனால் எழுத்துவடிவம் மாறுபடவில்லை. உதாரணமாக ல-லையானது, ள-ளையானது, ஷ-ஷையானது, ன-னையானது, னி-னையானவும், னி-னையானவும் மாறியது. இப்படியாக எழுத்துக்களின் மாற்றத்தைச் தமிழ்ச் சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டது. இதை எழுத்துச்சீர்திருத்தம் என்றே கூறினர். இன்றும், நடைமுறையிலுள்ளது. சுமார் 2500 வருடங்களுக்கு மேலாகவாழும் தமிழ்மொழி இன்று கடைசிப் படியிலுள்ளதாகச் சிலர் பகர்களின்றனர். இதுவெறும் கற்பனை, ஆரம்பகால மனித இனம் அறிமுகப்படுத்திய தமிழ்மொழி மனிதவாழ்வு முடியும் வரைவாழும் என்பதை இச்சந்தார்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். ஒருமனிதன் உருவம் பேச்சுமொழியென்றால் அதன் நிழல் எழுத்து மொழியாகும். எனவே தமிழ்மொழி சாகுமென்றோ, எழுத்துமொழியோ, பேச்சுமொழியோ சிறந்தது என்றோ வாதிடுவது தேவையற்றது. காரணம் தமிழ்மொழி தமிழ்பேசுவோரின் கலாசாரத்தையும், பாரம்பரியத்தையும் உள்வாங்கி ஒங்கிற்கின்றது.

இந்தியாவில் ஒருமானிலம் தமிழ் நாடாக இருந்து தமிழ் மொழியைவளர்க்கின்றது. இலங்கையில் தனிமானிலம் இல்லாவிட்டாலும் பெரும்பான்மையோர் சிங்களம் பேசுவோராக இருந்தாலும் தமிழ்மொழியும் அரசாங்கமொழியாக உள்ளது. தமிழ் பேசுவோர் வட்க்கிலும் கிழக்கிலும் கூடுதலாக வாழ்ந்தாலும், ஏனைய பகுதிகளில் சிங்களம் பேசுவோர் கூடுதலாக வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் வாழும் தமிழ் பேசுவோரும் தமதுதனித்துவத்தைப் பேணுகின்றனர். அன்றாடவாழ்வை தமிழ்மொழி மூலமே சிந்திக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் பேசும் தமிழும், இலங்கையில் பேசும் தமிழும் நிறைய வித்தியாசங்களைக் காட்டுகின்றன. இலங்கையில் வடக்கில் ஒருவகைப்பேச்சுவழக்கும்,

கலாபுஷ்ணம் எம்.பி.எம்.நிஸ்வாஸ்

கிழக்கில் இன்னோர் வகைப் பேச்சுவழக்கும், மேல், தென், மத்தியமாகாணம் உட்பட ஏனைய பகுதிகளில் சிங்களம் பேசுவோர் கூடுதலாக இருந்தாலும் தமிழ் மொழி பேச்சுவழக்கு பிற்கொருவகையாகவும் உள்ளது. விஷேஷமாக இப்பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லிம் களின் பேச்சுவழக்கு தனித்தன்மையாகின்றது.

உதாரணமாக இலங்கையில் மேல மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சிங்களம் பேசுவோர் கூடுதலாகவாழ்கின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் முஸ்லிம் கள் வாழ்ந்தாலும், முஸ்லிம் கள் தமிழ் மொழியையே தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். மேல் மாகாணம் எனும்பொழுது கொழும்பு, கம்பஹா, களுத்துறை வட்டாரங்களாகும். கொழும்பில் சிலபகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் தமிழருடன் ஒன்றாகவாழ்ந்தாலும் முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கு உயர் திணையில் தொடங்கி அஃறிணையில் முடிவதைக் காணலாம். கம்பஹா மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் கள் குறிப்பாக நீர்கொழும்பு மன்வானை பேச்சுவழக்கு அங்குபோய் அவதானித்தால் புரியும். அங்கே தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் தமது உரையாடல்களில் “ஈரோ” என்ற சொல்லைக் கூடுதலாகச் சொல்கின்றனர். கூடுதலான வர்களின் பேச்சு ஏச்ச மொழியாகத் தோன்றலாம். உதாரணமாக மழைகாலங்களில் பிள்ளைகளை அழைக்கும் பொழுது மலடி உள்ளுக்குவாடி எனப் பெண்பாலிலும், மலடா உள்ளுக்குவாடா என ஆண்பாலிலும் அழைப்பர். வேறுமாகாணங்களிலுள்ளோர் பிள்ளைகளை மலடா, மலடி எனப் பேசுகின்றனரே என எண்ணிக்கொள்வார்கள். பெரும்பாலும் மேல மாகாண முஸ்லிம்களுக்குத் தனித்துவமான “ழைசை உச்சிரிக்கமாட்டார்கள் ல, ஓ என்ற எழுத்தோசைகள்தான் வரும். இப்படியாக நிறையவித்தியாசமான எழுத்தோசைகள்தான் முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கில் காணலாம். மன்வானையில் பாக்கில்லையோ என்ற வார்த்தை கொழும்பில் பாக்கில்லையா, என்றும் களுத்துறை சிலபகுதிகளில் பாக்கல்லையோ என்பர்.

பெரும்பாலும் களுத்துறைமாவட்டத்தில் பேச்சுவழக்கில் மற்றவர் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவு உரையாடப்படுகிறது. “நீங்கவாறே, போலோ என்றியன், ஏத்துங்கள், எலியோ, ஏற்கன், எனத்துக்கன், அச்சியோ, பேசியோ, அதுகுல்ல், பாக்கியோ இப்படியாகச் சில இடங்களில் சிங்களம் கலந்த மணிப்பிரவாளநடையாகவும் காணக்கிடைகின்றது. குறிப்பாக பண்டாரகம

தேர்தல் தொகுதியில் அட்டுலுகம் என்ற ஊரில் சிங்களமொழிஅதிகம் கலந்துள்ளது. உதாரணமாக சிலவார் த்தை கூறுகிறேன். மலபேஞ்சி தண்ணியல்லாம் பேறாயாகிய அதாவது மழை பொழிந்து தண் ணீர் கலங்கியுள்ளது. என்பதே இதன் அர்த்தம் மேலும் மொல்லிகொடபாலத்தில் பள்ளியொன்ற கொல்லிபோட்டு மொல்லி கொட என்ற பாலத்தில் நாய் ஒன்று இறந்துள்ளது என்பதன் திரிபு..... இவ்விடத்தில் நல்லதொரு சம்பவத்தை நினைவு கூர்கின்றேன். ஒருநாள் அந்த ஊருக்கு எனக்கு செல்லநேரிட்டது. பக்கத்து வீட்டாரிடையே சண்டை. இந்நேரம் வீட்டினுள் இருந்த ஒர் ஆண்மகன் அடுத்தவீட்டைப் பார்த்து

சாரத்தைமடித்துக் கட்டினார் “அடியே! பேசுக்களை நிப்பாட்டியோ இல்ல நான் அடிச்சு கொலவந்தா அடிச்சுக்கொல்லிய கொல்லிக் கொல்ல வந்தாகொல்லிக் கொல்லிய அல்லா றையும் கொல்லிப்போட்டு மலாக்காவுக்குபோற என்றார். நான் இவ்வார்த்தை களைவாககண்தில் அமர்ந்த படியே எழுதிக் கொண் டேன். அவர் வந்து பேசினவுடன் வீடு இரண்டும் அமைதியானது. நான் எழுதியவார்த்தைகளைப் பலமுறை வாசித்தபின் எனக்குப் புரிந்தது, நிறுத்துங்கள் நான் அடிக்கவந்தால் அடிப்பேன், கொலைசெய்யவந்தால் கொலையும் செய்வேன். எல்லாரையும் கொலைசெய்துவிட்டு தூக்குத் தண்டனை போவேன் என்பதே அதன் கருத்து. இவ்வார்த்தைகளை அபிநியத்துடன் அவர் சொன்னதுபோல் சொன்னால் இரசிக்கும்படி இருக்கும்.

களுத்துறை, பேருவலை, வெவிப்பன்னை, மத்துகம் பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்களின் பேச்சில் இன்னும் சில மாற்றங்களைக் காணலாம். கோப்பி என்பதை “கோபி” என்று கூறுவார். தாத்தா எனக்கு நஞ்சுநோகிய கொஞ்சம் நய் போட்டு ஊத்திதாரா என்ற வசனத்தை நோக்கினால் அக்கா எனக்கு நெஞ்சு வலிக்கிறது. சிறிது நெய்யிட்டு கோப்பி தரு வாயா என்ற பேச்சின் திரிபு என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

பாண்ந்துறைஅம்பவந்துவையென்ற ஊரில் பேசும் தமிழ் மொழி சிறிதுவித்தியாசம்..... அவர் கள் தாளத் துடன் அழகாகப் பேசுவார்கள்..... இரசிக்கும் படியிருக்கும் இப்படியாக முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கு இருந்தாலும் கல்லிப் போதனை நியமமொழியிலே இடம்பெறுகிறது. மேல் மாகாணத்தில் ஓரிரு

வித்தியாலயங்களைத் தவிர முஸ்லிம் வித்தியாலயங்களும் தமிழ் வித்தியாலயங்களாகவே இருக்கின்றன. அங்கே அரசாங்கபாடவிதானத்தின்படியே பாடங்கள் தமிழ் மொழி மூலமே போதிக் கப்படுகின்றன. இலங்கை முழுவதிலும் மூலமே தமிழ், முஸ்லிம் வித்தியாலயங்களிலும் பாடபோதனை ஒரேபாடத்திட்டமாக இருக்கின்றன. இலங்கையில் எட்டுநூறுக்குமேல் தமிழ்மொழி மூலமூஸ்லிம் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

முஸ்லிம் பாடசாலைகளிலும் வருடம் தவறாமல் தமிழ்மொழித்தினம் இடம்பெறுகின்றது. பள்ளிவாசல்களிலும் தமிழ்மொழி மூலமே பிரசங்கங்கள் இடம்பெறுகின்றன. வந்தாவருடம் உலகத்தமிழ் இலக்கியமாநாடுகள் நாட்டுக்கு நாடுநடைபெறுகின்றன. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இஸ்லாமியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நாமா, கிஸ்லா, மஸ் அலா படைப் போர் இவைகளை முஸ்லிம்கள் இன்றும் படிக்கின்றனர். முன்பு எழுத்துவடிவில் அரபு மொழியாகவும் வாசிப்பு வடிவில் தமிழ் மொழியாகவும் இருந்து இன்று இஸ்லாமியரால் தூய தமிழகாக மாற்றமடைந்துள்ளன. அத்துடன் இஸ்லாமியத்துவார்த்த நூல்கள் யாவும் தமிழாகப்பட்டுவிட்டன. சமஸ்கிருதத்துக்குப் பின்னர் தமிழ் பெயர்க்கப்பட்டபிற்மொழி அறிவிலக்கியங்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களே!

இவைகளை இவன் குறிப்பிடக்காரரணம் இஸ்லாமியரின் பேச்சுமொழியானது, தர்க்கரீதியானது பலருக்கு இப்பேச்சுவழக்கு புரியாவிட்டாலும் இன்றைய சிறுக்கை நாடக எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமிய பேச்கத்தமிழில் எழுதுகின்றனர். இனிமேலும் இஸ்லாமியரின் பேச்கத் தமிழைக் கொச்சைப்படுத்த வேண்டாம். வடகிழக்கைத் தவிர்ந்த சிங்களம் பேசுவோர் மத்தியில் தமிழைத் தூயமொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்களால் தமிழ் மொழி அழியாது வளரும் எழுத்து மொழி நியமமொழியாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. இதை எவரும் அறிந்துகொண்டால் வழுநிலை: வாழாநிலை என்ப பிரித்துப் பார்க்கமாட்டார்கள். கொச்சைப்படுத்தவும் மாட்டார்கள்.

மனிதனுக்காகமொழியேதவிரமொழிக்காக மனிதன் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் சரியானதே.

தீட்டு

தாலுப் பெருவெளியில்
காப்பந்து
உயிர்நீத்துக்கிடக்கும்
காவோலைகளின் சரசரப்பில்தான்
காற்றிருப்பின் ஓரவாரம்

தடவும்போதும்
காதோரம் சிலுசிலுக்கும் போதும்
சக்ஞமச்சழுலை சிசைக்கும் போதும்
உறைக்காத சங்கதிகள்
ஏனோ
காவோலைகளின் கரகரப்பில் கசிகிறது

ஞாலுப் பொதுவெளியில்
உயிர்தெறிப்பின் முழுவில்தான்
கிருப்பின் உணர்தாஸ்கள்
உநவகப்பின்
கிளமையின் சரசங்கள்
ஜாலுப் பிரதாஸங்கள்
அறிவின் உயர்க்கல்லில்
வெறும்
கானல் கோலங்கள்தான்

தாலக் சுடலெங்கும்
கொட்டிப் பிரவாகிக்கும்
காற்றின் தூறல்கள்
குருத்தோலைகளிலும்
சுவறி
பொங்கித் தெறிக்க

காலுப் பெருவெளியில்
நம் இளைய சந்ததிகளின்
தடங்களும்
நூர்ப்பரிக்க வேண்டும்
எத்தனை காலங்கள்தான்
பழைமகளே பேசுவது,

வாழ்த்துக்கை

பசுப்பு மொழிகளின்கானல் கோலங்களில்
கிறங்கிக் கிடக்கிறது
கள்ளமில்லா பிள்ளை மனசு

நீநீ
நீநீ
நீநீ

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ
எண்ணித்தேயும்
வாழ்வின் போக்கில்தான்
முறயாத சங்கடங்கள்
நிகழ்வாழ்வின் நீட்சிகளில்
நீள நீள
தடம் மாறி தத்தித்தாவது
நிஜங்கள்.

இலக்கியம் என்பதற்குப் பலவிதமான விளக்கங்கள் பலராலும் கூறப்படுகிறது. இலக்கு + இயம் = இலக்கியம். அதாவது ஓர் இலக்கை நோக்கமாகக் கொண்டதுதான் இலக்கியம் என்பதாகும். இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. உணர்ச்சி யுடன் கூடியதுதான் இலக்கியம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அறம், பொருள், இனபம், என்பவற்றைப் புலப்படுத்துவதுதான் இலக்கியம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்படியல்ல - அறம், பொருள், இனபம், வீடு நான்கையும் கொண்டதே இலக்கியம் என்னும் கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது.

இலக்கண வழுவின்றி எழுதப்படுவன்யாவும் இலக்கியம் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. இலக்கண நூல்கள் இலக்கியத்துக்குக் கொடுக்கும் விளக்கங்களும், இலக்கிய விமர்சகர்கள் இலக்கியத்துக்குக் கொடுக்கும் விளக்கங்களும் வித்தியாசமானவையாகும். உரைநடையில் எழுதப்படுவன் இலக்கியங்களா அல்லது செய்யுளில் எழுதப்படுவன் இலக்கியங்களா என்றெல்லாம் அலசப்படுகிறது. அல்லது இரண்டையுமே இலக்கியங்களாக எடுக்கலாமா என்னும் என்னங்களும் இருக்கின்றன. அறத்தை, நீதியை, தத்துவத்தை, சமயத்தை, ஆன்மீகத்தை, எல்லாம் பற்றிக் கூறும் வகையில் அமைந்தவற்றை இலக்கியங்கியங்களாகக் கொள்ளலாமா? அல்லது உணர்ச்சிகளை ஊட்டக்கூடியவற்றை, இன்பத்தை அளித்தருவனவற்றை. பொழுது போக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டவற்றை, இலக்கியமாகக் கொள்ளலாமா? என்றெல்லாம் என்னும் வகையிலெல்லாம் இலக்கியத்தைப் பார்க்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இலக்கியம் என்பது அவ்வக்கால நிலைகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகவே அமையப் பெற்றிருப்பதைக் காண்கின்றோம். கிரேக்க, உரோம், மேஸ்நாட்டு இலக்கியங்களுக்கும் - தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும் வேற்றுமைகளைக் காண்கின்றோம்.

மேல்நாட்டாரின் நாகரிகம், பண்பாடு இவற்றின் வெளிப்பாடுகளைத்தான் அவர்களது இலக்கியங்களில் காணமுடியும். எமது பண்பாடு, நாகரிகத்தைத்தான் எங்களின் இலக்கியங்களில்

காணமுடியும். எனவே இலக்கியம் என்பது பண்பாடுகளையும் அதன் ஊடாக வருகின்ற நாகரிகத்தினையும் புலப்படுத்தவேண்டும் என்பதும் ஒரு கருத்தாகப் பேசப்படுகிறது.

இந்த வகையில் பார்க்கின்றபொழுது எந்த இலக்கியவகை உயர்ந்தது, எந்த இலக்கியவகை குறைவானது என மதிப்பிடுவதும் பொருத்தமற்றது என்பதும் ஒருக்குத்தாக முன் வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இலக்கியம் கொண்டுள்ள நோக்கமே அதனை உயர்நிலையிலும், வாழுமிலக்கியமாக்கும் நிலையிலும் இருக்கும், இருந்தும் வருகிறது என்பதுமட்டும் உண்மையான கருதுகோளாக அமைகிறது எனலாம். இலக்கியத்தின் நோக்கம் அல்லது குறிக்கோள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்னும்நிலையிலே - “கற்றார்க்கு இன்பஞ்செய்வதுடன் அவர்கள் வாழ்வைத் திருத்திச் செம்மை செய்வதும் இலக்கியத்தின் பயன்” என்றும், “படிக்கும் பொழுதே இன்பஞ்செய்வது தவிர வேறு பயனை விளைக்கக் கூடாது” என்றும் இருவேறுபட்ட பதில்களை இலக்கியத்திறனாய்வாளர்கள் முன்வைப்பதையும் பார்க்க முடிகிறது. இதில் முதலாவது நிலையினைக் கைக் கொண்டவாகத் தமிழிலக்கியங்கள் அமைந்திருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட பண்பாடுகள் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. சங்க இலக்கியங்களை யாவரும் பெரிதும் மதிக்கின்றனர். போற்றுகின்றனர். சங்க இலக்கியகாலத்தைப் பொற்காலம் என்றும் வித்தும் கூறுவதுண்டு. அந்தளவுக்கு அக்கால இலக்கியம் விளங்கியிருக்கிறது என்பது கற்றறிந்தோர் கருத்தாகும்.

சங்கால மக்களின் வாழ்க்கையை இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை என்பர் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள். வீரமும், காதலும், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையின் அடித்தளமாக விளங்கி யிருந்தன என்பதை சங்க இலக்கியங்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. வீரமும், காதலும் பெருமளவில் போற்றப்பட்டாலும்கூட - அறக் கருத்துக்களும், நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்களும் சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கெந்தூண்டைக்கீழ்க்கு உதிர்விவீஸு வீட்டுக்கு

எம். ஜயராமச்சர்யா
மெல்பேண், அவஸ்திரேவியா

இதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகளைச் சங்க இலக்கியத்தில் புறநானுற்றுப் பாடல்களில் கண்டுகொள்ளலாம். கணியன் பூங்குன்றனாரின் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” பாடலை நோக்கினால் நிலையாமை பற்றிய சிந்தனையைக் கண்டு கொள்ளலாம். வறுமை ஒழித்தல், பசிப்பினி போக்குதல், பகுத்துண்டு வாழ்தல், பழியினை ஒழித்தல், மறுபிறவி பற்றிய சிந்தனை, அறம்செய்யும் சிந்தனை, என்று பல விடயங்களை, சங்க இலக்கியம் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்த விடயங்கள் யாவும் மெஞ்ஞானம் சம்பந்தப்பட்டனவாகும். எனவே, மெஞ்ஞான இலக்கியம் என்று பார்க்கும் பொழுது அந்தக் கருவானது சங்ககாலத்திலேயே கருக்கொண்டு விட்டதாகக் கருதக்கூடியதாக இருக்கிறதல்லவா?

அறம் பற்றியும், நிலையாமை பற்றியும், பேரின்பம் என்றால் என்ன என்பது பற்றியும், நல்லொழுக்கம், வாழ்வாங்கு வாழுதற்கான ஒழுங்குமுறைகள் பற்றியும் சிந்திக்கும் நிலையினை மெஞ்ஞானம் என்கின்றோம். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்ட இலக்கியங்கள் பெருமளவில் சங்கமருவிய காலப் பகுதியில் தோன்றுவதைக் காண்கின்றோம்.” அறவொழுக்கங்களைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ள நூல்களை சிறந்த இலக்கிய வரிசையில் வைத்துப் பாராட்டப்படுவது தமிழ் மொழிக்கு உள்ள ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். ஆங்கிலம் முதலிய பிற மொழிகளில் அறநூல்கள் இலக்கிய நூல்களாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை.” என பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தம்முடைய “தமிழ் இலக்கிய வரலாறு” நூலில் கட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

சங்கால இலக்கியங்கள் அகம், புறம், என்று அமைந்திருந்தாலும் அவற்றில் ஆங்காங்கு மெஞ்ஞானச் சிந்தனைகளும் இடம் பெற்றிருந்திருக்கின்றன. அரசர்களை திசைதிருப்பும் முகமாக அவர்களிடம் பரிசில்கள்பெற வருகின்ற புலவர்கள் நிலையாமைக் கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி நல்லன செய்யும்வண்ணம் தூண்ட முயல்வதை சங்க இலக்கியங்களில் காண்கின்றோம். மெஞ்ஞானத்தில் நிலையாமைக் கருத்து மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

உலகமும் அதில்காணப்படுகின்ற பொருள்களும்தான் உண்மையானவை என்ற சிந்தனை யுடன் உள்ள இலக்கியங்கள் இன்பத்தை ஊட்டும் வகையில் வந்துவிடுகின்றன. இந்த உலகினுக்கும் அப்பால் பல உயர்ந்த விஷயங்களும் இருக்கின்றன, அவைதான் நிரந்தர மானவை, அதுதான் வாழ்வினைச் செம்மைப் படுத்தும் என்னும் நோக்கினை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் இலக்கியங்கள் தமிழில்

அமைந்திருக்கின்றன. அதைக்கான் மெஞ்ஞான இலக்கியம் என அழைக்கின்றனர் எனலாம்.

இந்த மெஞ்ஞான இலக்கியத்துள் பக்தியும், அறமும், நீதிக்கருத்துக்களும், இணைந்து விடுகின்றன. சங்கமருவிய காலத்தில் மெஞ்ஞான இலக்கிய நூல்கள் பெருமளவில் தமிழிலக்கியமாக வந்திருக்கின்றன. பதினெண் கீழ்கண்க்கு நூல்களில் பதினொருநூல்கள் மெஞ்ஞானம் சம்பந்தமான இலக்கியக்கியம் எனக்கொள்ளக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது.

பெரும்பாலும் இவற்றில் அறக்கருத்துக்களே வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இதில் திருக்குறள் சற்று வித்தியாசமானதாகும். இதில் அறமும், பொருளும், இன்பமும் கூறப்பட்டாலும் இதில் மேலோங்கி நிற்பதாக மெஞ்ஞானக்கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் சமயம் தழுவாத இலக்கியமாக இருக்கின்ற போதிலும் இதுவும் மெஞ்ஞானச் சிந்தனைகளை வெளிக் கொண்றும் நிலையில் இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. மனிமேகலை சமயம் தழுவி யதாக இருந்தும் மெஞ்ஞான இலக்கியத்தினுள் வந்துவிடுகின்றது.

காரரக்கால் அம்மையார் தொடக்கிவைத்த பக்தி இலக்கியமானது நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும், வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. பக்தி இலக்கியம் மெஞ்ஞானவழியில் சிந்திக்க வைக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றை மெஞ்ஞான இலக்கியம் என ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என இலக்கிய ஆராய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். பல்லவர் காலமும், சோழர் காலமும், பக்தியை வளர்க்கின்ற சூழலைப் பெற்றிருந்த காரணத்தால் இக்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மெஞ்ஞானச் சிந்தனையினை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்திருந்தன என்பது பொதுவான அபிப்பிராயமாகும். சோழர் காலத்தில் வந்த கம்பராமாயணம் பல்வேறு சுவைகளைக் கொண்டதாக விளங்கிய போதிலும் அன்றும், இன்றும், மெஞ்ஞான இலக்கியமாகவே யாவராலும் பார்க்கப்படுகிறது. பக்திச்சுவை நனி சொட்ட சொட்ட பாடிய கவி வலவை எனப்போற்றப்பட்ட சேக்கிழாரினால் அளிக்கப்பட்ட பெரியபுராணம் மெஞ்ஞானத்தை ஒவ்வொரு நிலையிலும் உணர்த்து வதாக விளங்கும் இலக்கியமாகிப் பலராலும் ஆராயப்படத்தக்கதாயும் இருக்கிறது. வில்லி புத்தாராரின் மகாபாரதமும் இந்த வகையில் இணைந்து கொள்கின்றது. சீவகசிந்தாமணி இன்பத்தை சொன்னபோதிலும் அதிலும் மெஞ்ஞானமே முக்கிய நோக்கமாக அமைவதையும் காணமுடிகிறது.

சைவசித்தாந்தம் பற்றிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் பல இலக்கியங்கள் புறப்பட்டு

வந்தன. இவைகள் யாவும் மெஞ்னான இலக்கி யமாகவே யாவராலும் பார்க்கப்படுகிறது.

நாயக்கர் காலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழலினால் சமூகமே மாறியது. இதனால் சமயம் சார்ந்த மடங்கள் பல தோற்றம் பெற்று சமயத்தையும், அதன் பாரம்பரியத்தையும் காப் பாற்றும் அவசியமும் தேவையும் உருவானது. இதனால் பல தலபுராணங்கள் இக்காலத்தில் மிகுதியாக வந்தன. கலம்பகம், பள்ளு, உலா, தூது, என்றவைகையில் மெஞ்னானம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் பெருமளவில் இடம்பிடித்துக் கொண்டன. சித்தர்களது இலக்கியங்கள் தமிழிலில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் திருமூலரின் இடம் மிகவும் முக்கியத் துவம் மிக்கதாகும். மூவாயிரம் பாடல்கள் கொண்ட அவரது திருமந்திரம் மெஞ்னான இலக்கியத்தில் மனிமகுடமாக விளங்கிறது என்று பலரும் என்னுகின்றார்கள்.

திருமூலரின் சிந்தனையானது நாத்திக மாகவும் தெரியும் அதேவேளை ஆத்திகமாயும் கருத்துக்களை அள்ளிவழங்கியும் நிற்பதை நாம்கண்டு கொள்ளலாம். திருமூலர் வழியிலே வந்து வெட்டொன்று துண்டிரண்டாய் மெஞ்னானக் கருத்துக்களைத் தந்துநிற்கின்றார் பட்டினத்து அடிகள். மெஞ்னான இலக்கியம் என்றவடன் முதலில்வந்து நிற்பவர் சித்தருள் உயர்ந்தவரான திருமூலர் அவர்களே. இந்த வகையில் வந்தன உயர்வான மெஞ்னான இலக்கியங்கள் அல்லவா!

அருணகிரிநாதர் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானவர். ஏனென்றால் அவர் கையாண்ட யாப்புவகை மிகவும் கடினமானதும் சிறப்பானதுமாகும். அவரின் கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபுதி, யாப்பைவிட திருப்புகழ் யாப்பே வியப்பினை நல்கினிற்கும் யாப்பு என யாவருமே வியந்துபோற்றுகிறார்கள். சந்தத் தால் தமிழை வளம்படுத்தியதோடு மெஞ்னான இலக்கியத்தில் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய தமிழ் பாவலராகவும் விளங்குகின்றார் எனலாம். தாயுமான கவாமிகளின் அத்தனை படைப்புகளும் மெஞ்னான இலக்கியமாகவே இருக்கின்றன. குமரகுருபரர் படைப்புகளும் மெஞ்னான இலக்கியத்தினுக்கு வலுச் சேர்ப்பனவாகவே அமைந்து இருக்கின்றன. இல்லாமியர்களும் மெஞ்னான இலக்கியங்களை வழங்கி தமது பங்களிப்பினால் அந்த இலக்கியத்தை செழிப்பாக்கி இருக்கின்றார்கள். உமறுப் புவரால் இயற்றப்பட்ட சீராப்புராணம், முதுமொழி மாலை, மெஞ்னான இலக்கியமாய் மினிர் வதைப் பார்க்கின்றோம். வண்ணக் களஞ்சியப்

புலவர், அலியார் புலவர், குணங்குடி மஸ்தான், ஆகியவர்கள் மிகவும் சிறந்த இல்லாமிய மெஞ்னான இலக்கியங்களை வழங்கி இருக்கி றார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆழத்தவர்கள் பலர் மெஞ்னான இலக்கி யங்களை அவ்வப்போது வழங்கி அந்த இலக்கியத்தை மெருகூட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை எவருமே மறந்துவிடக் கூடாது. சின்னத்தம்பி புலவர், கனகசபைப்புபுலவர், சேனாதிராய முதலியார், மயில்வாகனப்புபுலவர், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், சுன்னாகம் குமாரசவாமிப்புபுலவர், இவர்கள் அனைவரும் செய்யுளாலான மெஞ்னான இலக்கியங்களை வழங்கி அதற்கு வலுவுட்டி இருக்கின்றார்கள்.

வசனாநடையாலும், பிரசங்கம் என்னும் வகையாலும், தன்வாழ்நாள் முழுவதையும் மெஞ்னான இலக்கிய வழிக்கே அரப் பணித்த மிகச்சிறந்த சிந்தனையாளரும், செயல்வீரரும் தான் நல்லைநகர் ஈந்தளிந்த ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்கள். தமிழிலே பல சீர்திருத் தங்களைச் செய்தாலும், தமிழ் இலக்கணத்தில் நுண்மாண் அறிவினைப் பெற்றிருந்தாலும், அவரைப் பொறுத்த வரை இவ் வுலக வாழ்க்கையில் இறைவனை நினைந்து வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறுவதை வலியுறுத்தும் வகையிலதான் அவரின் தமிழும் அவரின் இலக்கியச் சிந்தனையும் உருவாகி இருந்தது என்பது தெளிவான உண்மையெனலாம். எனவே நாவலர் பெருமானின் இலக்கியப் படைப்புக்களின் அடிநாதமாக மெஞ்னானமே இருந்திருக்கிறது.

”நல்லைநகர் நாவலர் பிறந்திலூரேல்
சொல்லுதமிழூங்கே சுருதியூங்கே
எல்லரிய வேதமோஹத்துமீகமங்கள் எங்கே”

என்று நாவலர் பெருமானின் வரவினைப் போற்றிப்பாடும் அளவுக்கு அவரின் மெஞ்னான இலக்கியப்பணிகள் அமைந்திருந்தன என்பது எமக்கெல்லாம் மிகப்பெருமையை அளிக்கிறது அல்லவா !

கிழக்கிலங்கையில் உதயமான மெஞ்னான ஞாயிறான கவாமியில்புலாநந்தர் அவர்களால் உயர்மெஞ்னான இலக்கியங்கள் உதயமாகியிருப்பதையும் மறக்கமுடியுமா?

நாவலர் பெருமானுக்கு வாய்த்த சூழல் வேறு. கவாமி அவர்களுக்கு வாய்த்த சூழல் வேறாகும். இருவருமே தமிழில் மிகச்சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக மினிர்ந்தபோதிலும் - அவர்களிடம் மெஞ்னான நோக்கே நிறைந்து காணப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆறுமுகநாவலர் காலத்தவரான கிரீஸ்தவ மதகுருவான சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் மிகச்சிறந்த புலமையாளராவர். அவராலும் மெஞ்ஞானவழியில் பயணிக்கமுடிந்ததையும் காண்கின்றோம். நாவலரும் ஞானப்பிரகாசரும் இரண்டு கோணங்களில் நின்றாலும் அவர்களுடாக மெஞ்ஞான இலக்கியம் செழுமை பெற்றது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கதே.

ஐரோப்பியர் வருகையினால் அரசியல் மாற்றமும், சமயசமூக மாற்றங்களும் ஏற்பட்டன. அன்றிய மதங்களைப் பரப்பவந்த மதபோத கர்கள் பலர் தமிழைக் கற்றார்கள். கற்றுதான் நின்றுவிடாது தத்தம் சமயங்களைப் பரப்பும் முகமாக மெஞ்ஞான இலக்கியங்களைத் தமிழ்லே தந்து தமிழிலக்கியத்துக்கு மேலும் வலுவுட்டி நின்றமை மிகவும் முக்கியத்துவம் மிக்கதாகும். இந்தப் புதிய வரவு ஒரு எழுச்சியென்று கூடச் சொல்லலாம். தேம்பாவனி என்னும் இலக்கியம் கம்பராமாயணம், சீவசிந்தாமணி அளவுக்குச் சுவை மிகுந்த இலக்கியமாகி நிற்கிறது. இதனை ஆக்கியவர் பெஸ் கி என்னும் தனது பெயரினையே வீரமாழுனிவர் என ஆக்கிக் கொண்டார் என்பது இவரின் தமிழ்க் காதலைக் காட்டிறிற்கிறது எனலாம். தத்துவ போதக சுவாமிகள், ரேனியஸ் ஜயர், ஜி.டி.போப், டாக்டர் கால்டுவெல், ஆகியோர் மெஞ்ஞான இலக்கியங்களைத் தந்த தமிழர் அல்லாதவர்கள் என்பது மிகவும் முக்கியமான செய்தியாகும். பாரதியார் தேசியக் கவிஞருளை விளங்கிய பொழுதிலும் அவரின் படைப்புகளிலும் மெஞ்ஞானச் சிந்தனைகள் நிறையவே காணப் படுகின்றன. திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மெய்கண்டார் ஆதீனம், அளவிறந்த மெஞ்ஞான இலக்கியங்களை உரைநடையிலும், செய்யுளிலும், வழங்கியிருக்கின்றன. இன்று வரை அப்பணிகள் தொடர்ந்தபடியே இருக்கின்றன.

பல்கலைக்கழகங்களில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பலர் மெஞ்ஞான இலக்கிய கர்த்தாக்களாக மினிர்ந்தமையையும் காண முடிகிறது. இந்த வகையில் முதலையசிங்கத்தை நோக்கலாம். மிகக்குறுகிய காலம் அதாவது பாரதியார் போல வாழ்ந்தாலும் வாழ்ந்த காலத்தில் மெஞ்ஞானம் பற்றிய நிலையினுக்கு ஆட்பட்டு பகவான் ஸ்ரீநந்த கோபாலகிரியிடம் தீட்சையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

“ச்ரவமதங்களும் சமமானவையல்ல. எல்லாம் ஒன்றே” என்ற ஞானம் சகலமக்களினதும் இன, மத, மொழி, கலாசார ஆணவத்தடைகளை

அறுப்பதோடு அதன் இடத்தில் எழுகின்ற புதுயுகத்தின் எல்லாப் பொதுமைகளையும் நிலைநாட்டவும், சகலமக்களையும் மெய்யை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தவும் சர்வமத ஜக்கியத் துவம் தூண்டுகிறது.

இத்துண்டுதலின் கலை ஒலிப்பே பாரதி கண்டிருதயும். பாரதி விவேகானந்தரின் சிஷ்டையை யான நிவேதிகாவின் சீடனாவர். அரவிந்தரோடும் உறவாடியவர். இந்த அனுபவச் சூழலின் தரிசன வார்ப்பாகவே மு.தனையசிங்கம் அவர்கள் விளங்குகின்றார்.

அவரின் மெஞ்ஞான நிலை இதுவே யாகும். இந்த அடிப்படையில்தான் அவரின் மெஞ்ஞானத் தத்துவப் படையலாக “போர்ப் பறையும்” “மெய்யுனும்” அமைந்து இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சர்வோதய சிந்தனைகளை தனது மனத்தில் நிறைத்தவராக தனையசிங்கம் இருந்தத்தால் அவரின் மெஞ்ஞான இலக்கியச்சிந்தனையும் அதன் வழியிலேயே சென்றிருக்கின்றது. பாரதியை மிகவும் நேசித்த சிந்தனை வாதியாக மு. தனையசிங்கம் இருந்தமையால் அவரின் மெஞ்ஞான இலக்கியமும் அதனையொட்டியே நகர்வதனையும் காண்கின்றோம்.

மெஞ்ஞான இலக்கியத்தின் உச்சம் என்பது தமிலிலக்கிய வரலாற்றில் சங்கமருவிய காலத்தின் பின்னர் ஆரம்பித்து சோழர்காலத்தில் உச்சம்பெற்று நாயக்கர் காலத்தில் புதுவடிவம் தாங்கி வந்திருக்கிறது என்றால் சொல்லலாம்.

மெஞ்ஞான இலக்கியம் என்று நோக்கும் பொழுது - இன்றும் அதன்நிலை உச்சம் என்று கொள்ள முடியாவிட்டாலும் வீழ்ச்சி என எடுத்துக் கொள்ள முடியாமலே இருக்கின்றது. எனென்றால் இன்றும் மெஞ்ஞான இலக்கியமானது எப்படியோ வந்துகொண்டேயிருப்பதைக் காண்கின்றோம். வடிவம் மாறியிருக்கலாம். ஆனால் வண்ணம் மாறவில்லை எனலாம். உரைநடையில் பல மெஞ்ஞான இலக்கியங்கள் இன்றும் வந்தபடி தான் இருக்கின்றன. சினிமாக்கவியாக வளர்ச்சி பெற்றாலும் நல்ல சிந்தனைக் கவியாயும் விளங்கி யவர்தான் கவியரசு கண்ணதாசன். அவர் செய்யுளினால் யேக்காவியத்தையும், உரைநடையால் அர்த்தமுள்ள இந்துமதத்தையும் மெஞ்ஞான இலக்கியமாக்கித் தந்துள்ளதை மறுக்கமுடியுமா! புராணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச்கமுறை இலக்கியத்தாலும், சமயத்துவம் கலைக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உரை நடை இலக்கியங்களை வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிவகைகளை கற்றாரும் மற்றாரும்

மனங்கொள்ளும் வகையில் மெஞ்னான இலக்கியங்களை வழங்கின்ற வாரியார் சவாமி களை மறக்கமுடியுமா!

பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்களி னால் வழங்கப்பட்ட அரிய பெரிய மெஞ்னான இலக்கியங்களைத்தான் மறக்க முடியுமா !

கணினியுக காலத்திலும்கூட மெஞ்னான இலக்கியமாக வெளிவரும் பக்தி விகடன், ஞான யூமி, பக்திக் குழுதம், தமிழ்நாட்டில் அரசினால் வெளியிடப்பட்ட திருக்கோயில் சஞ்சிகை இவையெல்லாம் மெஞ்னான இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனை இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறதல்லவா! நாத்திகமும், ஆத்தி கமும், உலகம் உருவான காலந்தொடக்கமே இருந்து வருகிறது. அதற்கேற்பவே அவ்வக் காலத்து எழுந்த இலக்கியங்களும் அமைந்தும் வந்திருக்கின்றன. இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்பதை ஏற்றுக் கொள்வோ மேயானால் மெஞ்னான இலக்கியம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அக்கால சூழலினை வைத்து உச்சவிலை எழுதியிருக்கலாம் என எண்ண முடிகிறது. அதேவேளை தற்கால சூழலில் மெஞ்னான இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைக்கு ஏற்பவே அந்தவகை இலக்கியங்களும் வருகின்றன.

இன்று நிலவும் சூழலானது நூறு சதவீதம் தொழில் நுட்பத்தை மையமாகக் கொண்டதேயாகும். இங்கு விஞ்ஞானமே எல்லாவற்றிலும் முன்னிற்பதை எவராலும் தவிர்த்துவிடவோ அன்றித் தடுத்துவிடவோ முடியாது. விஞ்ஞானம் அரியாசனத்தில் வீற்றி ருக்கின்ற நிலையில் மெஞ்னானம் சற்று அடக்கி வாசிக்கவேண்டிய சூழலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் மெஞ்னானம் பற்றிய சிந்தனை இல்லாமல்போய்விட்டது என்பது அர்த்தமல்ல.

இலக்கியம் காலத்தைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் இருப்பதால் இக்கால நிலைமையினை அனுசரித்துப் பலவகை இலக்கியங்கள் பல்கிப்பெருகி வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அதற்கிடையில் மெஞ்னான படைப்புகளும் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இதனால் மெஞ்னான இலக்கியம் என்று பெரியளவில் அதாவது உச்சம் என்று சொல்லும் அளவுக்குக் காணப்படவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கதே. ஆனாலும் மெஞ்னானம் என்னும் சிந்தனை மனங்களில் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

○○○

அவஸ்திரேலிய “வானமுதம்” தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவையின்

உலகளாவிய சிறுக்கதை, கனிதைப்போட்டி முழுவுகள் 2016

சிறுக்கதை

முதலாம் பரிசு - 200 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

இவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் - எழுதியவர் கனஹா கந்தசாமி -புசல்லாவை, இலங்கை ரூண்டாம் பரிசு - (இருவர் பெறுகிறார்கள்) தலை 150 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

இரு மொட்டு கருகிவிட்டது - எழுதியவர் திருமதி அனுராதா பாக்கியராஜா, கனவாஞ்சிக்குடி, இலங்கை. கடேசி பெஞ்சும் கனவகளும் - எழுதியவர் சோ. சுப்புராஜ், சென்னை, இந்தியா

மூன்றாம் பரிசு - 100 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

முப்பத்தொன்பது வயக்கடைய வேங்கடேசனும் அவனது முக்குச்சளியும் - எழுதியவர் ஏ. பிரேம் ஆனந்த் டெல்லி, இந்தியா.

கவிதை

முதலாம் பரிசு - 150 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

உலக மொழியாக உயர்ந்த தமிழ் - எழுதியவர் : ஏ. எம். முகைதீன், முதூர், இலங்கை.

இரண்டாம் பரிசு - 100 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

செந்தமிழ் மொழியின் சிறப்பினை போற்றுவோம். - எழுதியவர்: முஹம்மது ஹனீபா ஆதம்பாவா, சம்மாநதுறை, இலங்கை.

மூன்றாம் பரிசு - (இருவர் பெறுகிறார்கள்) தலை 50 அவஸ்திரேலிய வெள்ளி

தாயகங்களில் தமிழ் நிலைக்குமா? - எழுதியவர் திரு. சோ.இராசேந்திரம் (தாமரைத்தீவான்), திருக்கோணமலை, இலங்கை.

நெருப்பலைப் பாவலர் இராம. இளங்கோவன், பொங்களூர், இந்தியா.

விலக்கு தவறும் நேர்க்குகள் !

விழயலின் நோக்கில்
குறியாய் மனது யாயும்
நோக்கின் ஆரம்பமே
அலாதியானால் அதன்
போக்கில் யணம்
வற்றி தரும்.
வளர்ச்சிக்கு
இலக்கு சரியனில்
வழாது மனிதம்
முன்னேறும்.
ஓமுங்கான வரையு
இரண்டில் யணிக்காது
தமும்புகள் கொண்டால்
இலக்குகளும் எங்கோ நோக்கும்.

எதிரியை நோக்கி
அவனைத் தொடரும் குறி
அந்த இலக்கில் அவனன்
ஜெயியதும் வீழ்வதும்
விதி.

அறிவு ஜ்விகள்
அழப் பதிந்து
தேறி முன்னே நோக்கி
யயனியர்
இலக்கையடைய
இவர்களுன்
மனதுள் போட்டி
இந்த இலக்கு
வற்றிய் யழில்
வீறு கொள்ளும்.

தோட்டா இல்லா
துய்யாக்கிகள்
அட்டமின்றி
அதிகம் நோக்கும்
வற்று வாய்
பேச்சுப்போல!
தோட்டாவள்ள துய்யாக்கிகள்
அணையின்றி
இலக்கும் யார்க்கும்
அதிலும் குறி தவறி யாயும்
முற்றம் சேரும்.

வாழ்க்கை இன்யம்
வரலாறு பேசும்
எல்லா நோக்கும்
நல்லாய் உயர்ந்தும்
குறி தவறிய தோட்டாவாய்
மனது வெதும்பும்.
இலக்குகள் தவறுகல்
கிரகதோழிமோ?
விதியோ.... ?

வதிரி-சிரவீந்திரன்-

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. கூராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2016

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /-
ஒரண்டாம் பரிசு : ரூபா 3000/-
மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000/-

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான வந்தகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசரிக்கப்படாததாக இருந்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பாங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இட்டு பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

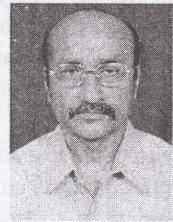
ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் தகதி : 30.03.2017

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. ~ஆசீர்யன்

சிறுக்கை

ஒளிரும் நிருள்

தக்குவல்லை கமால்

‘பிராஸ்’ன்று ஒருசத்தம் கேட்டால் அது பாதைக்குமறைபக்க கோல்டன் ஹாஜிலிட்டு முன்பக்ககேற் தள்ளித் திறக்கப்படுகிறது அல்லது இழுத்து மூடப்படுகிறது என்று அந்தம் எதுநடக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான் கொஞ்சம் எட்டிப் பார்க்கவேண்டும்.

அன்றும் “பராஸ்”ன்றசத்தம் கேட்டது.

முன்லிட்டு மரியம் பீபிஸ்டிப் பார்த்தாள்.

ஹாஜியின் வேண் உள் ஸேயிருந்து வெளிப்பட்டது.

ஏதோ தவறு செய்து விட்டவள் போல், டக்கென்று உள்ளே வந்து கதவுத் தட்டைச் சாத்தினாள்.

பாதைக்கு மறுபக்கமென்றாலும் மரியம் பீபியின் வீடு எதிர்ப்பக்கம் அமைந்திருப்பது ஹாஜியார் வீட்டாருக்கு விருப்பமில்லாத விஷயமென்பது அவனுக்கும் அவள் கணவருக்கும் தெரியாததல்ல. அவர்களுக்கிடையே அப்படிச் சண்டைச்சர்வென்று ஒன்றும் நடந்ததில்லை. சுமுகமான உறவுகளென்று எதுவும் இருந்ததுமில்லை.

வேன் கடந்துசென்றது உறுதியானதும் வெளியேந்தாள் மரியம் பீபி. பக்க வாட்டில் வாழைப் பற்றையைத் துப்புரவு செய்வதில் அவள் கணவன் காளிமானா வியர்வைகொட்டியபடி ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்தபோது கவலையேற்பட்டாலும் கூட, அதைமறக்கச் செய்துகொண்டு அவர் வெட்டிவைத்திருந்த வாழைக்குலை அவள் கண்களிற்பட்டது. பூவாழைக்குலை ஒன்றென்றால் கைமேல் ஆயிரம் ரூபாய்த் தாளொன்று இல்லையா?

அந்தக் காணித்துண்டில் மூன்று தென்னை மரங்களும் நின்றன. அதனால் அப்படி வருமான மெதுவும் இல்லாதபோதும் வீட்டுத் தேவை யையச் சமாளிக்கப் போதுமானதாகவிருந்தது. பின்பக்கமாக நின்ற கொய்யாமரம், கள்ளத்

தனமாகக் காய்பறித்துவிட்டு அவர்களைக் காணும்போது முகம் நிறையச் சிரிக்கும் சிறார்கள் கூட்டமொன்றை அவ்வீட்டுக்குத் தொடர்பு படுத்தியிருந்தது. வேலி மூலையில் எப்படியோ வளர்ந்துவிட்ட சிறியகற்றாளைப் பற்றை. நோய் நிவாரணிக்காகஅவர்களை நாலுபேர் நாடிவர வழி செய்திருந்தது.

ஒருபத்தாண்டுகளுக்கு முன்பும் கூட ஊரில் ஒதுக்குப்புறமாகவிருந்த பகுதிதான் அது. மரியம் பீபிக்கு வாப்பாவழியில்தான் அக்காணித்துண்டு கிடைத்தது. கல்யாணப் பரிசென்று கூடச் சொல்லலாம்.

“அதில் ஒலக் குடிச ஒன்டுசரி நான் ஏன்டுள்ளக்கிடெட்டிக்குடுக்கிய” –என்று உறுதிபடச் சொன்னவர். அதிகநாள் செல்வதற்கிடையில் ஏதோ கெட்டகாய்ச்சல் பிடித்து மௌத்தாகிப் போனார்.

“நீ ஒண்டும் யோசிக்க வாணமரியம்பீபி. ஒங்கட வாப்பசொன்னத நான் செய்தேன்” என்று தெரியப்படுத்தினார்.

அது வாய்ப்பேச்சாக இருக்கவில்லை. சொன்னதுபோல ஒரேமாதத்தில் வீட்டு வேலையை ஆரம்பித்தார். மூன்று மாதத்துக்குள் குடிபுகுந்துவிட்டார்கள். ஏழு மணியானதும் வீட்டுக்குள் முடங்கிவிடவேண்டிய அளவுக்கு இருப்பட்டுவிடும் பகுதி அது. சனச்சந்தியும் அற்றுப் போய்விடும்.

இந்தப் பத்தாண்டுக்குள் செங்கல் சுவர்களும் அல்பெஸ்டல் கூரையுமாக அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு, இன்னும் எவ்வளவோ தேவைகளை வேண்டினின்றது அவ்வீடு. அதற்குப் பின்னர் எத்தனையோ பெரும் பெரும் வீடுகள் அப்பகுதியில் கம்பீரமாக எழுந்துவிட்டன. ஒற்றையடிப் பாதைகூட இப்பொழுது பன்றிரண்டடி கொங்கிட்ட பாதையாகமாறிவிட்டது. இடையிடையே மின்கம்பங்களைவேறு தாங்கினின்றது.

ஐந்துவருடங்களுக்கு முன்புதான் கோல்டன் ஹாஜி அங்கு சுற்றுமதில்களுடன் கூடிய

வீடுகட்டனார். பெரியவீடு. வீட்டுக்குமுன்பாக ஒருபூந்தோட்டத்தையே அமைத்திருந்தார். குறுகிய காலத்திலேயே முன்மதிலை உடைத்து பிறஆண்களின் பார்வை புகாதபடி உயர்த்திக் கட்டனார்.

அவரதுமனைவி, மகள், போன்றவர்களை எவரும் காணவேமுடியாது. மிக அவசிய தேவைக்கு மாத்திரம் வீட்டிலிருந்து வெளியேவந்தால் வாகனத்தில் ஏறுவார்கள். வாகனத்திலிருந்து இறங்கினால் வீட்டுக்கு ஏறுவார்கள். அதுவும் நூறுவீதம் உடலை மறைத்துபடதான். வாகனம் கூட வெளிப்பார்வை ஊடுருவாத கண்ணாடி கொண்டதுதானாம். மனைவி பிள்ளைகள் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிந்து இவ்வளவு ஒழுக்கசீலர்களாக இருப்பதால் தான் கோல்டன் ஹாஜிக்கு இவ்வளவு பரக்கத்துகிட்டியிருப்பதாக வியாக்கியானம் கூறுவோரும் உள்ளனர்.

ஹாஜியாரும் அதற்குக் கொஞ்சமும் குறைந்த வரல்ல. ஒரு அவசர பயணத்தில் ஈடுப்பிருந்தாலும் கூட, பாங்குச் சத்தம் கேட்டால் உடனே இறங்கித் தொழுதுவிட்டுத்தான் மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்வாராம். வருடாவருடம் அரேபியாவுக்கு உம்ராசெய்யச் சென்று, நபிகள் நாயகம் நடமாடிய மன்னை மிதித்து அங்குள்ள பள்ளிவாசலில் பத்துநாள் தங்கி, தொழுது அழுது ஆச் செய்துவிட்டுவருவதை அவரால் தவிர்க்கவே முடியாதாம். அதற்காக எவ்வளவு செலவானாலும் அதையிட்டு அவர் சந்தோஷப்படுவாராம்.

“டக்டக்டக்” சைக்கிள் மணியோசையைத் தொடர்ந்து கேற்றில் தட்டுவதைக் கேட்டு, மரியம்பீயும் மாப்பிளையும் ரோட்டுப் பக்கம் பார்த்தனர்.

அங்கே தபாற் காரன் கடுகடுப்போடு நின்றதற்கு காரணம் இல்லாமலில்லை.

“நேத்தும் தட்டு தட்டென்டு தட்டட்டுப்போன்” மரியம்பீபி கூறினாள்.

‘ஆம் புளையள் ஊட்டில நிக்கியல்ல. பொம்புளை’ வாரல்ல. காயிதக்காரன் என்ற செய்யவன்’ காலிம் நானாவின் மனதில் மெல்லியகோபம் இழையோடியது.

“கேற்றுக்கு ஒசக்கால போட்டிட்டு பொக்கசெல்லோமா”

“பெய்த்தியமா ஒங்களுக்கு. காத்தடிக்கிய மழபெய்த. ம..... இல்லாப் போனா நாங்க வகசெல்லவாகும்”

இவர்களோடு சம்பந்தப்படுவதற்காக தபால் காரன் சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு அப்பக்கமாக வந்தான். காலிம் நானாவும் வியர்வை நாற்றுத் தோடு நெருங்கவேண்டிய இக்கட்டான நிலை.

“எம்.எல்.எம்.ஸாதிக்” - தபாற் காரன் வாசித்தான்.

“ஓ.... ஓ.... ஹாஜியார்தான்”

“முனுநாளாகொணுவாரேம். கொணு போறோம். இதற் குடுக்கேலுமா?” வினயமான வேண்டுகோள்.

இது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல.

“சரிசரி குடுக்கியன்”

கடிதம் கைமாறியது.

“இந்தாங்கொ பத்திரிமா எடுத்துவைங்கொ. ஹாஜியார் வந்தொடன பொடியனுக்கிட்ட அனுப்புங்கொ”

“சரிசரி.....” வாங்கிக் கொண்டாள் மரியம் பீபி.

ஹாஜியாருக்கு உதவிசெய்யக் கூடிய ஒருசிறிய சந்தர்ப்பம். அதன் மூலம் மெல்லிய உறவொன்றை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு அவர்களைத் தேடிவந்திருந்தது.

“இதுக்குப் பொறுகும் காயிதம் வந்தா எடுத்துவைங்கொ” இப்படி அந்தப் பொறுப்பை தங்களிடம் ஒப்படைக்கக் கூடுமென்றெல்லாம் மரியம் பீபி கற்பனையில் ஆழ்ந்துபோனாள். ஏதாவது சின்னச் சத்தங்கள் கேட்டாலே கேற் திறந்துவிட்டதோவென்று ஓடியோடி வந்துபார்த்தாள்.

எப்படியோ ம.ரி.புக்கு பாங்குசொல்லி சொற்பநேரத்தில் வந்துவிட்டார் ஹாஜி. குடும்பசகிதம் காலையில் போனவர்கள்தான்.

உடனடியாக மகனின் கையில் கடிதத்தை அனுப்பினாள். இருந்தாலும் நாளைகாலையில் தான் அதன் பிரதிபுலப்பை எதிர்பார்த்தாள்.

“இங்க பாருங்கொ. ஸொபஹ் தொழுதிட்டு ஹாஜியார் கூப்பிட்டாலும் கூப்பிடுவாரு. கொஞ்சம் வெட்டக்காகி நில்லுங்கொ.” - மனைவியின் அறிவுறுத்தல்.

அதுசரியெனவே பட்டது காஸிம் நானாவுக்கு.

மரியம் பீபிக்கு அன்று இரவு தாக்கமே வரவில்லை. மனசெல்லாம் மகிழ்ச்சி நிரம்பி வழிவதுபோல் உணர்வு.

“முக்கியமான காயிதமியள் சொனன்கி கெடச்சா பெரிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் வரேலும். இதும் அப்பிடி யொன்டெண்டா ஹாஜியாரு எங்களுக்கு எம்பட்டு நன்டிசெல்லோனுமன்” இப்படிகாலிம் காக்காகேட்டதின் அடியாளம் இப்போதுதான் அவருக்குப் புரியஆரம்பித்தது.

விழிந்தது, கண் விழித்ததும் விழிக்காததுமாக மரியம் பீபிக்கு கடிதம் ஞாபகம் வந்துவிட்டது. காஸிம் காக்காகவும் மலர்ந்தமுகத்துடன் தொப்பி யோடு காணப்பட்டார்.

அன்று சனிக்கிழமையாதலால் மகனைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பும் தொல் லை

இருக்கவில்லை. அவன் நிம்மதி யாகத் தூங்கினாள்.

ஏழ மணியாகிவிட்டபோதும் அழைப்பு எதுவும் கிட்டவில்லை. இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

அடுத்த எதிர்பார்ப்பு ஹாஜியார் புறப்படும் நேரந்தான். எங்கே ‘பராஸ்’ சத்தம் கேட்குமென காதுகள் சுர்மையடைந்தன.

எதிர்பார்ப்பு வீணபோகவில்லை.

கேற திறந்தது.

வேன் வெளியேவந்தது.

“பீப்”என்ற ஹோன் சத்தத்தோடு திரும்பியவேன் அப்படிநின்றது. சந்தேகமில்லைல்.

“அஸ்ஸலாமலைக்கும் ஹாஜி” என்ற வாறு பாய் ந் துசென் ற காலிம் காக்காமனம் நிறைந்த எதிர்ப்பார்ப்புகளோடு வேனை நெருங்கினார்.

ஹாஜியின் முகம் என்றும் போல் இறுக்கமாகவே இருந்தது. ஸலாத்துக்கும் மனம் திறந்தபதில் வரவில்லை.

மரியம்பீபிகாதைக் கூர்மைப் படுத்திக் கொண்டு நிலைப்படியில் சாய்ந்துநின்றாள்.

“இதுக்குப் பொறுகு இப்பிடி வேல செய்யவாண். எடுத்தமாதிரி காயிதக் காரனுக்கிட்ட குடுங்க” - ஹாஜியார் சொல்லி முடிப் பதற்கும் வாகனம் “பும்” மென்று விரையும் சரியாக இருந்தது.

காலிம் நானா கைகள் பட படவென்று நடுங்கின. வானம் இடிந்து தலையில் விழுந்தது போலிருந்தது மரியம் பீபிக்கு.

அதற் கிடையில் முழித் தகண்ணோடு மகனும் வந்துறிந்றான். ஆறாம் வகுப்பில் படிக்கும் அவன் கொஞ்சம் கெட்டிக்காரனும் கூட.

“காயிதம் வேற்தாரட்யாலுமே தெரிய மரியம் பீபி” - தனத உள்ளார்ந்த சந்தேகத்தை வெளிப் படுத்தினார்.

“இதக் கொஞ்சம் வாசிச் சிப் பாருபுள்ள” - என்றவாறு அந்த நீண்ட கடிதக் கவரை மகனிடம் கொடுத்தாள்.

“எ.ம்.எல்.எம். ஸா.....ஸாதீக்”

நானம் - கணல் தெலக்கியச் சாஞ்சிகை - ஜூலை 2016 (199)

எப்படியோ ஆங்கில எழுத்துக்களை கூட்டிவாசித்தான்.

பெயர் சரி. அதில் எந்தச் சிக்கலும் இருவருக்கும் ஏற்படவில்லை.

பிறகு அவ்வளவு சிரமப்படாமல் முகவரியை வாசித் தான். அதுகேட்டுப் பழகிப் போன ஊர்ப் பெயர்தானே.

மறுகோண்ட்திலிருந்த அச்சிட்ட ஆங்கில எழுத்துக்களை கையால் காட்டினார் காலிம் நானா.

அதைவாசிக்க அவன் மிகவும் சிரமப் பட்டான்.

“ட.... ட.... பாட.... மென்ட..... ஓ.ப..... இன.... இன்கம்.... டெக்ஸ்..... ம.... ம.... எனத்தியோ ரோட.... கொழும்பு”

வாசித் தவனுக்கும் அதன் அர்த்தம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் எதுவும் தெரியவில்லை.

“அல்லாவுக்குத்தான் வெளிச்சம்” என்றவாறு மரியம் பீபி எழுந்தாள்.

தபால்காரன் எப்போது வருவான் என்பதே காலிம் நானாவின் ஒரே வழிபார்ப்பு.

○○○

நால் : முத்துக் கணையாழி பாகம் -03

ஆசிரியர் : உ. நிஶார்

வெளியீடு: பானு வெளியீட்கம்

விலை : ரூபா 150/-

முத்துக்கணையாழி பாகம் -01, பாகம்-02

என்பவை ஏற்கனவே வெளிவந்து சிறுவர் மத்தியில் பெரும் வரவேற்றபைப் பெற்றன.

தமிழ் மொழி மூலம் கல்விகற்கும் இலங்கைச்

சிறுவர்களுக்கு சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் இன்று

குறைந்த அளவிலேயே கிடைக்கின்றன. அந்த

வகையில் ஆசிரியரின் முயற்சி சிறுவர்களின்

வாசிப்புத் திறனை ஊக்குவிக்க உதவுகிறது.

ஏற்கனவே வெளிவந்த முத்துக் கணையாழி

நூல்வரிசையில் முத்துக் கணையாழியையும்

அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட மந்திரவாதியின்

முயற்சிபற்றியும் பேசப்பட்டது. பாகம் -03

முத்துக்கணையாழியின்

மகிமையால், மந்திரவாதி

வாழ்ந்த ஆடம்பர

வாழ்க்கையையும்

அவருக்கெதிரான

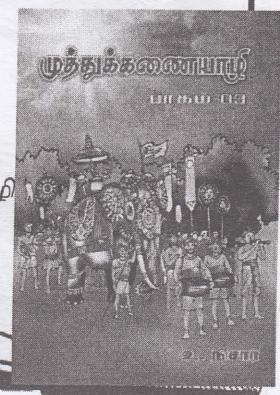
குழ்ச்சியையும் கடைசியில்

யாருக்கு முத்துக் கணையாழி

கிடைக்கிறது என்பதையும்

சுவைபட விளக்குகிறது.

சிறந்த சிறுவர் நூல்.

வெவனியாவிற்கு இங்காலை புகையிரதத் தண்டவாளங்களை இயக்கங்கள் எல்லாம் புரட்டிப் போட்டிருந்த காலம். வடபகுதிப் பிரயாணிகள் தலைநகர் கொழும்பிற்குப் போவதென்றால், முதலில் வவனியா சென்று அங்கிருந்து புகையிரதம் மூலமாகவோ அல்லது பஸ் மூலமாகவோ போக வேண்டும். பஸ் பிரயாணம் ஆபத்தானது. சிங்களக் காடையர்கள் பஸ்கை இடையிலை மறிச்சு தமிழ் மக்களைத் தொந்தரவு செய்வார்கள். இளைஞர்களைக் கதறக் கதற இழுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள்.

நாங்கள் வவனியா புகையிரத நிலையத்திற்கு ஒரு மணியளவில் போய்விட்டோம். ஒரே சனக்கூட்டம். ஒன்றை மனிக்குத்தான் கொழும்புக்குப் போகும் புகையிரதம் வரும்..

“நான் ‘பாக்’ ஒன்டை கோணர்ச்சிற்றுக்கு ஏறியிறன். நீ அப்பாவைக் கூட்டிக்கொண்டு கெதியிலை ஏறு. என்னைப் பாக்க வேண்டாம். நான் எப்பிடியோ ஏறிவிடுவன்” தம்பியைப் பார்த்துச் சொன்னேன்.

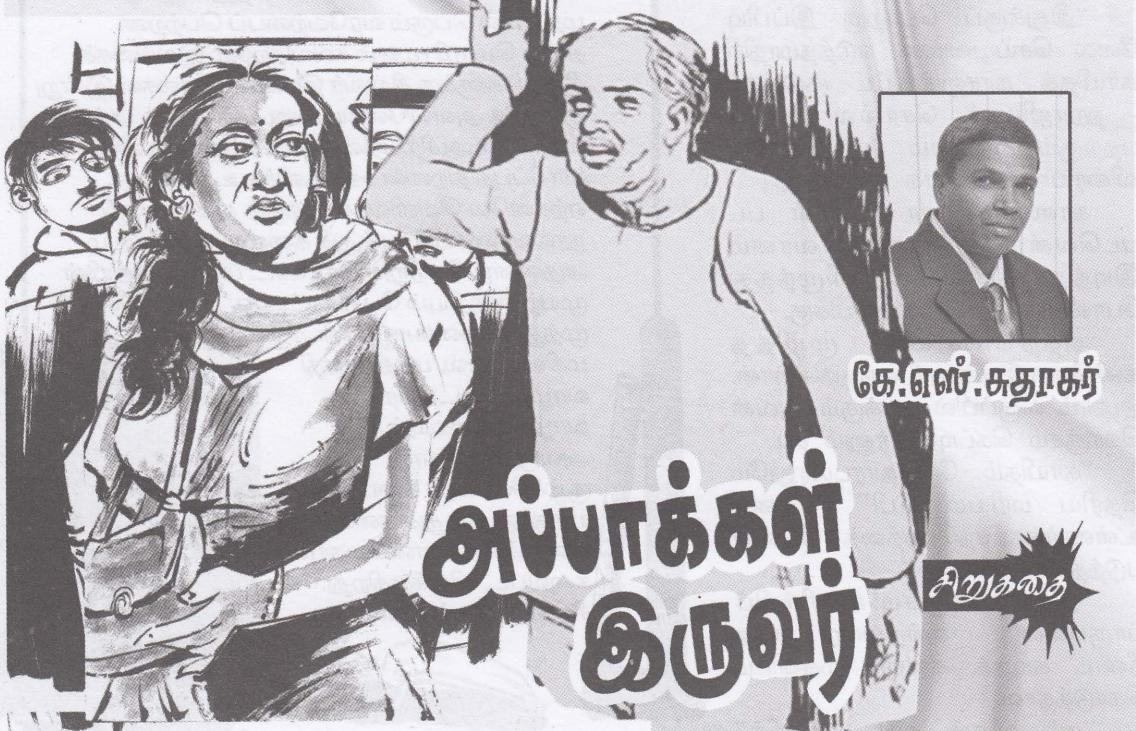
பெரும் பாய்ச்சலுடன் புகையிரதம் ஸ்ரேசனிற்குள் நுழைந்தது.

மனதில் பரபரப்பு. நெரிசலில் கைவேறு கால்வேறாக எங்கோ தனித்தனியே இருக்க, புகைவண்டி ஒரு குலுக்கலுடன் நின்றது. பாக் ஒன்றை கோணர்ச்சிற்றில் வைத்துவிட்டு, எதைப்பிடிக்கிறோம். யாரைப் பிடிக்கின்றோம் என்பதுகூடத் தெரியாமல் தெப்பக்குளத் திருவிழாவில் தேர் மிதந்து போவதுபோல உடல் நகர, புகையிரதத்துடன் இழுபட்டுக் கொண்டே போகின்றேன்.

“அக்கா... நாங்கள் வந்திட்டோம். நீங்கள் கெதியிலை ஏறுங்கோ...” இழைக்க இழைக்கச் சொல்லியபடியே கோணர்ச்சிற்றிக்கு தமிழ் வந்துவிட்டான். அப்பாவிற்கு இருக்க ஒரு இடம் கிடைத்தது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அவர் நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்யமாட்டார். இருந்து போவதும் சிரமம்தான். அப்பாவின் இரண்டு சிறுநீரகங்களும் பழுதாகிப் போய்விட்டன. அவருக்கு சுத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.

“பிள்ளை அஞ்சலை கெதியிலை ஏறு. கவனம்!” அப்பா ஏக்கத்துடன் என்னைப் பார்த்தார். சோர்வுடன் அவர் முகம் களையிழந்து காணப்பட்டது. புகையிரதம் புறப்படத் தொடங்கியது.

புகையிரதத்துடன் சிறிதுதாரம் ஓடினேன். வாசலில் தொங்கியபடியே மனிதக்கூட்டம் நசங்கிப் போயிருந்தது. ஒருமாதிரி இரண்டு மூன்று கொம்பாற்மென்ஸ் தள்ளி ஏறிக்கொண்டேன். பள்ளியில் படித்திருந்த நடனம் கைகொடுக்க ஒரு அலாரிப்புடன் புகையிரதத்தினுள் குதித்தேன்.

அப்பா தம்பியைத் தவறவிட்டேன். அடுத்தடுத்த ஸ்ரேசனில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நினைப்புடன் சன நெரிசலை ஊடறுத்து மெதுமெதுவாக முன் னேறினேன். மனித அம்மிகள் அரைத்த மாசிச் சம்பலில் என் செருப்புகள் அறுந்து தொங்கின. உடம்பு கங்கி உடுப்பிற்கு உலை வைத்தது. வென்றிலேசன் ‘வி’ கட் வகிடெடுத்து வண்டவாளமாகியது. யாரையும் நொந்து கொள்ள முடியாது. நிலமை அப்படி.

அப்பா பாவம். எத்தனை வருடங்களாக இப்படி கொழும்பிற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் என்று வேலைக்காக அலைகின்றார். அப்போது எனக்கு இந்த யோசனை வரவில்லை. முதல் பிரயாணமே எனக்கு எல்லாவற்றையும் புரிய வைத்தது.

அப்பாவின் குடும்பம் பெரிது. வீட்டிற்கு முத்தவர். தனது பதினெட்டு வயதில் கொழும்பிற்கு வேலைக்குப் போய்விட்டதாகச் சொல்லுவார். இப்போது வயது அறுபதைத் தாண்டிவிட்டது. அப்பா தனது குடும்பத்திற்கும் கஸ்டப்பட்டு, இப்போது எமது குடும்பத்திற்கும் கஸ்டப்படுகின்றார். அம்மா ஜம்பது வயதிற்குள் காலமாகிவிட்டார். அதன்பின்னர் அம்மாவும் அவர்தான். நாங்கள் பாட்டியுடன்--அப்பாவின் அம்மாவுடன்--ஊரில் வாழ் கின் ரோம். எங்களுடைய மாமாவும்--அம்மாவின் தம்பி--அருகில்தான் இருக்கின்றார். அவரும் எங்களுக்கு உதவி செய்வார். அப்பா இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கொரு தடவை கொழும்பில் இருந்து வீட்டிற்கு வந்து போவார்.

வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போது நடந்தவை காட்சி ஒன்று, காட்சி இரண்டு என நாடகக் காட்சிகளாக விரிந்தன

‘வவுனியாவுக்கு அங்காலை நெற்றிப் பொட்டை அழிசுப் போடுங்கோ. தமிழிலை கனக்கக் கதையாதையுங்கோ... சிங்களவன் வெட்டுவான்... கொத்துவான்...’ இது மாமா.

‘பிள்ளை அஞ்சலை... போனவுடனை கடதாசி போட்டுவிடு. உவன் பாவம், வருத்தத்தோடை ஒண்டும் செய்யமாட்டான். எடே பெடியா கொக்கா பத்திரமடா. கிணத்துத் தவளை அவள்.’ என்ற பாட்டி முனகிக் கொண்டார். பத்திரம் ஸ்டேசனிலேயே பறந்தது பாட்டிக்கு எப்படித் தெரியும்?

சின்னப்பிள்ளையிலை--விரல் கூப்பும் பருவத்திலே எல்லாவற்றிலும் கெட்டித்தனம். ‘உம்மாக்’ குடுத்து ஜோராகக் கைத்தட்டு பள்ளிக்குப் போகத் தொடங்கியதும், அஞ்சலையின் குரல் கணீர் எண்டிருக்கு

என்றார்கள். பேச்சு, பண்ணிசை, நடனம், விளையாட்டு எல்லாவற்றிலும் முதலிடம். பாராட்டுகள், பரிசுகள், கேடயங்கள் தாவணி போட்டதும், தெரியாத்தனமாக கால் மேல் கால் போட்டு சிறிது ஆட்டிவிட்டால் அப்பாவுக்குக் கோபம் வந்துவிடும். என்னைப்பற்றியே கனவு கண்டு, பெரிய எதிர்பார்ப்புகளுடன் அப்பா இருந்தார். என்னை சங்கீதம் படிக்க அனுப்பினார், நடனம் படிக்க வசதி செய்து கொடுத்தார். அம்மா இருந்திருந்தால் எதைச் செய்து தந்திருப்பாரோ அத்தனையும் செய்து தந்தார். சிறுவயதில் இருந்த கலகலப்பு, பருவம் போகும் பாதையிலே அச்சம்-மடம்-நாணம்-பயிர்ப்பு என்ற பகடைக்காய்களுக்கு பலியாகியது.

திடீரென என்னைச்சுற்றி ஒரு வேகம் எழுந்து பட்டவதை உணர்ந்தேன். போர்க்காலப்படைகள் விழுகம் வகுத்து நின்றன. முன்னாலே ஒருவன் முள்ளம்பண்டித் தலைவிரித்து ஆடினான். பின்னாலே ஒரு ஆஜானுபாகு பல்லினித்துச் சிரித்தான். வாழ்க்கையில் கிடைக்காதவற்றை இந்தப் புகையிரதத்திற்குள் அனுபவித்துவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவர்களுக்கு.

“தம்பி... பெம்பிளைப்பிள்ளைக்கு எழும்பி இடம் விட்டுக் குடுக்கவேணும்” கிழவி ஒருத்தி இராகம் பாடினாள்.

“ஆச்சி! தங்கைச்சிக்கு இடம் குடுக்கிறதிலை பிரச்சினை இல்லை. பிறகு இந்தச் சன நெரிசலுக்கை நான் எங்கை போறது? எழும்பி பக்கத்திலைதான் நிக்க வேணும். பக்கத்திலை நின்டா என்ன சொல்லுவியள்? தடிமாடு பார் குமர்ப்பிள்ளைக்கு சேர்க்கஸ் காட்ட பக்கத் திலை நிக்கிறான் எண்டு சொல்லுவியள்” பொரும்பான் அந்த இளைஞர். பின்னர் என்ன நினைக்குத்தானோ தெரியவில்லை, இருக்கையை எங்குத் தந்துவிட்டு சனநெரிசலினாடு புகுந்து எங்கோ போய்விட்டான்.

மார்கழிக் குளிர் மாய்ந்து மாய்ந்து புகையிரதத் தினுள் அடித்தது. காற்று குபுக்கென்று உள்ளே போக சுவாசப்பைகள் தினைறின.

“ஏய் மச்சான்... இஞ்சை பாரடா! வரலாறு காணாத கொள்ளை அழகு ஒண்டு, அந்தக் காலத்து குஸ்பு மாதிரி” இரண்டுபேர்கள் புகையிரதத்தினுள் இடித்து இடித்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்னைக் கண்டதும் பக்கத்திலே நின்றுகொண்டார்கள். சொன்ன கிறுக்கனின் சென்ற சுகந்தம் வீசியது. மற்றப் பேரழகன் பல்லைக் கரட்டினான். “உயிருள்ள சித்திரம்” முதலாவது அம்பாக என் காதிற்குள்

அடுத்தவீட்டு நாய் விரைந்து வரும். இரண்டும் ஒன்றையொன்று பார்த்து முழுசும், குரைக்கும், சண்டையும் நடக்கலாம்.

இங்கே எனக்குப் பக்கத்திலும் அந்தக் காட்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. முறையே முழுசல், உறுமல். இனிச் சண்டையும் நடக்கலாம்.

இரண்டுநாய்களும் போட்ட சண்டையில் முதியவரின் முழங்கால் துருத்தி என்ன நெரித்தது, நெருக்கி மூள் குத்தினால் போல. அக்கம் பக்கம் பார்த்துவிட்டு, அவருக்கு ஒரு ஸ்குரூ முறுக்கு கொடுத்துவிட்டு, ஒன்றும் தெரியாதது போல இருந்தேன். 'ஊ' என்று முனகிவிட்டு விறைப்பாக அந்த 'ரெண்டும் கெட்டானைப்' பார்த்தார். நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு. கத்திச் சத்தம் போட்டு முறையிடுவதை விட, எதிர்த்துப் போராடுவதே மேல்.

நீண்ட நேரம் மௌனம் நிலவியது. அந்த வயது முதிர்ந்தவர் நெடுநேரமாக என்னருகே நின்றார்.

என் தலைக்கு மேல் ஏதோ ஒன்று விழுந்தது. எதிர்பாராமல் இது நடந்ததால் நான் நிலைகுலைந்து போனேன். ஜெண்டில்மன் தூங்கி வழிந் து கொண்டிருந்தார். கை நழுவித்தான் புத்தகம் விழுந்ததா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு முடியவில்லை. 'சொறி' என்று சொல்லிவிட்டு, என் தோனைத் தொட்டு அணைத்தபடி, குனிந்து கீழே புத்தகத்தை எடுத்தார். முதுகுப்புறம் தட்டித் தந்தார். எனக்குக் கோபம் வந்தது. கத்தவும் முடியாமல், சொல்லவும் முடியாமல் தத்தளித்தேன். அக்கினி உடம்பெங்கும் பரவியது. எனது காலை மெதுவாகத் தூக்கி, பலத்தை ஒன்றுதிரட்டி அவர் பாதங்களில் ஒங்கி ஒரு உலக்கைக்குத்து.

அதற்கும் ஒரு சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு நின்றது சடம்.

நெருப்பு ஏரிமலையாகியது. 'ஜேயோ' என்று கத்திவிட்டேன்.

போட்ட சத்தத்தில் அருகில் இருந்தவர்கள் திகைத்துப் போனார்கள். முதலில் காத்திருந்தவன் போல இளைஞர் ஒரு குத்துவிட்டான். அதன் பின்னர் சரமாரியாகத் தர்ம அடிகள் விழுந்தன. அவர் ஏதோ "றைவர்... றைவர்..." என்று சொல்ல முற்பட்டார். பலனில்லாது போக கூட்டத்தினால் இருந்து விலகி நழுவி போகத் தொடங்கினார். பின்னாலே சிலர் அவரைத் தள்ளிக் கொண்டு போனார்கள்.

எனக்கு என்ன செய்வ தென்று தெரியவில்லை. சங்கடமாகிப் போய்விட்டது. பாக்கைத் தூக்கிக் கொண்டு, அப்பா தமிழி

விழுந்தது. அப்பா இருந்திருந்தால் பேரழகனின் பற்கள் உள்ளே போயிருக்கும். கண்களை மூடி உறங்குவது போல் பாசாங்கு செய்தேன். அவன் கண்களை யாரால் கட்ட முடியும்? 'மனந்தால் மகாதேவி, இல்லையேல் மரணதேவி' என்று பிடிவாதம் கொள்கின்றான்.

புகையிரதம் குலுங்கும் போது, அவன் பாதம் மெதுவாக ஸ்பரிசித்து விலகியது. புகையிரதம் தான் இந்த வித்தையைச் செய்கின்றது, தனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதாம் என்ற பாவனையில் அவன். பல்லிழித்து பலனில்லாது போக பாதங்களைச் சுரண்டி பல்லாங்குழி விளையாடுகின்றான். சுரண்டிப் பார்த்தால் விழுந்துவிட நான் என்ன கவீப் ரிக்கற்றா? தன்னுடைய ஆளுகைக்குள் என்னைக் கொண்டுவர வசியங்கள் செய்கின்றான். நகங்கிக் கொண்டிருக்க ஒரு கூட்டம், நகக்க மறு கூட்டம்.

அனுராதபுரம் கழிய சனம் குறைஞ்சிடும். பிறகு இடமெல்லாம் வெறிச்சோடிப் போகும். அப்ப, அப்பா தமிழியுடன் இருக்கலாம் - எனக்கு நானே சமாதானம் சொன்னேன்.

புகைவண்டிக் குலுக் கலில் வயிறு குமட்டியது. கொஞ்சநேரம் குட்டித்தாக்கம் போட்டால் சரிவந்துவிடும்.

சட்டென யாரோ இடிப்பது போல இருக்க விழித்துக் கொண்டேன். இது என்ன புதுக்கூத்தாக இருக்கிறது? ஒரு வயது முதிர்ந்தவர், அந்த இரண்டு ஆண்மகன்களையும் தள்ளிக்கொண்டு, என்னோடு உரசி நிற்கின்றார்.

-ஒரு ஜம்பத்தைந்து வயது இருக்குமா?

அகன்ற நெற்றி, வயதில் விழுந்த வழுக்கை, தொந்தி வயிறு. தோப்பிளொஸ் சட்டை. காது கண் மடல்களிலிருந்து நெல்லுநாற்றுகள் போல புகுபுகவென்று வளர்ந்த மயிர்க்கற்றை. கையில் உழைத்துப் பழுப்பேறிய தோல்பை, ஒரு புத்தகம். அவர் என்னை மேலும் கீழும் பார்த்தபடி நின்றார்.

அவருக்கு எனது இடத்தைக் கொடுத்தால், இவங்களுக்கு என்னை இடிக்க இன்னும் வசதியாகப் போய்விடும்.

மெதுவாக புன்னைக்கையை வரவழைத்துக் கொண்டார். ஆங்கிலத்தில் ஏதோ தட்டித் தடவிக் கேட்டார். எனக்குக் கேள்வி புரியவில்லை. தலையை அங்கும் இங்கும் ஆட்டினேன்.

இளந்தாரிகள் என்றில்லாமல் இந்தக் கிழுக்களுமா? மனம் கேள்வி எழுப்பியது. சீ! ஏன் இப்படி தப்பான என்னை கொள்கின்றாய் என்றது திரும்பவும் மனம்.

இப்பொழுது வீட்டில் பாட்டி என்ன செய்வார்? மிச்சம் மீதமிருக்கின்ற உணவை

இருக்கும் இடம் போகலாம் என நினைத்தேன். ஆனால் இந்த நெரிசலிற்குள் எப்படிப் போவது? நான் இங்கேயே இருந்து உறங்கிக் கொண்டேன்.

“இதென்ன அக்கா நல்லா நித்திரை கொள்ளுறா போலக் கிடக்கு. கொழும்பும் வந்திட்டுது!” தமிழ் சொல்லியடியே என்னைத் தட்டி எழுப்பினான். அவனின் காலமாட்டில் நாங்கள் கொண்டு வந்த பாக்குகள் இருந்தன. கொம்பாற்மென்றில் கால்வாசி வெறிச்சோடிப் போயிருந்தது.

“எங்கை அஞ்சலைக்கு அனுப்பின செக்கியூரிட்டியைக் காணேல்லை? உப்பாலி சும்மா ஒரு இடத்திலை நிக்க மாட்டான்” அப்பாவின் குரல் கேட்டு திடுக்கிட்டேன்.

“என்ன அப்பா சொல்லுறியன்ஸ்?”

“ரெயினுக்கை என்றை றைவர் உபாவியைச் சந்திச்சன். அவர் புவே பக்கம் வந்து கொண்டி ருந்தார். போறதுதான் போறியள் என்றை மகள் உங்காலை இருக்கிறாள் ஒருக்காப் பாத்துக் கொள்ளுங்கள் என்டு சொன்னேன். அடையாளத்தைக் காட்டுறதுக்காக உன்றை படத்தையும் அவருக்குக் காட்டினான். நல்ல தங்கமான மனிசன். அவரைத்தான் தேடுறன்” என்றார் அப்பா.

“அவர் சிங்களவரா?”

எனக்கு முச்சுத் திணறியது. இடம் தூழ்நிலை என்பவற்றை அளவுகோல்களாக வைத்துக் கொண்டு மனிதர்களை எடை போடுவது தவறாகிவிடுமோ?

“அப்பெல்லாம் நீ சின்னா இருக்கேக்கை உப்பாலி மாமா உனக்கு சொக்கிளேற் வாங்கித் தந்து விடுவார். கொப்பி புத்தகங்கள் வாங்கித் தருவார். ஒருமுறை உப்பாலி மர்மா உனக்கொரு பேனாக் கத்தி வாங்கித் தந்திருந்தார். நான் அதை யாழிப்பானம் வரேக்கை கொண்டு வருவேன் என்று உனக்கொரு கடிதம் போட்டிருந்தேன். விடுமுறையில் வீட்டிற்கு நான் வந்தபோது, எனது பாக்கைப் பறித்து ஒவ்வொன்றாகக் கிளரிப் பார்த்தாய். பேண, பென்சில், பென்சில் சீவும் கத்தி, ஏன் சொக்கிளேற் எல்லாத்தையும் தூக்கி

எறிந்துவிட்டு, “எங்கேயப்பா பேனாக்கத்தி?” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாய். அப்போது அந்தப் பென்சில் சீவும் கத்தியத் தந்து, “இதுதான் பேனாக்கத்தி” என்று நான் சொன்னபோது எல்லாரும் விழுந்து விழுந்து சிரிச்சம். இப்ப ஞாபகமிருக்கா அஞ்சலை?” அப்பா கேட்டார்.

எனக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. நான் குழப்பத்தில் இருந்தேன். புகையிரத்திற்குள் நடந்தவற்றைச் சொன்னேன். அப்பா ‘ஜயோ’ என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டார்.

“அட... உபாவிக்குத் தமிழும் தெரியாது, இங்கிலிக்கும் தெரியாது. அதுதான் எல்லாத்துக்கும் காரணம்.

நான் கொழும் பில் வேலைக்குச் சேர்ந்தபோது, உப்பாலி அங்கே றைவராக இருந்தான். இப்பவும் றைவராகத்தான் அங்கே இருக்கின்றான். எனக்குச் சகலதும் அப்ப அவன் தான். நான் எனது ஜந்து சுகோதரிகளுக்கும் திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட்டத்தான் மனம் முடித்தேன். அதுவரை காலமும் அவனுடன்தான் இருந்தேன்.

உப்பாலிக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள். அவள் தன் பதினேழாவது வயதில் நிமோனியா வந்து இறந்து போனாள். அதுக்குப்பிற்கு உப்பாலியின் வாழ்க்கை வெறிச்சோடிப் போய்விட்டது” சொல்லிக்கொண்டே போனார் அப்பா.

எனக்கு இப்போது உப்பாலி மாமா, இன்னொரு அப்பாவாகத் தெரிந்தார்.

கடைசி ஸ்ரேசன் மருதானையில் இறங்கும் போது எங்களின் பின்னால் உப்பாலி வந்து நின்றார். அப்பாவின் தோள்களைத் தொட்டு அணைத்துக் கொண்டார். அப்பாவிடம் இருந்த பாக்குகளைப் பறித்து தான் தூக்கிக்கொண்டார். எதுவுமே நடக்கவில்லை என்பதுமாப்போல் முன்னாலே நடந்து கொண்டிருந்தவர், திரும்பி என்னைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்தார். அப்போது எனது கண்களில் நீர் கோத்திருந்தது.

ஞானம் 200ஆவது திதி

புரிதலும் பகிர்தலும்
சமுத்துங் தமிழ் நவீன இலக்கியம்
(நேர்காணல்கள் தொகுப்பு)

வெளியீட்டுவிழா 22-01-2017 அன்று மாலை 5.00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் இடம்பெறும்.

(குறுங்குடை)

வர்ணம் புசிய நிர்வாணம்

வித்தியா ஒரு நாளும் இப்படி உனர்ச்சிவசப்பட்டதுமில்லை, கோபப்பட்டு வார்த்தைகளைக் கொட்டியதுமில்லை. யாருடைய மனமும் நொந்து போகும்படி நடந்து கொண்டதுமில்லை.

வித்தியாதானா இவள்...? சாது மிரண்டால்... என்பது இதைத்தானோ....?

கல்வித்தினைக்களத்தின் வலயப் பணிமனையில் முகாமைத்துவ உதவியாளராகப் பணியாற்றும் வித்தியாவுக்கு அடுத்தமாதம் திருஞம் மாப்பிள்ளை வீட்டார் தூர் இடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மண்டபத்தைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை பெண்வீட்டாரிடமே விட்டுவிட்டார்கள்.

வித்தியாவுக்குக் கல்யாணம் முடிவாகிய செய்தியறிந்த கல்விப் பணிப்பாளர் முதற்கொண்டு அலுவலக உதவியாளர்கள் வரை அவளது மேசைக்கு வந்து வாழ்த்துக்கெறிவித்தார்கள். அலுவலகத்திற்கு வந்து போகும் அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள் அவளைத்தேடி வந்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். தங்களுக்கும் அழைப்புத்தரவேண்டும் தராவிட்டாலும் நாங்கள் வருவோம் என்றார்கள். வித்தியாவை எல்லோருக்குமே பலவகையிலும் பிடித்துப்போனமையும் அதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம்.

வித்தியாவின் அலுவலகத்தில் நிர்வாக அதிகாரியாக இருக்கும் கோபாலசாமி வித்தியாவிடம் வந்தார்.

“வித்தியா” உமக்குக் கல்யாணம் சரிவந்த விஷயம் அறிஞ்சவுடனே நான் அடைஞ்ச சந்தோஷம் யாருமே அடைஞ்சிருக்க மாட்டினம். இதைப்பற்றி நான் சொன்னதும் என்றை wife க்கு சரியான சந்தோஷம் நான் சாதி ஒண்டும் பாக்கிறேல்லை தெரியும்தானே. நாங்கள் கல்யாணத்திற்குக் குடும்பமாக வருவதும்.

கோபாலசாமி இப்படி அடிக்கடிவந்து தனது சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வித்தியா என்ன சாதியைச் சேர்ந்தவள் என்பது பெரும்பாலும் எல்லோருக்குமே தெரியும். தனது அலுவலகத்தில் இந்தச் சாதிப்பாகுபற்றி உனர்வதற்கு எந்தச் சந்தர்ப்பமுமே அவனுக்கு இதுவரை ஏற்படவில்லை.

ஒரு நாள் கோபாலசாமி வித்தியாவுக்கு முன்னால் வந்து அமர்ந்தார்.

“வித்தியா.... கல்யாணத்திற்கு இன்னும் கொஞ்ச நாள்தானே இருக்கு. கல்யாண வேலையள் எல்லாம் தொடங்கியாச்சோ....

“ஓம் சேர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேலை நடக்குது...

“மண்டபம் எது என்னு தீர்மானிச்சிட்டியரோ...

ஓம் சேர்.... எங்கடை ஊரிலேயே நல்லதொரு மண்டபம் கோயிலோடை இருக்கு, ஏன்சேர் நாங்கள் வேறை இடத்திற்குப் போகவேணும்...? இதைக்கேட்டதும் கோபாலசாமியின் முகம் சற்று மாறியதை வித்தியா அவதானித்தாள். ஒன்றும் பேசாமல் கோபாலசாமி போய்விட்டார்.

கோபாலசாமி வித்தியாவின் ஊரைச் சேர்ந்தவர்தான். வித்தியாவின் வீட்டிலிருந்து சுமார் முன்னாறு மீற்றர் தூரத்திற்குள்ளாக கோபாலசாமியின் வீடு இருந்தது. சின்னச்சின்ன வைபவங்களில் இருபகுதியாரும் மாறிக்கலந்து கொள்வதில்லை. அதற்கு சாதி ஒரு சீனப்பெருஞ்சுவராகித் தடையாக இருப்பதை வித்தியா அறிவாள். ஆனால் சாவீடு மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கு.

ஆயினும் வித்தியாவின் சிறிய பராயக்காலத்தில் கோபாலசாமியின் மனைவி தங்களுடைய உறவுகளின் கொண்டாட்டங்களின்போது தங்களுடைய

கொற்றை
கி.கருநாசாலம்

ஆட்களுக்குத் தெரியாமல் வித்தியாவின் தாயிடம் வந்து இரவுல் நகைகள் வாங்கிப் போவதை வித்தியா பலமுறை கண்டிருக்கிறார்.

கோபாலசாமி மீண்டும் அடுத்த நாள் வந்து உட்கார்ந்தார்.

“வித்தியா” நான் சொல்லுற்றைப் பிழையாக எடை போட்டிடாதையும். நான் சாதி ஒண்டும் பார்க்கிறேல்லை எண்டு உமக்குத் தெரியும் தானே, உங்கடை மண்டபத்திலைதான் கல்யாணம் எண்டால் இஞ்சை எல்லாரும் வருவினம், சாப்பிடுவினம் எண்டு நினைக்காதையும் இப்ப office லை இதைத்தான் ஒரு பிரச்சினையாக கதைசுக்க கொண்டிருக்கினம். நான் உம்மடைய ஊரவன் எண்டாலை உமக்கு இரகசியமாகச் சொல்லுறன். அதனாலை வேறை ஒரு பொதுமண்டபமாக எடுக்கிறதுதான் நல்லது.

இதைக்கேட்டதும் வித்தியா கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரித்தாள். தங்களுடைய உரையாடலை அவருக்கு அடுத்த மேசைக்குரியவர்கள் அவதானிப்பதையும் அவதானித்தாள். அவளுடைய வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் இறுக்கமாக வெளிப்பட்டன.

“சேர்” உங்கடை மகளின்ரை கல்யாணத்தை எங்கடை மண்டபத்திலை நடாத்த வேணுமெண்டு நாங்கள் எதிர்பார்க்கேல்லை. ஆனால் எங்கடை கல்யாணத்தை எங்கடை மண்டபத்திலை நடாத்த அதற்கு நீங்கள் எல்லாரும் வரவேணுமெண்டு நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறது நியாயந்தானே சேர். நீங்கள் தான் இப்ப மேசைக்கு மேசை போய் எல்லாரையும் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறியள் எண்டு என்றை காதுக்குச் செய்தி வந்துகொண்டேயிருக்கு...

“ஜேயோ வித்தியா நான்...”

“சேர்” நான் சாதிபார்க்கிறேல்லை நான் சாதி பார்க்கிறேல்லை எண்டு அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற உங்கடை மனதிலைதான் சாதி எண்ணம் கொழுந்துவிட்டு ஏரிஞ்சுகெண்டிருக்கு. மற்றவையாரும் இதைப்பற்றி அலட்டிக் கொண்டதாகவே தெரியேல்லை. எனக்கு அப்பா அடிக்கடி சொல்லுறவர். சாதியமைப்பிலை காலங்காலமாக உயர்ந்த நிலையிலை உள்ளவர்கள் என்று கணிக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் இப்ப சாதியைத் தூக்கிப் பிடிப்பது குறைவாம். உங்களைப் போலை இடைநிலையிலை இருக்கிறவைதானாம் மேலை உள்ளவையோடை சேருவதற்காகச் சாதியைத் தூக்கிப்பிடிக்கிறவையாம். என் சேர் நீங்கள் கூட ஜம்பது அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்னம் குடிமைத்தொழில் செய்கிறது மாதிரித்தானே சாதியமைப்பு இருந்ததாம். நாங்கள் எந்த விஷயத்திலைசேர் உங்களை விடக் குறைவாக இருக்கிறம். அப்பிடிச் சாதிபார்த்து எங்கடை மண்டபத்துக்கு வராமல் நிற்கிறவை நிற்கட்டும், அப்படியானவை வரவேணுமெண்டு நான் ஆசைப்படவும் இல்லை.

சொல்லிக்கொண்டே தன் இருக்கையை விட்டெழும்பி கன்றின் பக்கம் போனாள் வித்தியா.

உள்ளும் புறழும்

இந்தி

போதை அரக்கனை
நாட்டை விட்டே துரத்த
போர்மூச மழங்கிறது.
போர்க் கொழுயும் ஸ்ரக்கிறது.

ஐசியாளரை
அரசியல்வாதிகளை
அதிகாரிகளை
உள்வாஸ்கிய படையணிகள்
தமது சகபாழுகளுடன்
போதை அரக்கனின்
கோட்டையை நோக்கி நகர
தன்னியிக்க கோட்டைவாயில்
நானே திறப்புகிறது
ஒங்கே... கோட்டைக்குள்
உடகர்ந்திருக்கிறான் போதை அரக்கன்

மது... எத்தனோல்... ஹெரோயின்
மட்டுமல்ல ... இன்னும் பல
போதைப் பொருட்களால்... தனது
ஆபித்தியத்தை நிலைநாட்டிய... அவனுக்கு
பல்லாயிற் கருவ்கள்.. அவை
படையணியை வரவேற்று... உபசரித்து
தமது கைப்பொம்மைகளாக்கிக் கொள்ளள்
அவளது காலங்களில் கொழிய பணத்தை
முட்டை கட்டுகிறார்கள்
படையணியுடன் வந்த சகபாழகள்.

தமது மகனை.. கணவனை.. தந்தையை
விழுவிக்கச் சென்றவர்கள்
திரும்பி வரும்வரை
கோட்டைக்கு வெளியே
பலநும்.. காத்திருக்க
போதை தலைக்கேரிய
கிளைஞர்கள்.. கணவர்கள்.. தந்தையர்கள்
மட்டுமல்ல.... இன்னும் பலநும்
தூக்கள்.... காய்ந்து.. கறுத்து
கண்கள் குழிவிழுந்து... கிவெப்பேறி
உல்ல உருமாறி உரக்குமைலந்து
வீதிகளில் நடமாறுகிறார்கள்
நடப்பிழைங்களாக

கலாபூஷணம் சீக. எஸ்ஸுத்துவரா

சும் காவி நூல்களுக்காக நகழ்வுகள்

சங்கவியன்தரை நூல் வெளியீடு

இவ்வொரு மாதமும் வெளிவரும் நூல்களில் நல்லது ஒன்றைத் தெரிவு செய்து வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துதல் என்ற நோக்கில் தமிழ்ச்சங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிகழ்வில் முதலமுதலாக மு.பொ. எழுதிய ‘சங்கவியன் தரை’ என்ற நாவல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 01-09-16 வெள்ளிக்கிழமை மாலை அந்நாவல் பற்றி வசந்தி தயாபரன் (வரலாறு), வைத்திய கலாநிதி ச. முருகானந்தன் (இரசனைக் குறிப்பு), மொகமட் மர்மூம் (அரசியல்) ஆகியோர் உரையாற்றினர். இந்நிகழ்வுக்கு தெ. மதுகுதனன் தலைமைவகித்தார்.

***

தெஹரவளை ப்ரதேச சாவுத்திய இலக்கிய உர்சவ நகழ்வீல் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கௌரவம்

தெஹரவளை பிரதேச சாவுத்திய இலக்கிய உர்சவ நிகழ்வில் மு.பொ. (மு.பொன்னம்பலம்), ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் ஆகிய இரு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ‘ஸ்ரீ விபுதி’ விருது வழங்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டனர். இந்நிகழ்வானது 20-09-2016 பிரதேச செயலாளர் நளனி பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினால் வித்தியாசமான முறையில் இடம்பெற்றது.

***

இராக அளிக்கை

கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் மாதந் தோறும் கடைசிப் புதன்கிழமைகளில் நடத்திவரும் (26.11.206) “இராக அளிக்கை” ஆராபி இராகம் பற்றிய அளிக்கையை செல்வி சாயில்சுமி லோரீஸ்வரன் ஆற்றுகை நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்விற்கு ஓய்வுநிலை இசைஆசிரிய ஆலோசகர் கலாபூஷணம் திருமதி யசோதரா பாலேஸ்வரன் தலைமை வகித்தார். குயிலுவுக் கலைஞர்களாக வயலின் திருமதி சுவர்ணாங்கி சுகிரதன், மிருதங்கம் வை. வேணிலான், மோர்சிங் வி. பிரபா ஆகியோர் கலந்து இராக அளிக்கையை சிறப்புச் செய்தனர்.

***

இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் நூல்வெளியீடு

இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியமன்றம் ஏற்பாடுசெய்த “இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய எழுத்தாளர்கள்” என்ற தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு (கடந்த 30.10.2016) வெள்ளவத்தை பெண்கள் கல்வி ஆய்வுநிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. வெளியீட்டுரையை திருமதி வசந்தி தயாபரன் நிகழ்த்தினார். கருத்துரைகளை பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் திக்குவல்லை கமால் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். நூலின் பிரதிகளை திக்குவல்லை கமால், திருமதி ஜீன் விமலகுரிய (அமரர் சி.வி வேலுப்பிள்ளையின் மகள்) ஆகியோர் பெற்றுக்கொண்டனர்.

***

“குறுமகள்”வள்ளநாயக் கிராமலங்கம் அஞ்சல் நகழ்வு.

அன்மையில் காலமான முதுபெரும் பெண்ணிய எழுத்தாளரும் தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள் மத்தியகுழு உறுப்பினருமாகிய “குறுமகள்” திருமதி வள்ளநாயகி இராமலிங்கம் அவர்களின் அஞ்சலினிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் முத்த எழுத்தாளரும் குறுமகளின் பள்ளித்தோழியுமான திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. அமரரின் உருப்படத்திற்கு அன்னாரின் பெறாமகள் திருமதி சுரநுதா சிவகுருநாதப்பிள்ளை மலர்மாலை குட்டி, சுடர் ஏற்றிவைத்தார்.

***

இளஞ்சைவப்புலவர் சா. பொன்னுத்துரை தேவாரம் பாடி ஆரம்பித்துவைக்க தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களத் தலைவர் சைவப்புலவர் கூசெல்லத்துரை வந்திருந்த அனைவரையும் வரவேற்று உரை நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து அஞ்சலி உரைகளை வைத்தியகலாந்தி தி. ஞானசேகரன், இளஞ்சைவப்புலவர் திருமதி வளர்மதி சுமாதரன், இராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி சாந்திநாவுக்கரசன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள். தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள இணைச் செயலாளர் திருமதி ராஜ் கெங்காதரன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

* * *

“தமிழ் இலக்கியங்களை வழும்யங்கள்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் அறிவோர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வில் “தமிழ் இலக்கியங்களில் விழுமியங்கள்” (02. 11. 2016) என்ற தலைப்பில் ஓய்வுநிலை அதிபர் இ.ஒங்காரமூர்த்தி உரையாற்றினார் இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க கல்விக்குழுச் செயலாளர் மு. மனோகரன் தலைமைவகித்ததார்.

* * *

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் “பஞ்சம் பிழைக்க வந்தசீமை” பன்முகப்பார்வை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்தும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்த புனைக்கதை, புனைக்கதைசாராத வெளியீடுகள் பற்றிய பன்முகப் பார்வை என்னும் மகுடத் தில் நடைபெறும் இலக்கியநிகழ்வில் காலாடுஷணம் மு. சிவலிங்கம் எழுதிய ‘பஞ்சம் பிழைக்கவந்த சீமை’ என்ற நாவலின் “பன்முகப் பார்வை” (04.11.2016 வெளிக்கிழமை) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சட்டத்தரணியும், எழுத்தாளருமான பதுளை சேணாதிராஜா தலைமையில் நடைபெற்றது. எழுத்தாளர் வைத்தியகலாநி ச. முருகானந்தன் ‘இலக்கியம்’, எழுத்தாளரும் ஆசிரியையுமான திருமதி பிரமிளாபிரதீபன் ‘வரலாறு’, ‘நிகர்’ சுஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் அருணா. வெட்சுமனன் ‘அரசியல்’ என்னும் பொருளில் பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். இவ்வரங்கில் நோக்குநர்களாக சட்டத்தரணி இரா. சட்கோபன், செய்திமடல் கதிரவேல் மகாதேவா ஆகியோர் இருந்தார்கள்.

* * *

“நாதால்யன் நூண்பொருள் இலக்கியம்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் “நாத ஓலியின் நூண்பொருள் இலக்கியம்” (11. 11. 2016) என்ற தலைப்பில் ஓய்வுநிலை சைவப்புலவர் திருமதி சிவானந்தஜோதி ஞானகுரியம் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வளர்மதி சுமாதரன் தலைமைவகித்ததார்.

* * *

“தமிழ் அரசியல் மாற்றுச் சந்தனை”

‘செங்கதீர்’ ஆசிரியரும் கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக செயற்பாட்டாளருமான த. கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதீரோன்) தினக்குரல் ‘புதியபண்பாட்டு’ இணைப்பிதழில் எழுதிய அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலான ‘தமிழ் அரசியலில் மாற்றுச்சிந்தனைகள்’ என்ற நூலின் வெளியீட்டுவிழா கடந்த 20.11.2016 மட்டக்களப்பு அரசடி தேவநாயகம் மண்டபத்தில் காசபதி நடராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. முதன்மை அதிதியாக முன்னாள் மட்டக்களப்பு பா.உ. பிரின்ஸ் காசிநாதர் கலந்து சிறப்பித்தார். வரவேற்புரையை மா.சதாசிவம் நிகழ்த்த, நூல் வெளியீட்டுரையை “சாமாரீ, தேசமானிய பி.ஏ.ஏ. ஜெயக்குமார் நிகழ்த்த, முதற்பிரதியை சைவப் புரவலர் வி. ரஞ்சிதழுர்த்தி பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார். ஏற்புரையை நூலாசிரியர் த. கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதீரோன்) நிகழ்த்தினார்.

சுறந்த ஆய்வு நூலுக்கான பேராசிரியர் நா. வானமாமலை ந்னைவு வருது

தமிழ்நாடு கலைலிலக்கிய மன்றத்தினரின் இவ்வாண்டு சிறந்த ஆய்வு நூலுக்கான பேராசிரியர் நா. வானமாமலை நினைவு விருதினை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர், சமூகவியலாளர், பேராசிரியர் என் சண்முகவிங்கன் -புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர், மானுடவியலாளர், பேராசிரியர் சீ. பக்தவத்சல பாரதி ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய இலங்கை-இந்திய மானுடவியல் எனும் நூல் பெற்றுள்ளது. புதுக்கோட்டை நகரமண்டபத்தில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய மன்ற மாநிலத்தலைவர் திரு. சி சொக்கவிங்கம் தலைமையில் முதன்மை விருந்தினர் தஞ்சை தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் பேராசிரியர் க. பாஸ்கரன் விருதினை வழங்குவதனையும் நூலாசிரியர்கள் சார்பில் பேராசிரியர் என் சண்முகவிங்கன் பதிலுரை வழங்குவதனையும் படத்தில் காணலாம்.

***

எஸ்.மோசேல் - அரசுதேசியவருது பெற்றார்

கலாசார அமைச்சினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இலங்கைத் தொலைக்காட்சி அரசுதேசியவிருது வழங்கும் விழா கொழும்பு தாமரைத் தடாகம் கலையரங்கில் 2016.11.21 தீங்கட்கிழமை இடம்பெற்றது. அதன்போது தொலைக்காட்சித் துறைசார்ந்த விருதுகள், வெற்றியீட்டிய கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அதில் ஒரு போட்டிப் பிரிவாகக் காணப்படும் ‘தொலைக்காட்சித் துறைசார் ஆய்வு நூலுக்கான தேசியவிருது’ எஸ்.மோசேல் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஏற்கெனவே, இவருக்கு ஜந்து தேசிய தொலைக்காட்சி விருதுகள் கடந்த வருடங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை அவரது நிகழ்ச்சிகளுக்கானவை. இம்முறை அவரது அறிவுப்புலம் மற்றும் ஊடக ஆராய்ச்சி என்பவற்றுக்காக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவரது ‘இலங்கைத் தமிழ் தொலைக்காட்சிநிகழ்ச்சிகள் - வரலாற்றியல் ஆய்வு’ என்ற ஆராய்ச்சி நூலுக்கே தேசியஅரசுவிருது கிடைத்துள்ளது.

***

‘அற்றைத் தங்கள்’ நகழ்வுல் கொப்பாய் சிவம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் மாதா மாதம் நோன்மதி தினத்தன்று, நிகழ்த்தும், ‘அற்றைத்திங்கள்’ நிகழ்வில் (14.11.2016) அன்று பிரபல எழுத்தாளர் கோப்பாய் சிவம் தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களை எடுத்துரைத்தார். இந்நிகழ்வுக்கு வைத்தியகலாந்தி தி. ஞானசேகரன் தலைமை தாங்கினார். மறுமலர்ச்சி இதழில் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவரான பஞ்சாட்சர சர்மா அவர்களின் புதல்வரே கோப்பாய் சிவம். தனது இளமைக்கால நிகழ்வுகளை, தான் ஒர் எழுத்தாளராக பரிணமித்ததற்கு ஏதுவாக இருந்த தனது வீட்டுச்சுழல், சமூகச் சூழல் போன்றவற்றை மிகவும் சுவாரஸ்யமான முறையில் கோப்பாய் சிவம் எடுத்துரைத்தார். அவருடைய இந்த அனுபவங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவையாக அமைந்திருந்ததை விழாவின் தலைவர் தனது நிறைவேரரையில் எடுத்துரைத்தார். பெருந்தொகையான ஆர்வலர்கள் இந்நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

***

வாசதீர் பேசுக்ரீர்

ஞானம் இதழில் வெளிவந்த ஈழத்துக் கணடிய தமிழ் எழுத்தாளர் அ. முத்துவிங்கம் அவர்களின் நேர்காணல் மூலம் பல விடயங்களை அறிய முடிந்தது. பயனுள்ள பல கேள்விகளை அவரிடம் கேட்டதன் மூலம் தங்களின் இலக்கிய ஆளுமை இந்த நேர்காணலில் நன்கு புலப்படுகின்றது. கணடாவின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான அ. முத்துவிங்கத்தின் அனுபவப் பகிரவு இலக்கியத் துறையில் உள்ள ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. பல நாடுகளில் தொழில் புரிந்ததன் மூலம் தான் பெற்ற அனுபவங்களை அவர் பல வடிவங்களில் இலக்கியம் ஆக்கியிருப்பது பாராட்டத் தக்கது. எழுத்துலகில் புதுமையை, மறுமலர்ச்சியைக் கொண்டு வருவதற்கு இவரது ஆக்கங்கள் எப்பொழுதும் வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. 25ஆவது வருடத்தை நோக்கிக் காலடி வைக்கும் கணடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் உபதைவர் என்ற முறையில், எழுத்தாளர் அ. முத்துவிங்கம் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவரது இலக்கிய ஆளுமையை வியந்திருக்கின்றேன். எனது கதைகள் தமிழக இதழ்களில், குறிப்பாக விகடனில் வெளிவரும் போதெல்லாம் தொலைபேசி மூலம் பாராட்ட அவர் தயங்கியதில்லை. தமிழக எழுத்தாளர்கள் பலரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. பல வருடங்களுக்கு முன் சிறுவர்களுக்காகத் 'தமிழ் ஆரம்' என்ற ஒளித்தட்டு ஒன்றை வெளியிட்டபோது அதில் இடம் பெற்ற எனது சிறுவர் பாடல்களைப் பாராட்டி 'முன்று குருட்டு எலி' என்று ஒரு கட்டுரையை அமெரிக்காவில் இருந்து எழுதியது மட்டுமல்ல, எழுத்தாளர் எஸ். ராமகிருஷ்ணனுக்கும் அந்த ஒளித்தட்டை அனுப்பி வைத்திருந்தார். நல்ல விடயங்களைப் பாராட்டத் தயங்காத அவரைப் பற்றிச் சிறந்ததோரு நேர்காணலைத் தந்ததற்கு ஞானம் ஆசிரியருக்கு நன்றி.

எழுத்தாளர் குரு ஓரவிந்தன், கணடா.

***

அன்புள்ள முத்து,

இம்மாத் 'ஞானம்' இதழில் உங்கள் நேர்காணலை வாசித்து மகிழ்ந்தேன். 'விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்' என்ற மகுட வாசகத்துக்கு ஏற்றதோரு நேர்காணல். எழுத்தாளர்களுக்கு - ஏன் வாசகர்களுக்கும்தான் - வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சும் பல செய்திகளைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எவருடைய சித்தாந்தத்தையும் வரித்துக் கொள்ளாமல், வாழ்க்கை பற்றிய தரிசனத்தை வழங்கும் படைப்பு உயர்வானது என்ற கருத்து எனக்கு உவப்பானது.

வடிவம் பற்றிய வினாவுக்கு மதுவகைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் குவளைகளை வைத்துச் சொன்ன பதிலைக் குறுநகையுடன் ரசித்தேன். அதுபோலத்தான் 'எந்த விமர்சகருக்கும் எந்த நாட்டிலும் சிலை கிடையாது' என்ற கூற்றும் உலகாந்த அநுபவம்தான் உங்கள்பலம். எவரும் உலகை அளக்கலாம். அதைக் கலையாககம் செய்வது எல்லோராலும் முடிவதில்லை.

'விருந்தாளி' எனக்குப் பிடித்த கதைகளுள் ஒன்று. Conrad இன் Secret Agent இன் நாயகன் (கப்பற் தலைவன்) ஒரு கைதி தப்பிச்செல்ல உதவி செய்கிறான். கைதியை இனி ஒரு நாளும் அவன் சந்திக்கப்போவதில்லை. அதுபோலத்தான், அந்த விருந்தாளியை நீங்கள் ஒரு நாளும் சந்திக்கமாட்டார்கள் என அறியும் வாசகன் மனம் வருந்துவான்.

'சுவரோடு பேசும் மனிதன்' நான் மேற்கோள் காட்டிப் பேசும் சிறுகதை. அதுபோலவே உங்கள் Sierra Leon வேலையாள் சொன்ன பழமொழியை நான் மேற்கோள்காட்டிப் பேச, ஒர் உள்ளுரப் பத்திரிகை அதை வழிமொழிந்தது.

எழுத்தாளன் உலகத்துக்குக் கற்பிக்க நினைத்து எழுதுவதில்லை. ஆனால் நல்ல எழுத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்ள ஏதாவது இருக்கும் - புறம் 305 பற்றிய உங்கள் கருத்துப் போல.

அதுசரி. வீரமாழுனியவர் சொன்ன பதிலை ஒருகால் அறியத் தாருங்கள்.

- அன்புடன், சோ.ப

***

198ஆவது “ஞானம்” இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். சுதாராஜ் எழுதிய “உருளைக்கிழங்குகளும் வெங்காயங்களும் வெட்டப்படாமலே கிடந்தன” என்ற தலைப்பிட்ட சிறுகதை மிக அருமையானதொன்று. நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் மனதைத் தொடக்கடிய சிறுகதையொன்றை வாசித்ததிருப்தி ஏற்பட்டது. பலவருடங்களுக்குமுன் எனது இனியநண்பன் மறைந்த செ.யோகநாதனின் அழைப்பின் பிரகாரம் சுதாராஜ் அவர்களின் நூல் வெளியீடொன்றுக்காக புத்தளம் சென்றது, அவரது இல்லத்தில் மதியபோசனம் எடுத்தது, நான் எழுத உத்தேசித்திருந்த நாவலொன்றுக்காக வடபுல அகதிகள் சிலரைப் பேட்டி காண்பதற்கு அவரால் ஏற்பாடுசெய்த வாகனமொன்றில் சென்று பேட்டிகண்டது போன்றவை நினைவில் மலர்ந்தன. இத்தகைய சிறந்த ஆக்கங்களை சுதாராஜ் தொடர்ந்து படைக்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன். தங்களுடைய இலக்கியப் பணிதொடர்டும் எனவும் மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

- ஜானதா வெரிபி, காத்தான்கும்

***

ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிகளுடு பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். இலங்கையின் சிற்றிதழ் வரலாற்றில் தடம்பதித்த இதழாக திங்கள் தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் நவம்பர் இதழில் எழுத்தாளர் அ. முத்துவிளங்கத்தின் பேட்டி சிகரமாக உள்ளது. அவரது பேட்டியில் “3 லட்சம் மக்கள் பேசும் ஜஸ்லாந்து மொழிக்கு சொந்தமாக ஒரு நாடு உண்டு. 8 கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. ஒரு கோடி இல்லை. ஒரு தேசிய கீதம் இல்லை. தமிழுக்காக போராட ஒருவரும் இல்லை. நாம்தான் போராட வேண்டும். நாம்தான் எங்கள் மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டும்”. ஆனால் தமிழ்நாடு என்ற பெயர்கொண்ட நாட்டில் ஆங்கிலமே பாட மொழியாக உள்ளது. அந்த வகையில் இலங்கையர்களான நாம் கொடுத்து வைத்தவர்கள். நாம்தான் தமிழ்வளர்ச்சியில் பெரும் அக்கறை கொண்டவர்கள். ஞானமே இதற்கு முன்னுதாரணம்.

- அந்தனி ஜீவா

***

ஞானம் சஞ்சிகையை விருப்புடன் படிக்கும் வாசகன் யான். நவம்பர் மாத இதழுக்காகக் காத்திருந்தேன். ஏனெனில் அ. முத்துவிளங்கத்தின் நேர்காணல் பிரசரமாகுமென்று அறிவித்திருந்தீர்கள்.

திரு. அ. முத்துவிளக்கம் தனது இலக்கியப் பயணத்தைப்பற்றி மிக முக்கியமான குறிப்புகளை வழங்கியுள்ளார். அவர் தனது வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியவர்கள் பலரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர் பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு படித்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. ‘இன ஞாயிறு’ என்று ஒரு காலாண்டுப் பத்திரிகையை நடத்திவிடந்தது. இதன் முதலாவது ஆசிரியர் அப்பொழுது மாணவராகவிருந்த கே.லட்சுமண ஜயர். அதன் 23 ஆவது ஆசிரியராகவிருந்தவர் அ. முத்துவிளக்கம். அப்பொழுது இப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய ஆலோசகராகவிருந்தவர் ஆர். பாலசுப்பிரமணிய ஜயர். திரு. அ. முத்துவிளக்கம் அவர்கள் இலக்கிய உலகில் சிற்றில் இழைத்தும் சிறுதேர் உருட்டியும் விளையாடியது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேதான்.

இம்மாணவப்பத்திரிகையின் ஜந்தாவது ஆசிரியராகவிருந்தவர் எஸ். எம். கமால்தீன். எட்டாவது ஆசிரியர் ஆ. சுதாசிவம் (பின்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்) இருபத்திராண்டாவது ஆசிரியர் விக்னேஸ்வர கடாட்சம் (பின்னாள் பல்வைத்தியர்) இருபத்தி முன்றாவது ஆசிரியர் திரு. அ. முத்துவிளக்கம்

அவரைத் தொடர்ந்து அப்பதவியை அலங்கரித்தவர் கா. இந்திரபாலா (பின்னாள் வரலாற்றுப் பேராசிரியர்)

இயக்குநர் பாலுமகேந்திரா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியல் படித்த காலத்திலேதான் புகைப்பத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தார். திரு. பாலுமகேந்திராவுக்கு இலங்கைத் தொடர்புகளை மறைக்கவேண்டிய தேவை இருந்தது.

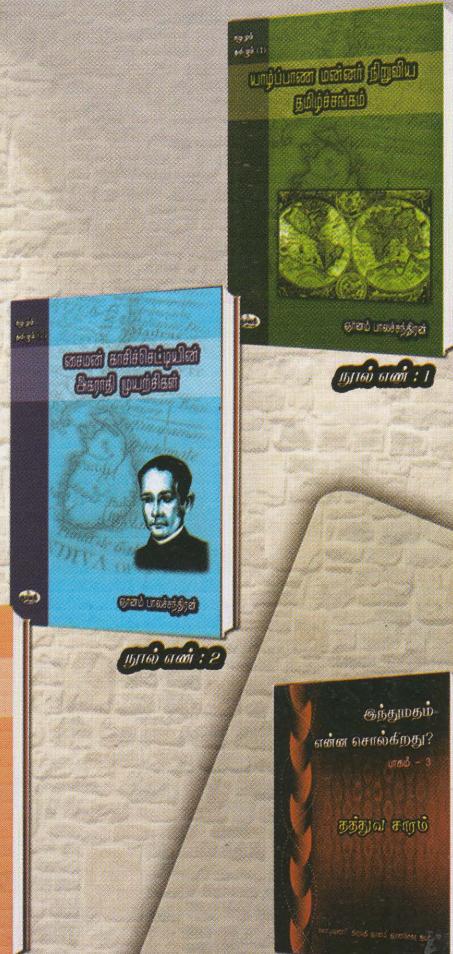
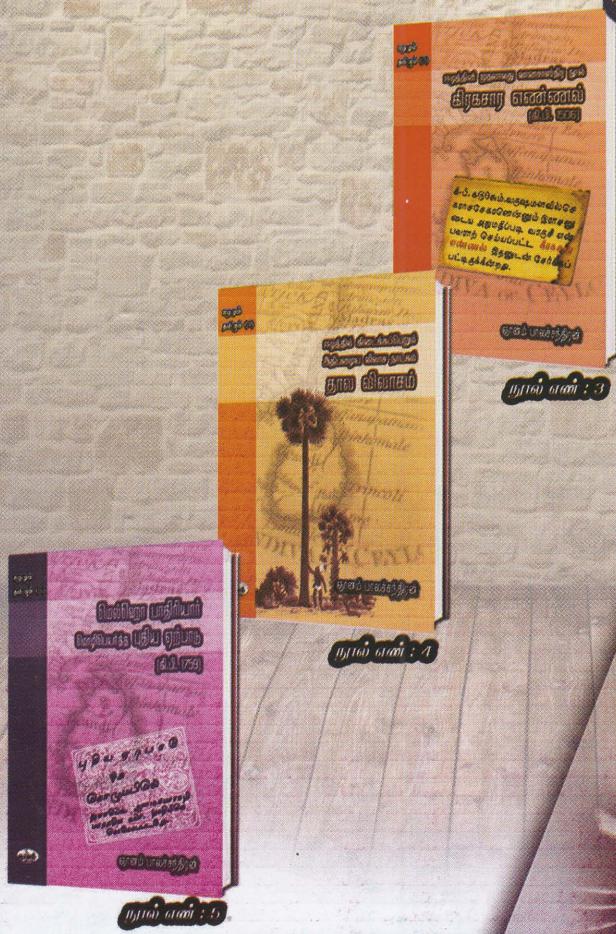
திரு. அ. முத்துவிளக்கம் எனது முத்த சகோதரனின் இணைபிரியா நண்பன். அவரின் மகோன்னத் வளர்ச்சிகளுடு குதூகலமடைகிறேன்.

எஸ். ஜெயநேசன். முன்னாள் பேராயர், தென்னிந்திய திருச்சியை-

***

நூற்றும் தமிழும்

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஒந்துமதும்
என்ன சொல்கிறது?

- பாகம 3

‘தத்துவ சாரம்’
திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
ஏலை: ரூபா. 300/-

ஞானம் பத்பகம்
3B 46, ஓழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 258 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரும்பரியம்
பில்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk

9 772478 034009

9 772478 034009